

WILHELM HANSEN EDITION NR. 1118-19.

DANMARKS VISEBOG

≡ 268 ≡

ÆLDRE OG NYERE VISER

UDGIVET

AF

FR. RICARD.

I. II. BIND.

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

INDHOLD.

I. BIND

	Pag.		Pag.
A a derhjemme hos os er vi	2	Forrest staar en Artikel, som er ledende	115
Aa de' va' den gamle Logerendes	4	Fra jeg i Vuggen laa	116
Aa hør nu go'e Venner, om I vil gi' en Pæ'l.	5	Fra lille Regnegade	118
Ak, husker I den Diligence?	7	Fra London og til Dover	119
Ak hvor vi Pigebørn dog	8	Fra mit Livses første Maaren	120
Ak jal de svandt, de svandt de glade Dage.	9	Fra Nürnberg Grenaderen kom	122
Alberti og Agrarerne la' Ho'derne i Blød .	10	Fra simpel Pige har jeg svungen mig op . .	124
Al mulig Ære —	12	Føj, hvor Frederik sover længe	126
Alt jeg i min trinde Vom kan rumme	13	Før de sætter mig op	128
Anna elsked skiftevis	15	Første Skaal jeg bragte Ægtestanden	130
At ta'e til Orienten	16	G eneral Langsom, han rykker frem!	131
B ag et højerødt Gardin	17	Gudbevares, hvor Alting er stort i Paris . .	132
Bahnsons Fæstning er nu færdig —	18	Gud, hvem er det, De siger, der kommer? .	133
Blot Tietgen vilde skaffe mig —	20	Grum, hjærteløs og fræk	135
By'n i Stank fra fagre Vande	22	H an havde Talent, skrev ikke saa galt . . .	137
C amilla havde aldrig nogensinde væ't i Skov'n	24	Han hed Asger Bech	138
D a en Dag jeg røg min Melachrino	26	Har I aldrig set en Abolitionist	140
Da forskrækket jeg paa Dækket	27	Har I læst den Berlingske Avis	142
Da jeg forleden stak med —	30	Har min Arbejdsdag været omtrentlig Normal.	144
De fleste Folk paa Verden ser	32	Hejsa, ta' nu din fillede Hat	146
De Folk der boer	34	Hele den lange Middagsstund	148
De gode gamle Rumlekasser	36	Hendes Navn var Hanne Godske	149
De gode gamle Rumlekasser	38	Her De ser en kranøket Lærke	150
Den allerstørste Mand, som Danmark har .	40	Her kommer den grusomme Vogter	152
Den er for Tiden gru'lig gal	42	Her kommer jæg som et fælt Gespænds . . .	154
Den første Dag, jo den var slem	44	Her ser De en af Landets Parier	156
Den gæveste Hr. Oberst paa noget Hospital.	45	Hil Dig, Du gamle Borger	158
Den Kur, min Doktor foreskriver	46	Hos os i Fiskerlejet	160
Den lille Christian han har hørt i Skolen . .	48	Hr. Madsen, Hr. Madsen, det var en fiffig Fyr	161
Den skønne gaar ind i sit 18'de Aar	50	Hun er nu saadan — saadan, hvad man kalder.	163
Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg . .	52	Hun har vist aldrig følt, hvor Glæden er sød.	164
Der er no'n Folk, der kan	54	Hvad man har lært i sin Skoletid	165
Der er Slag paa Rheden, er der no'en? . .	56	Hver Morgen rejste jeg min Krop	167
Der har vi den igen den søde Vagtparade .	58	Hvi rose I saa vore Fædre	168
Der kommer en Bonde ridendes	60	Hvordan kommer jeg ud a'et	170
Der sad to Fyre paa et Brædt	61	Hvor Studenterne forlyste sig	172
Der var en lille Sømandsboy	62	Høje Herrer, ædle Damer, kære Slægt	173
Der var en Mand og han var gift	64	Hør nu Venner engang	175
De spørger rundt i Bladene	65	I de gode gamle Dage ha'de	176
De søde Smaablonster i Vaar	68	I de gode gamle Tider	177
Det er bleven saa moderne nu	69	I denne Nat mig hændte	178
Det er hæsseligt Væ'r!	72	I denne Vinter har vi ha't	179
Det er min Afskedsfest i Trommesalen . . .	75	I den skønne Stad Venedig	180
Det første Sted, hvor vi ta'r hen	77	I gamle Dage, saa tog Ske'santen	182
Det hedder, at man har saa svært ved at sige —	78	I gamle Dage tog Aviserne det tem'lig sløjt.	184
Det klemter gennem Gaden, nej sikken et		I gode gamle Dage, førend Pingel havde sagt.	186
Halløj	79	I kender allesammen syv og fyrre Christian	
Det ta'er jeg ikke fejl i	80	Ditlev Madsen	188
Det var en Aften paa Tivoli	81	Imorges, imorges var jeg hos en Barbér . . .	189
Det var engang da Vagtparaden	82	I Slagelse Venstre vil Højres Kreds ta' . . .	190
Det var en Sommeraften	84	I, som med Ret af Tegner Eder bryster . . .	193
Det var nær ved Midnatsstunden	85	I Tivoli Ballonen gynger	194
Du lille Aftenstjerne	86	I Vinter, dengang det paa Gaden var glat . .	196
Du maa da gi' naar vi gaar til Byen	87	J acob Scavenius laved' om paa hver Skolebog	197
Du skønne fortryllende Kjesten	89	Ja, der er no'et, der hedder Fysik	198
E n Dag blev det fortalt	90	Ja, det kan jeg forsikre Eder	200
En gammel Oldenborre	92	Ja, elske Dig, men had saa først	202
En god Kjøbenhavnner han møder bestemt .	94	Ja, Haandværksmanden har det godt	203
En Kobbersmed han er et Jern	96	Ja, hvor Tiden har travlt, Hille-mænd	204
En „Jens“ er artig Dreng	98	Ja, jeg vil bekjende	206
En marineret Sild til fire	99	Ja, nu tør man jo sige	208
En Selskabspapegøje sad med Taarer i sit Øje.	100	Ja, ønske maa desværre man	209
En Sextur, ak i det lille Ord	102	Jeg bringer Dem, kære højstærede Herre . .	210
En Vejrpøflet har hittet paa	104	Jeg er Tjener — Ja vell.	212
F olk de er saa forskjellige skabt	107	Jeg gik ud paa Livets Vej	213
For at et Hotel kan staa sig godt	108	Jeg har Lyst til — jeg har haft det alle Dage.	214
For det første: hvor ligger Korea?	110	Jeg har nu saa min egen Smag	216
„For en Sapør er Intet helligt“	112	Jeg har sværmet stærkt for to	217
For man sidder og kukkelurer i sin Præstegaard	114		

II. BIND.

	Pag.		Pag.
Jeg har væ't paa Vesterbro	2	Naar nu min Søn, han bliver stor hvad skal han blive da	113
Jeg kjender en Herre saa temmelig godt	4	Naar Stigaard bliver gammel	114
Jeg paa Alt maa abonnere	6	Naar til En vi faae Lyst og han strax ei forstaaer os	116
Jeg stakkels Sidse Madsen	8	Naar to Dreng skjændes	118
Jeg synes den Rulle gaar saa trang	10	Naar Voltakorset bliver avertert	120
Jeg synger ei om Amalekitter	11	Napoleon var en tapper Kriger	121
Jeg synger om Kong Christian, der stod ved højen Mast	12	Napoleon var en tapper Kriger	122
Jeg tror paa onde Aander	13	Nede i Westfalen strejkede man	124
Jeg vaagner om Morgenen tidlig	14	Nikkeline og Nikkelai de gik sig en Tur	126
Jeg var engang en dejlig, dejlig, dejlig Sukkermø	16	Nittende Aarhundred' — kære	128
Jeg ved saa bestemt der komme maa	17	Nu begynder Spillet da	130
Jeg vil rolig lad mig hænge	18	Nu er Ravachol mer ej farlig	131
Jeg vil synge Jer en Vise	20	Nu gaar det ikke mere med „Tararabomdia“	132
Jens og Jensine, de gik ud i Skoven	22	Nu mit Kjøkken og min Kjælder har jeg lukket a'	134
Jim var Nigger og John var Blank	23	Nu vil jeg indvie jer i Historien	136
Jo jo, det er dejligt at være Skribent	24	O, Du som gav mig Haab en lille Stund	137
Jo jo, Gøgleri er en nobel Kunst	26	Og dersom Du morer Dig daarlig	138
Jomfru! vil De med til Skoven	28	Og det var sig den Humlebi	140
Julia, Julia, Julia, Julia, Hopsasa	30	Og husker du ikke den lystige Tid	142
Jæ ha'e mej en Kæreste, som andre Pi'er harl	31	Og Kejseren bor paa det høje Slot	143
Jæ hade te min Mesters Berthe	32	Oh, Kjøbenhavn! du glade Fødeby	144
Jæ i den grønne Vaar	33	Om Hundene høres der Skraal	146
Jæ æ i Glostrup født og baaren	34	O Morten, Morten Luther	148
Kan I huske i Juli Maaned	36	Onkel Mads er liberal	150
Keiseren i Kinesiens Land	37	Paa anstand og en smuk person	151
Kender I Pedros gamle Ciher?	38	Paa Gaderne mangle vi Liv og Skraal	152
Kjærlighed! Du er den Stængel	41	Paa Skydebanen hvor Brødrene skød	154
Kjøbenhavn, Kjøbenhavn du kjære	42	Paa Strøget mellem 2 og 3	156
Klokken bli'er jo let lidt mange	44	Paa Torvet i Sevilla	159
Klokens Lyd er min Fryd	47	Peter har kun et Par Sko	161
Kommer, hvo som komme kan!	48	Politiet det er gi't de kan ikke li'	162
Kommunen Borgerkliken	50	Prinds Ferdibrand var Keis'ren af Brasiliens Søn	164
Kom nu aa la vos sætte vos allesammen ned	52	Pst, Opvarter!	165
Kongen sad i sit høie Slot	54	Ritsch-Ratsch ser De her	166
Kristoffer kom fra Bayeren med Lommen fuld af Pølser	56	Robert Bly han var ej	169
Lad Andre kun synge om Alt, hvad der er stort	58	Saa gik vi til Ostindien	170
Lad mig bare Dem forklare	60	Saa lad mig da for Dig min Sjæl oplukke	172
Lars Hansen sad og tyssede paa Patteglutens Skraal	62	Saa smuk er ingen Steder	173
Line var en dejlig butted Bondetøs	64	See en Aftenstund i Kæden	174
Lille Jean Jensen, min elskede Dreng	66	Se først er der Slaget	175
Lotte Jensen saae paa sin nye Schæferhat	68	Se først æ der Herren, Etatserod Maank	176
Læs først herudenfor vor Tivoliplakat	70	Se, her har jeg nu spildt de skønne Ungdoms-aar	178
Manden og Konen satte dem ned	72	Se jeg er i Sandhed bedrøvelig stemt	180
Man griner saa rart her i Nord	74	Se jeg er opfødt med den Tro	182
Man ka'nte kalde Livet for et yndigt Rosenbed	76	Serbien har Sorg med sorte Snipper	184
Man skal holde sine Negle rene	78	Seer De jeg er Skoma'ersvend	186
Man skal ta' sig ivare for Kvindernes Blik	80	Signelli sad i kakkellovnskrog	187
Man paastaar, de Unge beejstres ej mere	82	Skaal for den Fabrik, der fik	188
Margarethe, Dronning Margarethe	84	Skal jeg synge, saa hør da min Vise	190
Mellem Manden og hans Kjælling	86	Smakken i søgang slingred op og ned	191
Mikkel Muk blev født paa Tor'et	88	Sæt i Skoven man tar	194
Min Amanda var fra Kjerteminde	89	Teatrets Lyst er Floridor	196
Min Faders Ben er stift	90	Til min gamle Væltepeter	198
Min Fa'er han var en Fiskerman	92	Til Randers By til Landbrugsfest	200
Min første Mahn — ach ja — han var Professor	94	Tænk Dem, Lassen sad og spiste boghvedegrød	202
Min fjortende Vaar knap jeg skuer	95	Ude paa Landet er en Mand de' en Mand	204
Min Svigermama Gertrude	96	Ung i Kvinders Kridthus stod jeg	206
Min Tip, Tip, Tip	98	Var sig Ridder Hr. Rørdam	208
Mit Navn er Rasmus Taa	100	Ved Dampsporvognen kan man vente	209
Mo'r er god, men hun hør til den ældgamle Skole	102	Véd De, hvor jeg var forleden med Kathinka?	211
Naar alle Andre sove i Loge Nummer fem	104	Véd Du en forhærdet Sjæl	213
Naar dit Humør er graat	105	Ves Du kjender Kærlighedens Flamme	214
Naar hun svæved' som en Sylfide	108	Vi fik os nylig en Allee	216
Naar jeg endnu til Dato ej er bleven gift	110	Vi Haandværkssvende	218
Naar man som jeg i al sin Tid	112	Vi har sagt det saa tit	219
		Vil man i Skoven vandre	221
		Vor Captain er mange Penge værd	222
		Vort Parlament	224

NOTITSER

TIL I. OG II. BIND.

1. **De to Køn.** Af „Som By saa Borger eller Sommerrevyen 1901“ af Axel Henriques og Anton Melbye. — En københavnsk Præst havde udtalt sig mod den moderne Sport med den Motivering, at „man ved aldrig, hvad der sker, naar de to Køn kommer sammen“. Melodien af Olfert Jespersen.
2. **Den gamle Logerende.** Af Erik Bøghs Fortælling „Jonas Tværmoses Ærgrelser“ 1862. Melodien en Gadevise.
3. **Peer og Maren.** Af Erik Bøgh 1857. Melodien efter en italiensk Folkesang.
4. **I Dilligencen.** Af Charles Kjerulfs Operettebearbejdelse „Frøken gale mig“ Kasino 1886. Melodi af Léon Vasseur.
5. **Moer si'er jeg maa ej.** Oversat fra engelsk. Meget yndet Nummer, da Sangerinderne gik med Tallerkenen i Begyndelsen af Halvfjerdserne.
6. **De svandt, de svandt.** Af Farcen „Jokum“ af V. Korfitzen Folketheatret 1869.
7. **Gode danske Ord.** Af „Kjøbenhavn her og der eller Sommerrevyen 1900“ af Axel Henriques og Anton Melbye. — Væsentligst efter Initiativ af Dagbladet „Dannebrog“ sendte danske Landmænd en Del Smør i Daaser som Gave til de engelske Soldater, der deltog i Boerkrigen. — Georges Grøn, Udgiver af „Hver 8de Dag“ udskrev en Konkurrence mellem Abonnenterne om det bedste Ord, svarende til „mæt“, for at betegne, at man ikke var tørstig længere. Ordet „Sæt“ vandt Præmien. — Hr. Alfred Ipsen, der startede det nye Dagblad „Samfundet“ havde det Uheld, at en Del Mænd, der stod anførte som vordende Medarbejdere ved Bladet, meldte sig fra. Melodi af Olfert Jespersen.
8. **Hymne til Aaret 1868.** Af Erik Bøgh: Nytaarsnat 1869 paa Kasino. De slesvigske Edsprotester, Gejstlighedens Indbefattelse under Værnepligten, det mislykkede Salg af de dansk-vestindiske Øer, Nedsættelse af en Kommission til at undersøge det kgl. Theaters Forhold og Opførelse af en ny Knippelsbro er Begivenheder, 2det Vers hentyder til. Melodien en bøhmisk Folkesang, oprindelig en gammel Menuet.
9. **Spunds Vise af „Talismanen“.** Farce af Carl Borgaard, det Stykke, hvormed Kasino aabnedes som Theater 1848 i Decbr.
10. **Aa Mathias.** Af Anton Melbye. Fremkom oprindelig, skreven til en ungarsk Melodi, i „Sommerrevyen 1890“; ved et Skuespillermarked i Vinteren 1896 blev Visen draget frem igjen, og Olfert Jespersen komponerede den nuværende Melodi dertil.
11. **Røvere i den grønne Skov.** Af „Under Turistforeningens Banner eller Sommerrevyen 1891“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Visen, der skyldes Førstnævnte, sigter i Vers 2 til en dengang meget opsigtvækkende Falskspiller-Skandale i England, hvori Prinsen af Wales Navn var indblandet. — Dagbladet „Avisens“ s literære Anmelder havde været uheldig med nogle tyske Citater. Mel.: *auprès de ma blonde.*
12. **Bag et lyserødt Gardin.** Af P. Fabers Farce: Stegekælderen eller den fine Verden“ Kasino 1849.
13. **Det er det gode ved det.** Af „Naar Bølgen larmer eller Sommerrevyen 1896“ af Henriques og Melbye. Melodi af Olfert Jespersen. — Ingeniør Nyrop, der dengang var Maskinmester ved det kgl. Theater, hvortil han paa en Rejse havde uddannet sig, fik første Gang en større Opgave at løse, da Heibergs „Fata-Morgana“ blev opført som stort Udstyrsstykke og blev en total Fiasco.
14. **Hvad jeg nu'nte tror.** Af „Byens Fædre eller Sommerrevyen 1895“ af Henriques og Melbye. Melodien og Omkvædet er en gammel Bondevise. Første Vers er forresten skrevet af Rik til Melbyes og Riks Farce „Napoleons Kagekone“, men blev ikke benyttet der.
15. **Saa sødt.** Af „Buh-lang-Buh eller Tivolirevyen 1889“ af Charles Kjerulf. Melodi af Rud. Førster. — Operasanger Ødman, der havde givet Gæstespil i „Konge for en Dag“ var lige rejst, og afløstes af Brødrene Nordal og Frederik Brun. — En Del Urtekræmmere blev anholdt, sigtede for Hæleri med stjaalent Kinin, uden at der kom videre ud af Sagen. — Fattiglemmerne brændte Korsør Arbejdsanstalt af, skjøndt de efter Sigende blev altfor godt behandlede. — Politiet forbød en paatænkt „Skønhedskonkurrence“ i Kjøbenhavn; Bestyreren af Klampenborg Badeanstalt“ foranstaltede en Udstilling af Fotografier af Verdens skønneste Kvinder. — Der var mange slemme imellem. —
16. **Jeg kan tydelig se Svørrig.** Af „Paa Livets Keglubane eller Sommerrevyen 1899“ af Henriques og Melbye. Musik af Olfert Jespersen.
17. **Kasinovisen** af Sommerrevyen 1894 eller Den lille Maskerade af Henriques og Melbye. Visen, af Førstnævnte, hentyder til en af Kasinos mange Kriser, hvor Aktieselskabet i Fortvivlelse henvendte sig til Gud og Hvermand om at leje.
18. **Lassen erklærer sig** Af „Haabløse Slægter eller Sommerrevyen 1881“ af Paul Marcussen og Carl Wulff. Melodien af Fr. Jørgensen.
19. **Jeg gjør det aldrig mer** af Sommerrevyen 1896. „Heides Busser“ var en Omnibusrute, der en kort Tid forsøgte at kjøre en Ringlinie Byen rundt, men snart blev opgivet af Mangel paa Tilslutning.
20. **Taratabomtrala.** Oversættelse af en engelsk Vise, kreeret af et Variétéselskab „The Sunbeams“, hvis Refræn Tarataboom diay i 1891 opnaede en ubegribelig Verdenspopularitet.
21. **Søfflers Vise** af „Rejsen til Maanen eller Sommerrevyen 1876“ af afd. Skuespiller Carl Wulff og nuværende Theaterdirektør Vilh. Petersen. Melodi af Mangeant. Af Vers 4 og 5 ses det, at d'Hrr. dengang vare mindre Anti-Militarister end Antisocialister. — I Tivoli optraadte et Zigeunerorkester, der spillede paa Ocarino.

22. Drej om ad lille Kongensgade. Af Axel Henriques fra „Kjøbenhavn N eller Sommerrevyen 1892“ af ham og Anton Melbye. Melodi af Olfert Jespersen.
23. Revyvisø af „Taxameterkusken Datter“. Farceoperette af Fristrup og Ricard (Frip og Rik) 1901. Melodien plukket sammen af forskellige Melodier. — Vers 5 sigter til en omstridt Bladartikel om Digteren Molbechs Ungdom af G. Brandes. — Folketællingen fandt Sted paa een Nat Landet over.
24. Det gjør Fanden, gjør et af Anton Melbye fra „Sommerrevyen 1898 eller Lige ud ad Kongevejen“ af Henriques og Melbye. — Under Dreyfuss-bevægelsen blev der afsendt en Tillidsadresse til Zola fra danske Forfattere. — Deres Antal var større end deres Berømmelse. — Sidste Vers er et Exempel blandt mange paa, at de „reaktionære“ Højreministerier overfor Revyerne var mere frisindede end deres Efterfølgere efter „Systemskiftet“.
25. Den er gruellig gal og bliver maaske værre. Af Visedigteren V. Rantzau fra Efteraaret 1864.
26. En Tur med Jernbanen til Skoven, Aahningsdagen 1863 af Samme. „Jernbanen“ var den ny aabnede Klampenborgbane.
27. Obersten. Af Axel Henriques fra hans og Melbyes Sommerrevyen 1890 eller Ad Hækkenfeldt til. Visen omhandler en dengang meget omtalt Strid mellem daværende Reservelæge Røvsing og Direktøren for Frederiks Hospital, Oberst Schiøller.
28. Filntestenskuren af Adolph Reckes efterladte Vaudeville „Rejsen til Kina“, skrevet til Melodier af Offenbachs „La vie parisienne“ Folketheatret 1868.
29. Hold fast Christian af Sommerrevyen 1890 (se ovenfor Nr. 27). Melodien af Olfert Jespersen. Vers 2 sigter til en Strid mellem nuværende Minister Alberti — der allerede dengang, saavidt muligt, nedlagde Forbud mod, at han omtaltes offentlig — og Folkethingsmand Dønnergaard, hvorunder de beskyldte hinanden for at have opgjort falsk Status. — Der var Fyrbøderstrejke paa Amerikadamerne og Smaabladene beskyldte Rhederiet for at lade Skibene sejle med mangelfuld Besætning.
30. Tre Stadier. Af Erik Bøgh, skrevet 1840, senere indlagt i Vaudevillen „Narret April“. Melodien, der med Urette tilskrives Hanna Irgens, er fransk.
31. Den Spillemand snapped Fiolen fra Væg. Af Holger Drachmann (fra Fortællingen „Tannhäuser“). Mel. af Sixtus Miskow.
32. Ægge-Præservatoren. Af „Som By saa Borger“ eller Sommerrevyen 1901 af Axel Henriques og Anton Melbye. — Peter Oldens Historie turde være i frisk Minde uden Præserving.
33. Tingeningenater. Af „Kjøbenhavns officielle Album eller Sommerrevyen 1893 af Axel Henriques og Anton Melbye. — En ung Mand, Hr. Sven Wirén, paatog sig — efter amerikansk Mønster — at rejse Verden rundt uden Penge og beskrive sine Oplevelser i „Dannebrog“; han maatte snart opgive det. — Sidste Vers sigter til nogle mislykkede indledende politiske Forligsforsøg. Mel. af Olfert Jespersen.
34. Mit eget Kompagni. Af Erik Bøgh 1864. Fransk Melodi (Aumont: le tambour nègre.)
35. Af „Peer kommer hjem“. Vaudeville af Ad. Recke, Kasino 1849.
36. I Gyngen. Thema med Variation Af Johs. Helms.
37. Den lille Sømandsboy. Af Operetten „Gadeskriveren“ af Messenger, oversat af Hunderup. Dagmartheatret 1886.
38. Den Næste. Studenterforeningsvisen 1856. Et af afdøde Kammersanger Schrams Glandsnumre.
39. Skal De vælge Mandens Øl af Anton Melbye, indlagt i Sommerrevyen 1889 eller „Muntre Musikanter“ — Omkvædet var Dagens Slagord. Indholdet omhandler Døgnets — særlig Døgnets mørkere Halvdels — nu ligegyldige „Begivenheder“.
40. Smaablomster i Maj. Af Sullivans Operette „Mikadoen“, Erik Bøghs Oversættelse.
41. Levende Billeder. Af Rik, indlagt i „Frelserpigen“, Nørrebro Theater 1900. Idéen til Visen er laant fra et engelsk Couplet: „That's a picture for you“ af Chas. Osborne, men Emnet er ganske frit behandlet.
42. Ja. Vaudevillemonolog af J. L. Heiberg. Mel. af Den sorte Domino.
43. Variété. Af Rik fra „Taxameterkusken Datter“ (se Nr. 23). Melodien fra et amerikansk musical play af V. Hollaender.
44. Hr. Simonsen. Af „Stegkjælderen“ (se Nr. 12).
45. Farvel! Af Erik Bøghs Vaudeville: „Hr. Grylle og hans Viser“, Kasino 1852. Tysk Melodi.
46. Brandmanden. Af Oscar Madsens Folkekomedie: „De Haandværkssvende“, Nørrebro Theater 1893. Ligesom Fru Gads: „Gadens Børn“ spillede Stykket sig op, til der kun var en Akt tilbage, som Folk heller ikke vilde se.
47. Sozodontvisen. Af Peter Sørensen 3: Carl Møller og William Fabers Studenterkomedie „Sozodont“. 1873. Just Caën var den første herhjemme, der indførte Reklame i større Stil for Tandrensningensmidlet Sozodont.
48. Cavelines Forlovelse. Af Erik Bøghs Vaudeville „Tre for En“. Kasino 1852. Melodien af ham selv.
49. Visen om den store Tromme. Af Meilhac og Halévys Farceoperette: „Frøken Nitouche“, oversat af Erik Bøgh. Melodien af Hervé. Dagmartheatret 1885.
50. Kærlighed ved Sortedammen. Af Anton Melbye, indlagt i hans og Riks Farce: „Mestersvendene“, Nørrebro Theater 1897. Melodien af Haydn, benyttet som Thema i en Pantomime paa Tivoli.
51. Babette og Benoit. Af „Frøken Nitouche“ (se Nr. 49).
52. Kjærlighed paa Kometen. Af „Paa Kometen“ eller Sommerrevyen 1886 af Paul Marcussen og Carl Wulff, paa Theatret i den gamle Cirkus i Tivoli. Melodien, der er engelsk, var gjort populær af Sangerinden Thomine i „Kisten“ og Visen blev — som antydet i 2. Vers — sunget af Valdm. Kolling og Frøken Lincke.
53. Jokumsens og Lottes Søndagsfornejelser af Paul Marcussens Folkekomedie „Hvedebrød og Rugbrød“. Folketheatret 1876.
54. Skytte Lars Frieri af Erik Bøghs Vaudeville „Fastelavnsgildet“. Kasino 1855.
55. Ubegribeligt. Af Anton Melbye, fra „Den danske Skudeplads“ eller Sommerrevyen 1897 af Henriques og Melbye. — Første Vers hentyder til, at Koppel i „Politiken“ bildte den godtroende Del af Kjøbenhavn ind, at en Kannibaltrup i Cirkussalen havde ædt sin Impresario, Hr. Scheel-Wandel. — Man stredes om Digteren Hertz's Fødeaar. —
56. Student Jensens Sang om Universitetet. Sungen af Fr. Jensen i en Studenterkomedie: „Satanas-isantas“ af Rik ved Studenterforeningens Julegilde 1897.

57. **En god Kjøbenhavn** fra Anton Melbye og F. Ricards Farce „Keiserens Kjøbenhavn“, der gik første — og eneste — Gang paa Kasino d. 19. Febr. 1893. Stykket var skidt, men Viserne deri — som man ser — gode nok.
58. **Den evigglade Kobbersod.** Tysk Kuplet af Peters, oversat af Paul Marcussen. Melodien bidrog ikke saa lidt til „En Børsbaron“'s Succes paa Folketheatret 1886.
59. **Soldatens Fryd** af Charles Kjerulf, indlagt i Farcen „Pigernes Jens“ (af Kjerulf og Peter Nansen), Kasino 1888.
60. **Røgningen** af „Min egen Dreng“, Folkekomedie af Carl Møller og William Faber („Peter Sørensen“) Kasino 1874. Melodi af R. Bial.
61. **Visen om Selskabspapagejen** af Rik fra „Taxameterkuskens Datter“ (se Nr. 23). Engelsk Melodi.
62. **En Forlovelse i en Wienerkvadrille** af V. Rantzau. Melodien af E. Horneman (Den tapre Landsoldats Komponist).
63. **Lullen** af „Sommerrevyen 1902 eller Den faste Stok“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Melodi af Olfert Jespersen.
64. **Op paa Bukken** af Sommerrevyen 1891 (se Nr. 11). Skuespillerinden Julie Hansen kunde ikke enes med sin Direktør; hvergang hun havde haft en Strid, søgte hun Audients og beklagede sig hos Kongen. — Tivoli havde engageret nogle dresserede Gedebukke, der ikke maatte komme iland paa Grund af et Indførselsforbud. — Fransk Melodi. —
65. **Hotelværten** af Farcen „Et Knald“, Bearbejdelse af Strauss' „Flagermusen“ af Carl Møller. Kasino 1881.
66. **Kina-Japan.** Af Melbye og Rik i Forening skreven til „Vores egne Kinesere“, Nørrebros Theater 1894. — Tiau-Siat og Elan drev en kinesisk Thehandel paa Kongens Nytorv. — Ved sin Afgang blev Estrup udnævnt til „Første Klasse tre“. — Ministre er kun 1. Kl. 4. Engelsk Melodi.
67. **Parnassets Direktør** af Erik Bøghs Vaudeville: „Redaktionssekretæren“. Folketheatret 1867. Mel. af Villebichot.
68. Af Chr. Richardts Vaudeville „Deklarationen“ 1851. Mel. af Bellman.
69. **Avisen læses højt** af „Min egen Dreng“ (se Nr. 60). Mel.: Konferentsraad Wegener den brave.
70. **Millitær-Sværmeri** af W. Rantzau, indlagt i Farcen: Vedbæk-Skodsborg-Kjøbenhavn; paa Folketheatret 1884, hvor Fru Elisabeth Christensen, der spillede en Sangerinde, foredrog den. Paa Tivolis Revytheater forfulgte Wulff, Vilh. Petersen og Paul Marcussen i „Det Kjøbenhavn der kommer eller Sommerrevyen 1884“ Melodiens Succes ved at lade Fru Christensen som Sangerinden gaa igjen med nye Revyvers.
71. **Jeg syn's De sa' jeg løj** af Svend Flues (Axel Schwanenflügels) Revy: Mellem Himmel og Jord (Eiffelrevyen) paa National i 1889, da Ferd. Schmidt havde Theater der.
72. **Fra London til Kalkutta** af „Jorden rundt i 80 Dage“, bearbejdet til Kasino af Erik Bøgh 1876. Fransk Melodi.
73. **En Fordreven** af „Haabløse Slægter eller Sommerrevyen 1881“ af Vilh. Petersen, Carl Wulff og Paul Marcussen; Visen blev foredraget i et Ladegaardslems Skikkelse (Visen om Kresian og Gine var netop paa sin Popularitets Højde); det hed sig nemlig allerede da — for 24 Aar siden — at Ladegaarden skulde flyttes.
74. **Prinsessen og Tinsoldaten** af „Frk. Nitouche“ (se Nr. 49).
75. **Paa Forhøjningen** af Erik Bøghs Vaudeville: Skræderens Debut, Folketheatret 1867. Melodi af Forfatteren selv.
76. **Frederik er Du oppe** af „Kjøbenhavn N eller Sommerrevyen 1892“ af Axel Henriques og Anton Melbye, hvormed Nørrebros Theater gjenabnedes efter en Variétéperiode. — Ved Valget i 5. Kreds valgte Socialdemokraten Skræder Holm mod Højres Kandidat Redaktør Frederik Hansen. Melodien tysk.
77. **Mesterskabsløbet** af Revyfarcen „Mestersvendene“ af Melbye og Rik Nørrebros Theater 1897. Sommeren forud afholdtes de første store Mesterskabsløb paa Banen ved Ordrup. Melodien en Blanding af en tysk og en engelsk.
78. **Første Skaal** — af Lejlighedsstykket „Nytaarsnat 1850“ af Erik Bøgh. Kasino 1850.
79. **General Langsom.** Soldatervise indlagt i „Pigernes Jens“ (se Nr. 59).
80. Af „De danske i Paris“ af J. L. Heiberg.
81. **Sylow kommer** af Anton Melbye.
82. **Attentatet paa Berliner Fritz** (3: Kong Fridrich Wilhelm IV af Preussen 1854). Anonym, oversat fra Tysk.
83. **De kænneste Piger** af Axel Henriques fra „Byens Fædre eller Sommerrevyen 1895“ af ham og Anton Melbye. Engelsk Melodi.
84. **Tak for Seven** af Sommerrevyen 1891 (se Nr. 11). — En Bedrager, Asger Bech, udgav sig for Grev Danneskjold og gav sine godtroende Kreditorer Pant i — Kongens Karether, som han lod dem se og fortalte, var hans egne. — En Frue: 3: Fru Gjølring. Mel. af Olfert Jespersen.
85. **En Abolitionist** af Erik Bøgh, indlagt i Folkekomedien Cora eller Slavinden paa Folketheatret 1861. Melodi af Forfatteren.
86. **En ny Vise om Hertugen af Choiseul Praslin** af Adolph Recke 1847.
87. **Til hvilken Side hveranden Gang** af Axel Henriques fra Sommerrevyen 1893 (se Nr. 33). Mel. af Olfert Jespersen. — Man udpeb paa det kgl. Theater Balletten „Statuen“ som Kammerherre Fallesen lod opføre paa Trods. — Vers 3 sigter til Oscar Madsen.
88. **Valborgs-Sangen** af Holger Drachmann, Melodi af Robert Henriques.
89. **Ved Kagen** af Peter Faber. Melodi af Solié.
90. **Stakkels Hanno**, indlagt i Pigernes Jens (Nr. 59).
91. **Et Offerlam** af „Schweitzerens Kurér eller Sommerrevyen 1883“ af Vilh. Petersen, Carl Wulff og Paul Marcussen. Den nylig vedtagne Politivedtægt var i flere Henseender skrapere end den gamle og afskaffede bl. a. helt Sangerindernes „Tallerkenvals“.
92. **I Kachotten** af Eventyrkomedien „En Tur til Maanen“, bearbejdet af Paul Marcussen til Kasino 1885. Musik af Offenbach.
93. **Løjren ved Hald** af W. Rantzau 1870.
94. **En fra Jægersborg** af „Kaptajn Grants Børn eller Sommerrevyen 1879“ af Carl Wulff og Vilh. Petersen. Sigter til en Forespørgsel, Jens Busk i Folkethinget stillede angaaende nogle formentlige Rekrutplagerier paa Husarkasernen i Jægersborg. Melodi af Orfeus i Underverdenen.

95. **Visen til Absalon af Sommerrevyen 1895** (se Nr. 14).
96. **Skovshovedpigen af Johannes Buntzen** fra: „Fra Pjaltenborg til Rosenborg eller Sommerrevyen 1887“ paa Morskabstheatret af ham og Axel Henriques. Fransk Melodi.
97. **En ny Viso om, hvorlunde Hr. Madsen rejste bort og kom hjem igjen, af Erik Bøgh.** Oprindeligt skrevet 1850 til et Afskedsgilde for en Udvandrer. Mel: Fredm. Sanger Nr. 27.
98. **Madam Bardolf af Erik Bøghs Vaudeville: Et Uhyre.** Kasino 1856. Melodi af gamle Lumbye.
99. **Theevands-Philosophie af Chiewitz og Reckes Vaudeville „For Alvor“.** Kasino 1854. Melodi af Verdis Opera „Ernani“.
100. **Den er for tyk af Anton Melbye** fra „Naar Bølgen larmer højt eller Sommerrevyen 1896“ af ham og Axel Henriques. Engelsk Melodi. Knud Sehested — en Broder til den senere Konejlspræsident — var bleven udnævnt til at beklæde Stillingen som Minister for det nyoprettede Landbrugsministerium.
101. **Peter Ravn af C. Hostrup:** En Spurv i Tranedans. Tysk Folkemelodi.
102. **Drikkeviso af K. L. Rahbek 1784.** Rimeligvis paa Grund af den næstsidste Strofe i sidste Vers er den bleven en Slags „Nationalsang“ for Handels- og Kontoristforeningen.
103. **Hvordan kommer jeg ud a'et af „Som By saa Borger eller Sommerrevyen 1901“ af Axel Henriques og Anton Melbye.** Amerikansk Melodi. Fru V. Salicath havde udgivet en Vejledning til at komme ud af det, med den Indtægt man har.
104. **Attentatet paa Frederik den VI's Buste i Exørcerhuset af C. Hostrup.** Skildrer en Begivenhed, der indtraf 1842. Visen blev aftrykt i „Cassaren“.
105. **Grevindens Glandsnummer af Rik** fra „Taxameterkusken Datter“ (se Nr. 23). Den Skuespillerinde, der udførte Titelrollen, havde til samme Melodi udført en Afklædningsscene i en Revy i Stockholm, som hun ønskede at udføre; istedetfor den ferske svenske Text blev Visen skrevet. Melodien er engelsk.
106. **Tølleristens Viso fra Studenterforeningen af Johs. Helms 1852.**
107. **En Halvdød af Sommerrevyen 1884** (se Nr. 70). En Dampsporvogn, der var sat igang mellem Trianglen og Klampenborg havde — eller fik — et uforholdsmæssigt Antal Ulykker paa sin Samvittighed. Mel. af Strauss Operette: Prins Methusalem.
108. **Babylonsvisen af Erik Bøghs Vaudeville: „Paa den anden Side“.** Kasino 1865.
109. **Visen om Sct. Helene af Operetten „Dukken“ af Audran, oversat af Ove Rode.** Kasino 1900.
110. **Moral for Krigere af C. Hostrup: Genboerne.** Mel. af Krøyer.
111. **Oversømmelsen i Venedig af Erik Bøgh: Prins Pipi og Frøken Titi,** Kasino 1871. Melodi af Offenbach: L'île de Tulipatan.
112. **Det er Systemskifte, Kære af „Sommerrevyen 1902 eller Den faste Stok“ af Axel Henriques og Anton Melbye.** Melodien af Olfert Jespersen.
113. **Næringsveje af Anton Melbye fra Sommerrevyen 1898** (se Nr. 24).
114. **Jacob er storartet af Sommerrevyen 1890** (se Nr. 27). — Fhv. Kommitteret ved det kgl. Theater Christensen udgav en Bog om sit Theaterliv, som Journalist Jacob Davidsen mere velment end behændigt tog til Genmæle imod. — Ferdinand Schmidt, der var Direktør for Theatret i „National“, fik Vilh. Petersen til at sætte en Sommerrevy dér i Scene, hvad der ærgrede Konkurrenterne paa Morskabstheatret. — Variétédirektør Kehlet i Allegade købte og opstillede i sin Beværtningshave to Gibsfigurer, som det hed sig, Brygger Jacobsen havde bestilt til Valby Kirke, men senere vragede.
115. **Nr. 47, Madsen.** — Gammel Soldatervise, indlagt i „Pigernes Jens“ (se Nr. 59).
116. **Afskedskvad til den gamle Branduniform af Peter Faber.**
117. **Forholdsvis temmelig go' af Sommerrevyen 1892** (se Nr. 22). Melodien af Olfert Jespersen. Kaptajn Dinesen, der var opstillet som Venstres Kandidat i den tvivlsomme Slagelsekreds, fik pludselig Sygdomsforfald, da der tilbød sig en sikker Kreds. — Brygger Jacobsen havde under en Bryggerkongres indbudt nogle af Deltagerne til at gjæste ham paa Ny Carlsberg, men Invitationen blev efterkommet af adskilligt flere, end der var indbudt. — Der blev afholdt en Invalidefest af tvivlsom veldædig Karakter i Kongens Have.
118. **Da Svenskerne var her af —nkl. (Conrad Møller) skrevet til en Studenterforeningsskovtur med Lundensere 1873 kort efter Aflutningen af den svensk-danske Møntkonvention.** Norges Tiltrædelse var bleven forkastet i Storthinget af Bondepartiet under Jaabæks Ledelse. Bjørnson havde hævdet, at Norden skulde „forandre Signaler“ overfor Tyskland. — Melodien af Krøyer.
119. **Det er ikke saad'n af Nationalrevyen 1889** (se Nr. 71). Man havde beskyldt Firmaet Galle og Jessen for Forfalskning af Cacao.
120. **Af „Plader“, Vaudeville fra Studenterforeningen af Chr. Molt Wengel 1855.**
121. **Stop nu lidt, Smit — af Sommerrevyen 1892** (se Nr. 22). — Det ene kultusministerielle Rescript om Stavemaaden afløste det andet; Scavenius' udmærkede sig ved at stryge Bogstavet x og stave 16 med jst. Landsthingsmand Octavius Hansen udmærkede sig ved sine Talers Længde og Mængde. Poliassistens Smit vilde i Guldbryllupstrængselen paa Amalienborg ride Mængden overende men blev stanset ved allerhøjeste Ordre.
122. **Gryden og Dyden, Text og Musik af Charles Kjerulf, indlagt i Operetten „De smaa Lam“.** Folketheatret 1897.
123. **Fotografen af „Peter Sørensen“.** Farce af Peter Sørensen (se Nr. 47). Kasino 1875. Mel.: Lecoq; Mdm. Angots Datter.
124. **Vers af Sommerrevyen 1893** (se Nr. 87). Parodi paa en Række Vers af unge, livstrætte Forfattere, hvormed „Politiken“ i Sommeren 1893 glædede sine Læsere. — Engelsk Melodi. —
125. **Den glade Svend af Peter Faber.** Mel. af Bellman.
126. **En Viso om Ingenting af Sommerrevyen 1884 i Tivoli** (se Nr. 70). Melodien: Kuss-Walzer af Strauss, spilledes idelig af en Dampkarussel ved Siden af Theatret. Paa Frederiksberg sejrede Venstremanden Assessor Nyholm efter en hidsig Valgkampagne over Auditor Steffensen. — Damernes Tournyre var i Kulmination. — Schimmelmanss Palæ i Bredgade blev købt og lavet om til Concertpalæet. — Bladene klagede dengang, som mange Gange senere, forgæves over „Billetsjoverne“. — Paa Kongens Nytorv var der en Bagerbutik, hvor Ingen købte Kager, men hvor der solgtes Theaterbillerter. —
127. **Hr. Greens Bekjendelse af Farceoperetten „Frelserpigen“ af Rik 1899.** Melodi at „The belle af New York“ af G. Kerker.
128. **Da jeg var Pige af Erik Bøghs Vaudeville: Et enfoldigt Pigebarn** Kasino 1853. Tysk Folkemelodi.

129. Af „Deklarationen“ (se Nr. 68).
130. **Et Universalmiddel** af Erik Bøghs Lejlighedsstykke paa Kasino: Nytaarsnat 1875. Melodi: Es ritten drei Reiter. —
131. **Tjener og Hærrer** af Erik Bøghs Farce: Soiréen i Laxegade Kasino 1866. Mel. af Offenbachs Operette: Crocque-fer.
132. **Have, Koglebane og Beværtning** af „Jokum“ (se Nr. 6).
133. **Det maa man ikke** af „Paa Livets Koglebane eller Sommerrevyen 1899“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Melodi af Olfert Jespersen. — Steen Drewsen tog fra Amerika til Danmark og overfaldt Redaktøren af „Forposten“, fordi han havde skrevet noget fornærmeligt om Drachmann.
134. **Maaneskinsturen**. Engelsk Kuplet, oversat af C. Hermann. Yndet Nummer fra Sangerindeknejperne i Halvfjerdsernes Begyndelse.
135. **Paa den ene Side — paa den anden Side**. Text og Melodi af Rik; indlagt i „Frelserpigen“.
136. **Det ku' Du li'e** af „Fra Midnatssolens Land eller Sommerrevyen 1888“ af Johannes Buntzen og Axel Henriques. — I Udstillingssommeren laa der en Udstilling af fransk Kunst dér, hvor der nu er Sporvognsholdeplads paa Raadhushuspladsen. Særlig Opsigt vakte „Damen med Masken“. I National optraadte Holzers Balletselskab, i Cirkus Batty Seeth med dresserede Løver. — I den nordiske Udstillings Vestibule stod en kolossal Buddha-Figur. Engelsk Mel.
137. **Det lillebitte Bæst** af Anton Melbye, Melodi af Olfert Jespersen, indlagt i en Nytaarsrevy „Ny Jord“ paa Nørrebros Theater 1894.
138. **Avis-Visø** af „Muntre Musikanter eller Sommerrevyen 1889“ paa Frederiksberg Morskabstheater. — Læge Barfod skrev et Værk om Kongefamilien: „Fredensborg“, som, da det ikke gik i Boghandelen, af et af Bladene blev fordelt som Præmie til Abonnenterne. — Fransk Melodi.
139. **Sidse Madsen** af Paul Marcussens Folkekomedie „Lucifers Minister“ paa Kasino 1874. Melodi: Mandolinata.
140. **Rullen gaar** af Adolph Recke.
141. **Samson og Dalia**. Studenterforeningsviser af Arthur Abrahams.
142. **Visen om Christian d. 4de** af Anton Melbye. Oprindeligt skrevet til et Gilde; senere, lidt omarbejdet, indlagt i Parodien „Napoleons Kagekone“ paa Nørrebros Theater 1895.
143. **Trolleroller** af „Lykkebarnet“, Operette af Audran, bearbejdet for Kasino af Carl Møller og William Faber 1883.
144. **Aa saa sødelig** af Johs. Buntzens Nytaarsrevy 1887—88 eller Kjøbenhavn under Masken. — Sædelighedsdebatterne for og imod Bjørnsons „Handske-moral“ var stærkt paa Tapetet. — Engelsk Melodi.
145. **Af Abekatten**, Vaudeville, Text og Musik af Johanne Luise Heiberg.
146. **Min Kærest og Jeg** af Anton Melbye fra Sommerrevyen 1901 (se Nr. 32). Amerikansk Melodi.
147. **Den forkorte Verden** af W. Rantzaу 1866.
148. **Matrossang** af Ad. Recke „Rejsen til Kina“ (se Nr. 28).
149. **Jens og Jensine** af W. Rantzaу.
150. **Jim og John**. Text og Melodi af Erik Bøghs fra „Jorden rundt i 80 Dage“.
151. **Forfatterglæder** af Eriks Bøghs Vaudeville: „Hun skal debutere“, Kasino 1855. Melodien af C. C. Møller.
152. **Gøgler** af Erik Bøghs Sangspil: „Kalifen paa Eventyr“, Kasino 1856.
153. **En Tur til Charlottenlund** af W. Rantzaу. Melodi af Kragelund. En af „Øens“ populæreste Viser i Slutningen af 60'erne.
154. **Pjaltborgs Brand** af Adolph Recke, 1850.
155. **Malenes Kæreste**. Af Erik Bøghs Vaudeville: Valbygaasen, Kasino 1856. Melodien en sjællandsk Bondevise.
156. **Søren Pipperups første Kærlighed** af Erik Bøghs: „Redaktionssekretæren“, Folketheatret 1863. Melodien opr. en gammel tysk Salme.
157. **Vil Du holde mit Ravrør** af P. Fristrup fra „Sommerrevyen 1892 eller Fra Vesten til Hesten“ paa Morskabstheateret. Melodi af O. Krause.
158. **Malenes uheldige Kondition** af W. Rantzaу.
159. **Kejser Napoleons Rejse** af Johs. Helms 1852.
160. **Kejseren og hans Datter i Kinesien** af Samme. Melodi af „For Alvor“.
161. **Pedros Cither** af Erik Bøghs Farce: „Soiréen i Laxegade“ (se Nr. 131).
162. **Af „Barn i Kirke“** Farce af „Peter Sørensen“, Kasino 1878. Melodi af Georg Lumbye.
163. **Kjøbenhavner Marche** af W. Rantzaу. Melodi af E. Horneman af „Kisten's Repertoire 1863.
164. **Lammesteg** af Anton Melbye fra „Den lille Maskerade eller Sommerrevyen 1894“. Samtidigt med sit Jubilæum vandt Tietgen en af Firmaet Hunter mod ham anlagt Proces om en Cementleverance. — Politiet forbød Luftskipper Johansen at lade Ballonen gaa ned paa Kjøbenhavns Grund. Der skumledes om, at Direktør Carl Nielsen, der som Forretningsfører havde reddet Situationen for Kasinos Skuespillere under en Krise, havde brugt for stort et Beløb i „Repræsentationsudgifter“ : til at traktere Bladenes Anmeldere. Mel: gammel Soldatervise.
165. **Klokkens Lyd** af J. L. Heibergs Vaudeville: „Nej“. Melodi: Fra Martin.
166. **Laterna Magica** af P. A. Heiberg.
167. **Mortensens Trippevals**, Text og Musik af Charles Kjerulf, indlagt i Bearbejdelsen af Vasseurs Operette: „Josephine og hendes Søstre“ paa „National“ 1889. — Paa Dagmartheatret brød Riis-Knudsen med sine to Med-Direktører, Lehmann og Mantzius, fordi Repertoiret ikke var ham literært nok; sin første Succes vandt han dog ved Martinus Nielsens mindre literære Afklædningsscene i Daudets „Kampen for Tilværelsen“. — Tilfældig havde en større og to mindre Svindlere lidt med Argentina at gjøre. — Et Villabyggeselskab holdt en Generalforsamling, hvor det gik meget varmt til.
168. **Mette og Herremanden** af Erik Bøgh til egen Melodi 1853.
169. **Den frie Presse**, skrevet til en Fest i Journalistforeningen af Vilhelm Rode.
170. **Velmer paa Gurra** af „Mestersvendene“ (se Nr. 50). — I Tivoli var der i Sommeren 1896 en Fremstilling af Gurra, hvorfra nogle Lurblæsere hele Aftenen sendte nogle grufulde Toner ind over Terrænet. — Et Panorama, forestillende Nordpolen, blæste ned under en Storm. — Melodi: Dessauermarsch, noget ændret.
171. **Den lillebitte Mand**, Text og Melodi af Erik Bøgh. Oprindeligt en Gratulationsviser fra 1843.

172. Den Ansvarshavende af „Stegekjælderen“ (se Nr. 12).
173. Af „Peer kommer hjem“ (se Nr. 35).
174. Peter og Line, Text og Musik af Olfert Jespersen. Dagmar Hansens Repertoire 1897.
175. Lille Jean Jensen af „Stegekjælderen“ (se Nr. 12). Melodi af Mendelssohn-Bartholdy.
176. Lot! ist todt af Adolph Recke.
177. Da Thrane gjorde Arne til Direktør af Sommerrevyen 1899 (se Nr. 16). Melodi af Olfert Jespersen.
178. Manden og Konen. Anonym.
179. Kjøbenhavnermanér af Axel Schwanenflügels første Revy paa National: „Paaskerevyen 1889 eller Borgerrepræsentant for en Dag“. — Tysk Melodi.
180. Du skal smile Hansen af Anton Melbye fra „Kejserens Kjøbenhavn“ (se Nr. 57).
181. Det gjør jeg og Julie med fra Sommerrevyen 1893 (se Nr. 33). — Wasmuths Uhr var et stærkt opreklameret Ligtornemiddel i uhr-formede Æsker. — Skuespiller Kainz boede, efter et tysk Gæstespil paa Dagmartheatret, paa Klampenborg Badehotel. — Der var Tale om at sende Flatbogen, et gammelt islandsk Manuscript paa det kgl. Bibliothek, hvori Amerika første Gang omtales, til en Verdensudstilling i Chicago. — Politiet beslaglagde Hans Jægers Bog: Syk kærlighet. — En paatænkt Oprettelse af en Brugsforening i stor Stil i Kjøbenhavn — „Frejr“ — vakte vældigt Røre.
182. Fløtningerne af Rik 1899; senere indlagt i Farceoperetten „Frelserpigen“. Melodi af S. Christiansen.
183. Den danske Ungdom af „Sommerrevyen 1900 eller Kjøbenhavn her og der“ af Axel Henriques og Anton Melbye. — Bech Olsen og Paul Pons holdt Brydekamp. — Bramsen og Bjerre blev Ministre, uden at det derfor blev forbudt at omtale dem i Sommerrevyen. — „Naar de døde vaagne“ opførtes første Gang; de levende sov. Melodi af Olfert Jespersen.
184. Dronning Margarethe af samme Revy. Der blev nedsat en skandinavisk Komite med det Formaal at rejse et fælles, nordisk Monument for Dronning Margrethe til Minde om Kalmarunionen. Komiteen virker formentlig endnu i det Stille.
185. En af mine Egne af Axel Henriques fra Sommerrevyen 1889.
186. Mikkel Muk af Paul Marcussens „3 Par Sko“. Folketheatret 1876.
187. Amanda af Axel Schwanenflügel fra „Harper i Luften eller Vinterrevyen 1893“ paa Nørrebro Theater. Melodi af Mac-Nab.
188. Vildmandens Familieromance fra „Vores egne Kinesere“ (se Nr. 66). Melodi fra Eventyr paa Fodrejsen.
189. Fiskeren synger af Holger Drachmann. Melodi af F. Andersen.
190. Fru Professorinden, Text og Melodi af Erik Bøgh fra „Redaktionssekretæren“.
191. En af Taarbæknationen af Carl Wulff, opr. fra Sommerrevyen 1875 paa Vesterbro Theater, indlagt i „Rejsen til Maanen eller Sommerrevyen 1876“ paa Frederiksberg Morskabstheater (se Nr. 21). Taarbæk var dengang bekjendt for sine mange mosaiske Landliggere, der ogsaa fyldte Klampenborg Badehotel, hvor Ginderup var Vært.
192. Svigermama af Sommerrevyen 1900 (se Nr. 7).
193. En Negerindes Stamtavle af V. Rantzau.
194. Digter Rasmus Taa i Aabenraa af Samme.
195. Hvad maa jeg? fra „Den danske Skudeplads eller Sommerrevyen 1897“. Melodi af Olfert Jespersen.
196. Md. Bollerups Sværmeri af Sommerrevyen 1884 (se Nr. 70). I Vittighedsbladet „Punch“ havde staaet nogle humoristiske Theateranmeldelser (af Carl Møller): Fra Madam Bollerups Loge. I Revyen kom Madam Bollerup paa Scenen. — Kammersanger Schram holdt gjærne Jubilæum hvert Aar; det er vist specifikt for Kammersangere. Det kgl. Theaters Chef, Kammerherre Fallesen, vaagede nøje over, at Sekondtheatrene holdt sig indenfor deres Privilegiets ret nøje afgrænsede Omraade, og forbød undertiden disse at opføre Stykker, som var kjøbt af fremmede Forfattere, for at lade det kgl. Theater opføre dem uden at betale Forfatterhonorar.
197. Champagnegalop af Erik Bøghs Vaudeville „Hr. Grylle og hans Viser“ (se Nr. 45).
198. Rikke Hansen og jeg af „Barn i Kirke“ af Peter Sørensen. Kasino 1878. Melodi af Offenbachs „Røverne“.
199. Saa forfærdelig — af Sommerrevyen 1900 (se Nr. 7).
200. Den forbudne Frugt af Erik Bøghs Bearbejdelse af Sardou's Farce: „Les pommes du voisin“, Kasino 1868. Melodi af Forfatteren.
201. Min Søn af „Barn i Kirke“. Se ovenfor. Melodi af R. Bial.
202. Det glade Kjøbenhavn af Johs. Buntzen, der havde væddet paa, at han kunde skrive en Vise til den populære Melodi af Schild, skrevet til „Sommerrevyen 1886 eller Kjøbenhavn paa Rée-tur“, der opførtes paa Frederiksberg Morskabstheater, hvor han og Axel Henriques i Provisorie-aarene skrev Venstrerevyer — det tillod Højreministeriet — medens Højrerevyen gik i Tivoli. — Stigaard spillede Elskerroller til han døde, henimod 70 Aar gammel. — Snydstrup, der spillede Harlequin i Pantomimerne var bleven beskyldt for ikke just at moralisere paa sine Dansekursus. — Georg Lumbye følte sig tilsidesat, fordi ikke han, men Balduin Dahl var bleven Faderens Efterfølger i Tivoli. — Foss var Operasanger ved det kgl. Theater. Christensen 3: Frederik Christensen, der med sin Hustru „Lisbeth“ f. Jørgensen i en Aar-række var Revyernes bærende Kræfter. Skuespiller Aagaard udmærkede sig mere ved Formernes Skønhed end ved Omfanget af sit Talent. Cirkusdirektør Renz havde mishandlet sin Skolehest „Elimar“. Politikens Medarbejdere brændte Abonnementsprotokollen for ikke at faa den fremlagt under en politisk Retssag. — Vor berømte Landsmand Theophilus Hansen sendte efter Kristiansborgs Brand Tegninger og Planer til Gjenopbyggelsen, som man modtog i den Tro, de var skænkede af Patriotisme. Senere kom der en Regning paa en Snes Tusind Kroner. Brix: Socialistfører. Flade: en meget barsk Driftsbestyrer, som gav Anledning til en Omnibusstrejke. Hummeluhr: en af Visnepolitikkerne. Obel var Driftsbestyrer ved den saa ilde omtalte Dampsporvogn paa Strandvejen. I Tivolis da nye Fregat optraadte en „Sanddame“, der lavede Smaasouvenirs af Sand. „Strø Sand paa“ var et Slagord, der stammede fra en Operette paa Dagmartheatret, hvor det tyske „Schwamm d'rüber“ var oversat saaledes. Oppositionen, hvem Regjeringen havde hindret i at faa et Sted under aaben Himmel at holde Møde, forsøgte at holde det i Landskrona, men ogsaa her blev det den forbudt. Forhandlinger mellem Abraham og Judic om en Gæsteoptræden førte ikke til Noget, og Judic lejede Kasino.

203. **O de Mænd har det godt af „Talismanen“** (se Nr. 9).
204. **Kiv og Strid af Paul Marcussens Revyfarce: „Kjøbenhavn rundt i 80 Timer“, Folketheatret 1876.** — Grønder-perioden var begyndt af efterfølges af Krach. — Venstre anlagde Rigsretssag mod Ministeriet paa Grund af Marmorkirkens Salg. „Kandidat“ Hørup var offentlig Anklager. — Erik Bøgh polemiserede i sine Feuilletoner „Dit og Dat“ imod Jesuiterne og den katolske Propaganda, der udgik fra Ordrup.
205. **Bal i Haven af Sommerrevyen 1890** (se Nr. 27). Stadslæge Tryde advarede offentlig mod at tro paa Volta-Kors. — Dr. Pingel tog Afsked med Politiken. Frøken Luplau: en af „Hvad-vil-Kvindernes Førere“. En Tyvebande, der hjemsogte Villaerne paa Strandvejen, var Landliggerens Skræk. Hr. Knutzon, der havde debuteret paa det kgl. Theater, reddede en Række Angreb paa Kammerherre Fallesen. Senere blev han Stationsforstander i Laven.
206. **Courage Sang.** Anonym.
207. **Visen om Napoleon.** Oprindelig skreven af Melbye og Rik i Forening til et Gilde; senere indlagt i „Napoleons Kagekone“ (se Nr. 142). Skrædder Dowe opfandt et „skudsikkert“ Harnisk. — Stolberg, forhen Regissør ved „National“ var omrejsende Theaterdirektør.
208. **Li'som den var der saa var den der ikke og saa var den der dog alligevel.** Text og Melodi af Charles Kjerulf af „Buhlang-Buh eller Tivolirevyen 1889“. Det truede med Generalstrejke i Vestprøjsen. — Et Blad, der hed „Kjøbenhavnsposten“ førte en kort Tilværelse og druknede i Sagsanlæg. Da National skiftede Ejer, saa det en Tidlang ud til, at Theaterdriften af „National“ skulde ophøre.
209. **Hvad er det med Dig Thorvald** fra Sommerrevyen 1891 (se Nr. 11) „Avisens“ Anmelder Fru Rose Marcussen angreb Dagmartheatret, fordi der var tysk Gæstespil. En truende Skrædderstrejke ved Pinsetid strandede paa Konernes Modstand. — Mel.: af Olfert Jespersen.
210. **19de Aarhundrede af Sommerrevyen 1900** (se Nr. 183). Melodi af Olfert Jespersen.
211. **L'hombre af Hostrups Vaudeville: Intrigerne.** Melodi af Bellman.
212. **Linger longer loo.** Engelsk Kuplet, fordansket af Olfert Jespersen. At: linger longer loo, der paa engelsk betyder: Bliv her lidt længer, Lucie, paa dansk var ganske meningsløst, hindrede ikke Sidney Jones Melodi i at gøre Visen populær i det Aar 1895.
213. **Skærslibervise af „Kjøbenhavn N eller Sommerrevyen 1892“** (se Nr. 76). Melodi af Olfert Jespersen. Ravachol, en Anarkist, der foranstaltede et Bombeattentat paa en fransk Kafe. Nikolaj Petersen, dansk Anarkist, der indskrænkede sig til at vrøvl paa en dansk Kafe. Universitetet holdt en Fest i Anledning af Majestæternes Guldbryllup, meget fin og uhyre kedelig. Coquelin gjorde daarlige Forretninger ved en Tournée. I Norge stod det paa Vippen, om Højreministeriet Stang skulde afløse Venstreministeriet Steen.
214. **Md. Mungaards Entrée af Sommerrevyen 1888** (se Nr. 136). Melodien: Les sauterelles. En Farce af Poul Marcussen: „Millionen“, der omhandlede den forestaaende Udstilling, gjorde Fiasco.
215. **Den svenske Konstabel.** Studenterforeningsvise fra Halvtredsernes Begyndelse af Johs. Helms.
216. **Saadan til en vis Grad af Rik** fra „Taxameterkuskens Datter“ (se Nr. 23). Melodien: Valse bleue af Margis.
217. **Tivolivise.** Notitser i Texten.
218. **Humblebien af Holger Drachmanns Eventyrkomedie: „Esther“, Dagmartheatret 1889.** Melodi af C. F. E. Horneman.
219. **Mads af Hostrups Intrigerne.** Melodi af Kunzen.
220. **Og Kejseren bo'r paa det høje Slot** af C. Hostrup: „En Spurv i Tranedans“. Melodi af Bergreens danske Folkemelodier.
221. **Kjøbenhavnserpøisi** fra „National“-revyen 1889 (se Nr. 71). Melodien af J. Sioly.
222. **Det maa først læses af „Paaskerevyen 1889“** (se Nr. 179). Oprindelig fra en Fastelavnskomedie i Handels- og Kontoristforeningen. — Den nye Hundelov beskattede Hundene efter Størrelse. Paa Foranledning af en Oversætterinde Fru Mann, udfordrede en tysk Journalist Bewer — Georg Brandes. Melodi af Georg Steffens.
223. **O Morten, Morten Luther** af Holger Drachmann. Melodi af Charles Kjerulf.
224. **Onkel Mads.** Text og Melodi af Erik Bøghs Vaudeville: Paa den anden Side. Folketheatret 1865.
225. **Ny og sørgelig Vise om den unge Jon, som vilde være noget stort.** Fra Studenterforeningen af Chr. Molt Wengel. Den mærkelige Ortografi med lutter smaa Bogstaver skyldes, at Visen er aftrykt efter en gammel Udgave fra en Tid, det var moderne. Ellers er overalt den Regel fulgt, at man har fulgt den Ortografi, der er benyttet i den første Udgave af vedkommende Vise, som Forfatteren maa formodes at have læst Korrektur paa.
226. **Lange op ad Gaden af „Komfurdrengene“, Revyfarce af Axel Schwanenflügel og Rik, Nørrebro's Theater 1896.** Overretssagfører Staal beklagede sig i nogle Korrespondancer over, at der ikke var det Liv paa Gaderne i Kjøbenhavn, som der var i London. Melodi af Olfert Jespersen.
227. **Hygge og Elegance af samme Stykke.** Under Skydebanens Restaurering havde Skydebrødrene midlertidig Lokale i Phønix hos Neiiendam, hvor man efter Avertissementerne forenede Hjemmets Hygge med Selskabslivets Elegance. — Det viste sig, at Fangerne i det nyopførte „Vestre Fængsel“, der iøvrigt var strængt isolerede, korresponderede med hinanden, naar de var i Bad. — Aktieselskabet „Dronninggaard“ havde købt Næsseslottet. Engelsk Melodi.
228. **Under Paraplyen.** Tysk Kuplet af Variétésangeren Siegmund Linné (den lille Mand med den store Kone) der optraadte i Cirkus Variété 1892. Oversat af Axel Schwanenflügel.
229. **Paa spansk Manér.** Variété Kuplet fra Halvfemsernes Begyndelse.
230. **Visen om Peter af Anton Melbye,** til en russisk Melodi fra „Kejserens Kjøbenhavn“ (se Nr. 57).
231. **Nu er det Bal forbi af Axel Schwanenflügel, Vinterrevyen 1893** (se Nr. 187). Melodi af Olfert Jespersen. I Efteraaret 1892 ankom Czaren uventet paa Rheden, saa at den officielle Modtagelse kom for sent. Et paatænkt „Empire-Bal“ af Skuespiller- og Journalistforeningen i Fællesskab maatte opgives af Mangel paa Tilslutning.
232. **Prins Ferdibrand.** Studentervise af Johs. Helms. 1855.
233. **Saa Du Røgen af Axel Schwanenflügel. „Nationalrevyen 1889“** (se Nr. 71). Melodi af Brandesky. Brygger Jacobsen søgte forgæves paa en Kunstauktion at redde Millets l'Angelus fra at blive solgt til Amerika.
234. **Kongen kommer af „En Tur til Maanen“** (se Nr. 92).
235. **Robert Bly af „Jorden rundt i 80 Dage“** (se Nr. 72). Melodi af S. C. Förster.

236. **De varme Lande** af samme Stykke. Melodi en engelsk Negersang.
237. **Kanapé-Visen** af Sommerrevyen 1879 (se Nr. 94). Melodi af Offenbach.
238. **De Nygitte** af H. C. Andersen. Melodi af Pietro Labiola.
239. **Blikkenslagerens Vise** af Ferd. Bauditz Studenterkomedie „Hansen“ opført i Studenterforeningen 1870.
240. **Revuevise** af „Rejsen til Maanen eller Sommerrevuen 1876“ (se Nr. 94). Et Venstremøde i Terndrup Krat endte med Slagsmaal. — J. A. Hansen, bekendt Venstrefører, besveg en Brandkasse, han var Formand for. — Paa et Socialismøde i Dansesalonen Fønix stod en Barber Klein op og hævdede, at den bortrømte Fører Pio var Arbejdernes største Ulykke. Talen endte med: Ner med Pio. — Bryggeriet Tuborg kæmpede i Begyndelsen med økonomiske Vanskeligheder.
241. **I Avisen** af Erik Bøghs Vaudeville, „Redaktionssekretæren“ (se Nr. 67). Mel. af Forfatteren.
242. **Jøg er ligeglad** af Sommerrevyen 1897 (se Nr. 55). — I Panoptikon fremvistes en Række Billeder efter Hogarths: Ægteskab á la mode. — En Indremissionspræst havde kaldt en grundtvigiansk Kollega for „Satans Sendebud“. — Folkethinget forkastede Danmarks Tiltrædelse af Bernerkonventionen.
243. **En krænket Aftenstjerne** af Sommerrevyen 1876. — Pastor Bülow angreb Sangerindeknejpeuvæsenet, saaledes som det bl. a. florerede i „Valhalla“, nu Café Osborne. Sagen foranledigede en Forhandling i Borgerrepræsentationen, under hvilken de vise Fædre lagde en forbausende Sagkundskab for Dagen.
244. **En Eventyrer** af Rik fra Fristrup og Ricards Folkekomedie: „Dr. Nikola“, Kasino 1902. Melodi af Lionel Monckton.
245. **Visen om Dronning Draga** af Sommerrevyen 1901 (se Nr. 32). Melodi af Olfert Jespersen.
246. **Jappe** af Carl Møllers Farce „De Forlovede“, Folketheatret 1869.
247. **Romance**. Text og Musik af C. E. F. Weyse.
248. **Livs-Elixiren** af „Jorden rundt i 80 Dage“. Melodien af Operetten: La bouteille á l'encre af S. Lacier (se Nr. 72).
249. **Visen om Sidse** af Anton Melbye. Fra et Skuespillermarked 1896. Melodi fra „Syv militære Piger“.
250. Af „Ja“ (se Nr. 42).
251. **Hvad der løber paa** af Rik fra „Nationalrevyen 1890 eller Glutter ombord“ af Rik, Johannes Bruhn og Alb. Gnudtzmann Melodien af Flotow: „Martha“. Gerson Trier, der kaldte sig Anarkist, opfordrede til at holde et stort Demonstrationstog for Normalarbejdsdagen den 1ste Maj. Da Opfordringen vandt meget ringe Tilslutning, ignorerede Politiet de faa Demonstranter, der med en rød Kokarde paa Hatten gik gennem Byen.
252. **Floridor og Célestin** af Frøken Nitouche (se Nr. 49).
253. **Mørtensens Entré** af Sommerrevyen 1895 (se Nr. 14). Politiet havde foreslaet, at Cyclisterne skulde kjøre med større Lygter om Aftenen og alle Cykler nummereres. — Paa Folketheatret blev Madame Sans Gêne med Frk. Abrahams i Titelrollen en stor Succes. — Abrahams havde foreslaet, at man skulde forlange en Afgift, svarende til Fattigaafgiften, at alle Fribilletter. — Amerikansk Melodi.
254. **Randers-Skandalen** af „Den lille Maskerade eller Sommerrevyen 1894“ af Axel Henriques og Anton Melbye. Engelsk Melodi. — Under en Landmandsforsamling i Randers vakte en Journalist Hermann Henriksen Opsigt ved at møde paa Kongeballet med en „Syngepige“. Han undskyldte sig med, at de begge Aftenen forud havde været sammen med et Medlem af Komiteen, Bagermester, Landstingsmand Stilling.
255. Af „Kærlighed paa Taget“. Vaudeville af Chr. Molt Wengel.
256. **Med en knusende Ro** af Sommerrevyen 1898. Melodi fra Sumatra. Kvindelige Studenter havde efter lange Kampe faaet Adgang til Studenterforeningen. — Det kgl. Theater opførte: Aabent Visir af Fru Emma Gad.
257. **Bourgogne** af Holger Drachmanns Roman „Forskrevet“. Melodi af A. Quidant.
258. **Det dønner under danske Krigsmænd** af Sommerrevyen 1898. Visen, der parodierede nogle Folkeviseforedrag, som Skuespiller Jerndorff havde givet til Bedste, omhandler en Affære, hvor en Løjtnant Rørdam, der følte sig krænket i sin militære Ære, fordi en Hr. Hansen havde paatalt et formentligt Dyrplageri af Løjtnanten, trængte ind i Hr. Hansens Hjem og slog ham paa Øret.
259. **Hvad kommer det mig ved** af „Kjøbenhavn paa Réetur eller Sommerrevyen 1886 (se Nr.). En Livjæger Prosch udfordrede Hørup, fordi „Politiken“ havde kaldt den af Prinsesse Marie skænkede Fane for „en lille pjusket Ble“.
260. **Vil Du hilse din Mo'r** af Sommerrevyen 1895. Melodi af Olfert Jespersen.
261. **Et Redaktør-Emne** af „Redaktionssekretæren“ (se Nr. 67).
262. **Thomasines Ideal** af Vaudevillen „Alle mulige Roller“ af Erik Bøgh. Musik af Forfatteren. Kasino 1857.
263. **Kommunale Forhandlinger** af Richard Schrøders Bearbejdelse af Suppés Operette: Let Kavalieri. Dagmartheatret 1883.
264. **Vi Haandværksvende** af Johs. Gøthlers Samling: Haandværkerviser.
265. **Det fra Fædrene nedarvede** af Rik fra „Komfurdrengene“ (se Nr. 226). Der var Tale om Salg af de vestindiske Øer. Justitiarius Buch var Justitiarius i Højesteret til sit 80de Aar; hans Hustru var Præsidentinde for Kvindernes Udstilling 1895.
266. **Uskyldigheden fra Gentofte** af Sommerrevyen 1887.
267. **Sang af Kaptajnen** af „Rejsen til Kina“ (se Nr. 28).
268. **Hvorfor er De saa genert** af „Tivolirevyen 1893“ af P. Fristrup. Engelsk Melodi. Forligsunderhandlinger mellem Højre og de Moderate under Boisen, var strandede. O. C. Oisens Bogtrykkeri, der trykte baade Dannebrog og København, nægtede længere at trykke det Sidste „af moralske Grunde“. — Paa Foranledning af Magdeburger Assurancekompagni blev en Næringsdrivende anholdt som sigtet for Assurancesvig, fordi han, hvad der var fuldkommen lovligt og rimeligt havde to Statusopgjørelser, en med Accord for Øje, en med Handelsophævelse for Øje.

II. BIND.

136. Jeg har været paa Vesterbro.

Allegro.

p *Kor.*

1. Jeg har	væt paa Ve - ster	bro.	Det ku'e Du	li'e.
2. Saa gik	vi i Na - tio -	nal.	Det ku'e Du	li'e.
3. Ind i	Cir - kus blev jeg	bet.	Det ku'e Du	li'e.
4. Ti - vo -	li vi slut - tet	paa.	Det ku'e Du	li'e.

p

p *Kor.*

Med en	Ven som er mig	go'.	Det ku'e Du	li'e.
Hol - zer	han var bé - ne -	gal.	Det ku'e Du	li'e.
Man maa	jo hæe Bat - ty	seet.	Det ku'e Du	li'e.
Han - lon	Vol - tas der jeg	saa.	Det ku'e Du	li'e.

p

p

Fran-krigs	Kunst vi gjæ - ste -	de,	den var	lum - mer Da - mer -
Hjer - tet	knu - ste hans Ta -	lang,	da jeg	saa ham i Can -
Lø - ver -	ne var gna - ve -	ne,	han gaar	nok i Ga - ve -
De var	vold - somkjæk i	Hop,	der var	rigt' - nok Smæk i

Kor.

ne	laa og	flød i Ne - ge -	lée.	Det ku'e Du	li'e.
can,	var det	li'e - som no'et der	sprang.	Det ku'e Du	li'e.
ne	en af	Lø - ver - da - ve -	ne.	Det ku'e Du	li'e.
Krop,	jeg blev	gan - ske væk i	Bob.	Det ku'e Du	li'e.

Kor.

p

Lidt Smin - ke klad - sket her, Det ku'e Du li'e.
 Min Kjæ - rest var en Tosk, Det ku'e Du li'e.
 Og der var Glad - ja - tor. Det ku'e Du li'e.
 Men for mig den stør - ste Fest. Det ku'e Du li'e.

Kor.

El - lers kuns en Ma - ske der, Det ku'e Du li'e.
 Han holdt mer a' A - po - snosk. Det ku'e Du li'e.
 Skal jeg si - gehvad jeg tro'r. Det ku'e Du li'e.
 Var den sto - re Bud - dha Pest. Det ku'e Du li'e.

Og min Kjæ - rest den Fi - lur, sa'e, at
 Og hvor hel - digt, saa han sa'e, hvis de
 At med Læ - re - re som di tog vi
 Pi - ger det var en for os, fik man

saa - dan man det bru'er i Pa - ris som bar Fi -
 Kny - ster li - der a; at de selv en Po - lack
 al - le Ti - mer i det - te her - sens Myth' - lo -
 fat i den Ko - los, ku'e man le - ve helt paa

Kor.

gur. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.
 ha'e. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.
 gi. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.
 Klods. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.

137. Jeg kender en Herre saa temmelig godt.

Moderato assai.

mf

p

1. Jeg ken - der en Her - re saa
 2. Vi gaar al - drig paa Va - ri - é -
 3. Jeg har Lyst til Ko-me - die, det
 4. Naar jeg om Morg:-nen har
 5. Vi Kvin - der har det jo

tem - me - lig godt, med Krøl-haar, med Fip og Mou - sta - che, hver
 té - er - ne rundt, og jeg vil dog saa gy - se - lig ger - ne, for i
 véd Gud jeg har. Ja jeg li - ge fra Barns-ben har tro't a' naar jeg
 druk - ket min The, saa gaar jeg en Tur med min Sø - ster, dog
 e - gent - lig skralt, vi skal helst sid - de ar - ti - ge hjem - me; mens

dim.

Af - ten vi ses, han trak - te - rer saa flot, han har og - saa en
 „Ki - sten“ jeg kig - ged en Gang et Se-kund, og fik li - ge et
 ba - re fik Lov, ik - ke tos - set jeg var til at spil - le saa - dan
 nø - dig i An - læg, hvor man kan se Bryg - ger Ja - cob - sens
 Man - den har Lov saa om - trent - lig til alt, er det knap vi maa

or - dent - lig Ga - ge. End - nu har han ej vo - vet det
 Glimt af en Stjer - ne! Tænk, en Ba - ro - nes - se - uh
 no - get som O - da. Ved et rig - tigt The - a - ter der
 væm - li - ge Bø - ster. Jean - ne d'Arc ja, hun er da en
 bru - ge vor Stem - me. Jeg mø - der en Rigs - dagsmand

dri - sti - ge Skridt, ak
 hvor det var Grin! Hvor-for
 var jeg en Da; og jeg
 tæk - ke - lig én, og
 jæv - n - lig og si'er: „Hør
 gid det dog snart maat-te
 si'er man, at de er saa
 prø - ve - de som Hed - da
 og saa helt or - dent - lig i
 Du, gør nu snart no - get
 kom - me, aa han
 slem - me? Aa, hun
 Ga - bel. Og
 Tøj - et, men
 ve' 'et, skaf

si - ger saa lidt, men han
 hav - de en Kjo - le saa
 Che - fen! det lod til, han
 naar jeg skal se ham, De
 Valg - ret til Kvin - der, baa - de
 kys - ser saa tidt, og han
 kort og saa fin, og saa
 vil - de mig ta; for han
 véd nok, Si - lén med den
 Ko - ner og Pi'er! " Ja men
 kal - der mig
 ma - ge - løs
 sa' da saa
 Lil - le, saa
 véd De, hvad

sødt: Sved - ske - blom - mel! Han
 lil - le en Stem - mel! Hun
 y - derst ai - ma - bel: „Du
 sæn - ker jeg Øj - et. Han
 han si - ger te' et: „Du
 er saa sød, det
 var saa sød, det
 er saa sød, dit
 er jo sød, det
 er saa sød, dit
 lil - le bit - te
 lil - le bit - te
 lil - le bit - te
 lil - le bit - te
 lil - le bit - te

grazioso *scherz.*
dim. *pp*

Bæst, men han ser saa u - ar - tig ud, han er saa sød, det
 Bæst, og hun saa' saa u - ar - tig ud, hun var saa sød, dit
 Bæst, og Du ser saa u - ar - tig ud, Du er saa sød, dit
 Bæst, men han ser saa u - ar - tig ud, han er jo sød, det
 Bæst, og Du ser saa u - ar - tig ud, Du er saa sød, dit

lil - le bit - te Bæst, men han ser saa u - ar - tig ud!
 lil - le bit - te Bæst, og hun saa' saa u - ar - tig ud!
 lil - le bit - te Bæst, og Du ser saa u - ar - tig ud!
 lil - le bit - te Bæst, men han ser saa u - ar - tig ud!
 lil - le bit - te Bæst, og Du ser saa u - ar - tig ud!

dim *D.C. al*

138. Jeg paa alt maa abonnere.

Allegro.

Moderato.

1. Jeg paa alt maa a - bon - ne - re, al - le
 2. Den der før for mig bar Pri - sen, det var
 3. „Af - holds - bla - det“ det er fuldt a' go - de
 4. Jeg holdt Bar - fod om Dy - na - sti - et, fik den

Bla - de, ja paa me - re, naar jeg faar et Hef - te
 dog „A - dress' - a - vi - sen“ den har nu faa't Re - dak -
 Raad - saa har jeg „Hul - da“ „So - ci - a - len“ og „ny
 om i - gjen fra Lot - te - ri - et, Bo - gen skal dog væ - re

Allegretto.

sendt bli'er jeg strax Sub - skri - bent.
 tør, jeg holdt me - re af den før.
 Jord“ Ei - bys é - to - ile du nord.“
 go', saa man kan nok bru - ge to.

„Ber - lingske“ den hol - der jeg for Dø - de og for Skams Skyld,
 „Mor - gen - bla - det“ hol - der jeg, for Sti - len er saa vær - dig,
 Bran - des, „Børsblad“ hol - der jeg; jeg svær - mer for Thing - val - la,
 „Po - li - ti - ken“ hol - der jeg, den mo - rer nu min Ko - ne

„Il - lu - stre - ret Ti - den - de“ for Kak og E - rik Skrams Skyld,
 Gro - ves, „Dag - blad“ el - sker jeg, man bli'er saa hur - tig fær - dig,
 Per - rys, „Krigsraab“ kjø - ber jeg hver Fre - dag i „Val - hal - la,“
 „Af - ten - bla - det“ det er nærmest for den pæ - ne To - ne,

Mo - de - ti - den - de,“ mendet er kun for min Ma - dams Skyld,
 Fers - levs tre lidt tun - ge er - ja, det ved Gud det er de,
 „Kjø - benhavn“ den har jeg ei men tæn - ker nok jeg skal ha'e
 „Da - gens Ny - he - der“ Her - re - gud! den ko - ster kun en Kro - ne,

og „A - vi - sens Bil - led - bog“ for dens kjøn - ne Sprog.
 „Kvik“ er kvik, Lunds, „Søn - dags Post“ er ei Hver - dags - kost.
 og saa hol - der jeg Re - form, den kjø - der mig e - norm.
 „Po - sten“ holdt jeg og - saa, men nu er jeg fri for den.

D. C. al Fine.

139. Jeg stakkels Sidse Madsen.

Allegretto.

Sidse.

dim. p

Jeg

stak-kels Sid - se Mad - sen, e - ne paa he - le Plad-sen jeg van-ker her i

dæm-pet Skjær af Maa-nen og fra Gas-sen! Men kan jeg gjø-re for - et,

at jeg numidt paa Tor'et af Skjæbnen er sat a - le-ne i Nat, saa gy-se-lig for-

ladt? Naar man for - u-den Bar-be-ren kan se to el-ler tre

for sin Fod, er det mer end som trist, naar man til sidst med en knusende

Hjer-te-sor' paa Gammel-tor' u-den Kjæ-re-ste gaar omkring!

Neils let in-gen Vær-tens Ting mig trøster mer, thi hvor jeg ser har jo En-

rall. hver en Hjærtens-kjær og maa-ske fler! *a tempo* Men Sid-se Mad-sen, e-ne paa he-le

Plad-sen maa van-ke her i dæmpet Skjær af Maa-nen og fra Gas-sen, Kan

jeg dag-jø-re for' et, at jeg numidt paa Tor-et af Skjæb-nen er sat a-

le-ne i Nat, saa gy-se-lig for-ladt!

140. Jeg synes, den Rulle gaaer saa trang.

Allegretto roulante.

The musical score is written for piano in G major and 2/4 time. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The lyrics are written below the vocal line. The first system starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

1. Jeg synes, den Rul - le gaaersaa trang, Rul - len gaae, Rul - len gaae, saa

lad os nu faae en ly - stig Sang! Rul - len gaae, Rul - len gaae,

Syng en gang! jeg sy - nes saa kjønt om Vi - sen, Du sang for - le - den om Brøn - dum.

Rul - len gaae, Rul - len gaae, saa skal Du see, hvor Rul - len gaaer!

2. Og kjender Du Brøndums Dampbrænderi?
 Rullen gaae,
 Der kan jeg slets inte komme forbi,
 Rullen gaae,
 Ja kjender Du hans Aquavit den fine,
 Saa kjender Du ikke til Mavepine,
 Rullen gaae,
 Saa skal Du see, hvor Rullen gaaer!

3. Min Kone sender mig tidt med en Spand
 Rullen gaae,
 At hente hos Brøndum det varme Vand:
 Rullen gaae,
 Spanden bli'er fuld _men blev jeg det Samme,
 Saa fik jeg nok Prygl af min Madame.
 Rullen gaae,
 Saa skal Du see, hvor Rullen gaar!

4. „Nei syng mig heller de gamle Ord —
 Rullen gaae,
 De kradser bedre som jeg troer“ —
 Rullen gaae,
 „Jal men see denne Sang er trykket,
 Og den er ei heller saa pukkelrygget“ —
 Rullen gaae,
 Saa skal Du see, hvor Rullen gaaer!

5. „Armeen ligger derovre paa Als,
 Rullen gaae,
 Og Du staaer her i en Kjælderhals,“
 Rullen gaae,
 „Jeg staaer ei længer i Rullen, Rikke!
 For stod jeg deri — saa kunde jo ikke
 Rullen gaae,
 Saa kunde ikke Rullen gaae,“

6. Hiv op! — Nu syngte vi alle Mand:
 Rullen gaae,
 Rask over Stok og Stene kan
 Rullen gaae,
 Vi raabe Hurra med vældigt Bulder
 For Land og for Sø — og for Kjælder Ruller!
 Rullen gaae,
 Saa skal Du see, hvor Rullen gaar!

141. Jeg synger ei om Amalekitter.

Grazioso e con espressione.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system contains the vocal line and piano accompaniment for the first two lines of lyrics. The second system continues the vocal line and piano accompaniment for the next two lines. The third and fourth systems show the piano accompaniment with a more active treble clef part, while the bass clef part remains mostly chordal. The key signature is two sharps (D major) and the time signature is 3/4.

1. Man kan nu inte saa sikkert si'et,
Men han var rimeligvis Student;
Han kjæmpede mod Filisteriet —
Ak! bare han dog aldrig havde kjendt
Dalila etc.

3. Han skal ha'e ha't nogle svære Kræfter;
Forresten var han nok god og from,
Var hurtig villig til at gi'e efter,
Men Ingen kunde ham dog styre som
Dalila etc.

4. Og Kraften kunde ham aldrig glippe,
Om saa hans Haar det blev ganske graat,
Men kun hvis han gik hen og lod sig klippe,
Og denne Hemmelighed kjendte blot
Dalila etc.

5. En Aften, Samson han var lidt bister,
Og Ho'det inte rigtig paa ham stod,
Saa løb hun fra ham til en Filister,
Som forhen havde været venlig mod
Dalila etc.

6. „Naar De vil gi'e mig en halv Snæs Daler,
Saa skal jeg gjøre, min kjære Herr
Justitsraad, Alt hvad De mig befaler,
Det lover jeg, saasandt mit Navn det er
Dalila etc.

7. „Hør denne Samson er bleven mig en
Fordægtig Fyr, han er vist Skandinav,
Kan Du faae ryddet mig ham af Vejen,
Saa er Du rigtignok en lille brav
Dalila etc.“

8. Den næste Aften, saa fik hun strax en
Idee, mens Samson sad og drak sin Puns
Da han blev søvnig, saa tog hun Saxen—
Han aned Inted; thi han elsked kuns
Dalila etc.

9. Og af hun klipped hans lange Lokker,
Og dermed svandt jo hans hele Kraft,
Og Resultatet af det Hele nok er,
At han til Kjærest ikke burde havt
Dalila etc.

10.0 Yngling! lær udaf denne Vise,
At Kvinden ofte driver skjændigt Spil;
Naar Du vil klippes, saa gaa til Giese,
Men fremfor Alting bare ikke til
Dalila etc.

142. Jeg synger om Kong Christian.

Resoluto.

1. Jeg syn-ger om Kong Chri-stian, som stod ved høj - en Mast, hvor
 2. Hans Fa - der byg-ged Kronborg, han Hel - sin-gørs Sta - tion, den
 3. Paa Grund af stor Fa - mil - lie han byg-ged Christians - havn, han
 4. Det var paa Kol-berg - hei - de, han slog sit sto - re Slag, dér
 5. Kong Chri-sti - an den fjer - de tit i The - a - tret gik, men
 6. Hver Dag, han gik paa Ar - bejd, han fyld - te sin Fla - kon, men
 7. Han før - te man - ge Kri - ge, han la - ved man - gen Fred, naar
 8. Han byg-ged i Ny - bo - der en Mes - sa - nin, og den skal

baa - de Go - thens Hjør - ne og en hel Del me - re brast. Da han i
 skal han væ - re kom - met me - get skidt fra, si - ger no'en. Men han hang
 Bør - ne - hu - set fyld - te for hver Mø han tog i Favn. Goos skænd - te
 mi - sted han det Øj - e, han har tabt den Dag i Dag. Hans Mor hun
 han var me - get u - til - freds med Styk - ker - ne han fik: „Hør Dan - ne -
 Frokost spi - ste han paa Lan - ge li - nies Pa - vil - lon. Han holdt af
 ej han laa i Krig, ja saa laa han i Kær - lig - hed. Snart Slag ved
 si - den ef - ter væ - re gjort i Stand til Gjø - de - sen. Men nu højst

Vug - gen laa, han var saa stor som saa, men si - den tog den
 sta - dig i, for byg - ge ku' han li, han byg - ged dag - lig
 me - get tit, men Chri - stian sa: „Aa skidt! han Pas Du Dit e - get
 sa: „Aa Gud! Hvor Chri - stian dog ser ud! Men si - den ef - ter
 skjold! Føl Føjl La' mig se lidt ord'ntligt Tøjl Paa rød Pla - kat vil
 Skraa og Snus, men mangled Lan - det Krus, saa spi - ste Chri - stian
 Fal - ster - bo, snart Fred i rø - de Kro, den køn - ne - ste, han
 æ - re - de, før vi bli'er tjæ - re de, vi Dren - ge, raab Hur -

lil - le Chri - stian gan - ske vold - somt paa.
 de Par Ti - mer, han ej laa i Kri:
 Bør - ne - mas, jeg skal nok kla - re mit!“
 gem - te hun hans rø - de Lom - me = Klud!
 jeg sgu' ik - ke op i El - ver - høj!“
 paa et Kaf - fe og et Spi - se - hus.
 la - ved, var dog den i Brøm - se - bro.
 ra - for Chri - sti an - den fje - re - del

Repet. ad lib.

D.C.

143. Jeg tror paa onde Aander.

Allegretto.
Auran. *Kor.* *Auran.*

Jeg tror paa on-de Aan - der. Han tror paa Aan - der. Ja, de er
Jeg tror, at der er Hek - se, Han tror paa Hek - se Rundt om i

Kor. *Auran.*

sik - kert til. Er til. Og om vi end os vaan - der,
hvert et Land. Hvert Land. Mand-folk de sværtkor - rek - se

Kor. *Auran.* *Kor.*

Om vi os vaan - der, Er de dog svært paa Spil. Paa Spil.
Svært de kor - rek - se Spørg blot hver Æg - temand! Hver Mand.

Auran. *Kor.* *Auran.*

Tænk, hvor har tit man fun - den. Tit har man fun - den, En Pen - ge -
Der - for naarmods sin Ko - ne Naarmod sin Ko - ne Striksman sig

Kor. *Auran.*

ma - ta - dor, En Ma - ta - dor, Saa - dan med Et for - svun - den
vi - se vil Vi - se sig vil, Sir man i bi - ster To - ne:

Kor. *Auran.* *Kor.*

Han er for - svun - den, Af Pen - ge - ik - ke Spor! Ej Spor!
I bi - ster To - ne: „Rejs Du ad Bloks - bjerg til!“ Rejs til...“

Auran. 2. Gang. Kor.
p e leggiero.

1-2. Det kan for-vol-de vol-de vol-de vol-de man - ge Kva - ler, det Trol-le rol-le

rol-le rol-le rol-le rol - le - ri. Jeg hol-de hol-de hol-de hol-de hol-de

vil en Da - ler paa, at der gi-ves Trol - rol-le rol-le rol - lerol-le

1. ril 2. ril

144. Jeg vaagner om Morgenen tidlig.

Allegretto.

1. Jeg vaagner om Mor-ge-nen

tid-lig og klæder i Mær-ke mig paa for Mo-der for-tæl-ler mig id'-lig det

nøgnemanse ik-ke maa. Saa gaar jeg en Tour i en Park men Ørstedes jeg holder mig

fra for der er der kun Jean-ne d'Arc som ik - ke har Klæder-ne

a: Og De maa hu-ske paa jeg er sæd'lig, aa saa sæd'lig, uh saa

sæd'lig og den Dragter ved Gud ik-ke klæd'lig som de væm-li - ge Mandfolk der

staa, har paa. *f*

2. Om Aftenen gaar jeg i Byen
til Møder, hvor Dyd prentes ind,
Hr. Plenge, han er nu en ny en,
men Bjørnson et godt gammelt Skind.
Svend Høgsbro er from som et Lam,
og Klein gjør mig ingen Fortræd,
men Gejerstam — kjender De ham? —
uh, han har vist slemt været med!
Gudske lov, at man selv dog er sæd'lig,
aa, saa sæd'lig uh, saa sæd'lig,
for vor Tilstand blir let højst forsmæd'lig,
naar for Sæd'lighedskrav vi er blind,
vi Skind.

3. I én Retning er jeg dog slem nok,
jeg læser alt, hvad jeg faar fat,
for Drachmann og Esmann og M. Kok
jeg sværmer ved Dæg og ved Nat.
Men træffer jeg paa noget — fy!
jeg streger det under, fordi
naar Bogen jeg læser paany,
jeg saa det kan springe forbi,
og saa føler jeg mig rigtig sæd'lig,
aa, saa sæd'lig, uh, saa sæd'lig,
og den Pige er virk'lig begrædlig,
som den Følelse aldrig har ha't,
Godnat!

145. Jeg var engang en dejlig, dejlig, dejlig Sukkermø.

Allegro moderato.

Frøkenen.

f *dim.* 1. Jeg

var engang en dej-lig, dej-lig, dej-lig Sukkermø, min Li - gefand - tes øj paa
 Fri-er var enkon-ge kon-ge konge-lig Lakaj. Han suk - ked og hangrød, den
 der-forraader jeg de Pi-ger, Pi-ger, Pi-gersmaa: De fal - skeMandfolksOrd skal

he - le den - ne Ø. Fast hver en Ungersvend da kald - temig sin Ven, og Al - le vil - de fø - re mig til
 Gang han fik mit Nej. Men Sommer ender paa hans Bryllup monnestaa. Nu sidder han og klam - res med
 In - gen sto - le paa. Men vis dem Vintervej og sig dem rask væk Nej, saa slipper I for Børneskrig og

Brudeskæmle hen. }
 Rol - linge - nesmaa. } Min Rok nusnurrer rundt og rundt og rundt og Hju - let gaar. I Kaf - fegrumset
 megen Hurlum - hej. }

dim. stir - rer jeg hver Aften nu og spaar. 1. 2. 3.
 2. Min
 3. Og

146. Jeg véd saa bestemt der komme maa.

Allegretto.

mf *p*

1. Jeg véd saa be-stemt, der
 2. Jeg tør ik - ke fejl, der
 3. Det er vel kun saa - re
 4. Se paa mig, om jeg for -

kom - me maa en Kæ - rest til mig, det er vi vist to, der
 kom - mersnart en Kæ - rest til mig, jeg ser det saaklart, vi
 jæv - ne Ord en Kæ - rest til mig, for mig er de Ord et
 tje - ner ej en Kæ - rest til mig, det var li - ge ondt mod

ven - ter paa, min Kæ - rest og jeg — en Kær - ne - gut han
 faar det rart, min Kæ - rest og jeg — jeg véd, hvor - dan han
 Ju - bel - kor, min Kæ - rest og jeg — Ka - re - tenspæn - des
 ham og mig, min Kæ - rest og mig — Han faar mig ung og

væ - re skal, paa Hæn - der han mig bæ - re skal, og kun strø Ro - ser
 skal se ud, hvor - dan jeg væ - re skal som Brud, han sej - ers - stolt, jeg
 He - sten for, og Ta - len sør - ger Præ - sten for, og saa er he - le
 glad og god, med alt mit var - me Hjør - te - blod, jeg ven - ter Dig — Du

rit. *a tempo*

paa min Vej, — min Kæ - rest og jeg!
 glad — men bleg, min Kæ - rest og jeg!
 Re - sten vor, — min Kæ - rest og jeg!
 hen - ter mig: min Kæ - rest og jeg!

mf

1-4. Min Kæ-rest og jeg! *mf*

Min Kæ-rest og jeg! *fz*

147. Jeg vil rolig la'e mig hænge.

Jeg vil ro - lig la'e mig hæn - ge paa, at Ver - den staaer ei læn - ge;

thi der ven - des op og ned paa den he - le Re - lig - hed
Hit ja, hit ja, hop - sa - sa, im - mer Nyt det skal vi ha'e

Ver - den den er reent for - keert, og i Bund og Grund spo - leert.
hit ja, hit ja, hop - sa - sa, im - mer Nyt det skal vi ha'e.

2. |: Nu man kan i Dyrehaven
 Blie i slet Humør og gnaven, :|
 Før der var dog lidt Appel,
 Nu en ensom Karoussel
 Og fortvivlet Trommesla'er
 Er det Hele, som de har —
 Hit ja o.s.v.
3. |: Før, i Leerbechs gamle Tider,
 Slog man løs til alle Sider, :|
 Gjorde Nogen Vrøvl, saa fik
 Han i samme Øieblik
 Over Nakken, men nu kan
 Det nok inte meer gaee an.
 Hit ja o.s.v.
4. |: Før Madamen holdt Avisen
 For at læse Torveprisen, :|
 Nu ei meer paa den Maneer
 Fruen i Avisen seer,
 Dertil er hun altfor fjong,
 Nu hun læser Feuilletton.
 Hit ja o.s.v.
5. |: Før en Pige, som der tjente,
 Ei til Krinoline kjendte, :|
 Nu skal hun med Djævels Vold
 Gaee med Hat og Parasol;
 Paa en Søndag ingen Mand
 Meer sin Pige kjende kan.
 Hit ja o.s.v.
6. |: Før man tog en Mark for Smørret,
 Nu den Glæde er forstyrret, :|
 Vi er glade, naar vi kun
 Nu for tre kan faae et Pund,
 Til at klage har vi Grund,
 Men lad mig blot holde Mund.
 Hit ja o.s.v.
7. |: Før en Rigsdagsmand var møiet
 Godt med tre Rigsdaler nøiet, :|
 Nutildags det er ei nok,
 Nys har en beskeden Flok
 Regnet ud, det bli'er Lyv,
 Vi minsandten vil ha' syv.
 Hit ja o.s.v.
8. |: Telegrammerne fra Krigen
 Er høist upaalideligen, :|
 Hver især har vundet Slag,
 Modpartiet tabt sin Sag,
 Illumineres i Berlin,
 Tændes Seiersblus i Wien.
 Hit ja o.s.v.
9. |: Frygt for Krig ei meer vi nærer,
 Borgervæbningens Geværer :|
 Er saa prægtig konstruert;
 Ramme Skiven, det er svært,
 Men der træffes dog, min Tro!
 Tidt en Tambour eller to.
 Hit ja o.s.v.
10. |: Smedelinien Promenade
 Staaer nu tom, ja det er Skade, :|
 Der er ingen Ting iveien,
 Hver især, der har løst Tegn,
 Med de Ord man spidser a':
 Vogt Jer! — her er Kolera.
 Hit ja, hit ja, hopsasa!
 Immer Nyt, det, skal vi ha'.

148. Jeg vil synge Jer en Vise.

Allegro. *Martial.*

f

1. Jeg vil
Fine. 2. Af Ci-
3. Da vi

syn - ge Jer en Vi - se, mens vi gyn - ge paa Bøl - gen blaa; Sømands -
ga - rermansværte be - daa - res paa Ku - ba røg vi Pro - fit - ten op, for der var
at - ter skul - de la - de, stod vi mod Ma - dei - ra hen, Dru - en

li - vet vil jeg pri - se, det er kno - bens, pas ba - re paa Ci -
slet in - gen Stin - ka - do - res og end - nu min - dre en Ra - de - kop. Til
der hav - de ta - get Ska - de; det var Ska - de, aa ja saa - mæn! Da

tro - ner hen - te de vi ik - ke, men Ma - la - ga den sø - de Saft, Ci -
Cu - ba var vi el - lers kom men at hen - te Rom og Sukker nok, men
Vi - nen der nu var saa syr - lig, men hver en Glut saa sød vi saa, saa

tro - ner - ne dem lod vi lig - ge, men Vi - nen tøm - te vi paa Kraft.
da vi naa - de hjem, var Rom - men og alt vort Suk - ker ble - ven Grog.
trø - ste - de vi os na - tyr - lig med dis - se Pi - ge - børn Paa smaa.

Naa, Kammerater, ja det kan nok hænds, da vi kom hjem, var hele La-stenslænds,
 Naa, Kammerater, naa, var La - stenlænds, vi va-re ful - de, ja det kan nok hænds,
 Naa, Kammerater, ja det kan nok hænds, da vi kom ud ombord var Lommen lænds,

Rhe-der - ne mukked, ja, for vi hav-de drukket, drukket al Pro - fit - ten op i -
 vi hav-de drukket, ja og vi hav-de stukket, stukket lumsk paa Va - re - ne i -
 vi hav-de sukket, ja, og de hav-de plukket, plukket vo - re Lommerlænds i -

Alle.

mens. Jeg si-ger }
 mens. Jeg si-ger } Tsing dsin - ge - ling dsing dsing dsing dsing dsing dsing!
 mens. Jeg si-ger }

Tsing dsin - ge - ling dsing dsing dsing dsing dsing dsing!
 Rhe-der - ne muk - ked, ja, for
 Vi hav - de druk - ked, ja, og
 Vi hav - de suk - ket, ja, og

vi hav-de drukket, drukket al Pro - fit - ten op i - mens.
 vi hav-de stukket, stukket lumsk paa Va - re - ne i - mens. *f*
 de hav-de plukket, plukket vo - re Lommerlænds i - mens.

149. Jens og Jensine, de gik i Skoven.

1. Jens og Jen - si - ne, de gik i Sko - ven, ta' Li - vet a dom, ded vil - de

de, og Fug - le - san - gen, den lød for - o - ven saadej - lig, ja u - be - skri - ve -

lig. Tral - la - la - la - la - la - la Tral - la - la - la - la - la - la Tral - la - la - la - la - la - la.

2. De va' bedrøvet, ja saa uhyrlig,
Forældrene vilde skille dom;
Og dø tilsammens, ded vaa natyrlig—
De vilde nu desformedelst som
Tral la o.s.v.

3. Jensine, sa'e han, nu ska' vi te ed,
La' vos nu ta' en Bestemmelse,
See, hænge sei, æ, saa vidt jæ ve' ed,
Ei videre rar Fornemmelse.
Tral la o.s.v.

4. Næi, Jens! en Strive man foor om Halsen,
Ded Hængeri skytter ei jæ om;
Aa ska' jæ dø, ve jæ allenfalsen
Dov pænt paa Castrom doloriom.
Tral la o.s.v.

5. Jensinel ve Du som jæi, saa styrde .
Vi vos tilsammens i vilden Sø;
Næi, Fan'en ta' mæi, Jenslomjægjør de,
Paa saaden Viis ve jæ itte døe.
Tral la o.s.v.

6. Jæ æi ka' svømme, aa stravs te Bonnen
Jæ synker nær, maa jæ være fri;
Aa al ded Søvand, man foor i Monnen!
La' vos la' vær' mæ ded Droneri.
Tral la o.s.v.

7. Næi, Jens! jæ har tænkt paa nouedanned,
Ei meer vi æder en Kromme Brød,
Aa døe a' Haanger, ded æ en daned,
En regedeerlig aa langsom Død.
Tra la o.s.v.

8. Som savt, saa gjort _de i Græsset la' dom,
Og indtil Avten de vented' saa
Paa Dødens Komme, der skulde ta' dom
Aa hva' de ellers ku'e hitte paa.
Tra la o.s.v.

9. Hør, Jens! sa'e Sine, hvorledes gaaer'en?
Du æ dov vel itte død endnu?
Næi, itte reitig, men ak, jæ haar en
Skrypsulten Mave, ded haar jæ s'gu.
Tral la o.s.v.

10. Nu maa jæ sanne ded, Andre si'er,
A Døden haar æ dov, aa gaa paa;
Aa Lived evter, ka hænds sæ, bli'er
Kanskesig, ja baade saa aa saa.
Tral la o.s.v.

11. Hør, Jens! jæ haar ded nu overveied;
Ded æ dov fælt mæ ded Myrderi;
Hvad om it Gran vi vos vederqvæied?
I Lommen haar jæ min Frokost i.
Tral la o.s.v.

12. Ja, jæi, jæ haarsaamænd tænkt ded samme;
It Rundtenom fik jæ even nær,
Aa Fan'en ta'e mæi, ja aa anam mæi,
Om jæ ve hænges aa drones meer.
Tral la o.s.v.

13. Aa Arm i Arm drog de hjemad stille,
Men Aaret evter han fik sin Tøs,
Ei døe tesammens de mere vilde —
De fandt nu Livet saa mageløs.
Tral la o.s.v.

150. Jim var Nigger og John var Blank.

Allegro.

Fix.

1. Jim var Nig-ger og John var Blank, Klip klap Klip klap trip trip
2. John faa Klæ-der fra Top til Taa. Klip klap Klip klap trip trip
3. John han ta - be til - sidst sit Vejr. Klip klap Klip klap trip trip

trap. John blev Mas-sa og Jim fik Bank Klip klap Klip klap trip trip-pe
trap. Bril-ler og Kjo-le med Skø - der paa Klip klap Klip klap trip trip-pe
trap. Bli - ve Nig-ger hos Lu - ci - fer Klip klap Klip klap trip trip-pe

trap John han spi-se baade Fugl og Fisk Klip klap Klip klap trip-petrip-pe
trap Jim han mø - de til Søn-dags Dands Klip klap Klip klap trip-petrip-pe
trap Jim bli - ve En - gel med Kjol' og Hat Klip klap Klip klap trip-petrip-pe

trap Jim han le-ve af de ba-re Pidsk Klipklap Klip klap trip trippe trap.
trap I Svømme - Buk-ser og Flip om Hals Klipklap Klip klap trip trippe trap.
trap Pryg-le de Andrebaade Dag og Nat Klipklap Klip klap trip trippe trap.

151. Jo jo, det er dejligt at være Skribent.

Allegro.

p

1. Jo jo, det er dej - ligt at væ - re Skri - bent, og

of - fre sit Vid til det kæ - re Te - a - ter, og

se si - ne smaa bit - te Ind - fald paa Prønt, og læ - se sit

Navn paa de sto - re Pla - ka - ter, og hæn - ges paa

Væg - gen i Li - to - gra - fi, og ken - des af Al - le, der

p poco a poco ritard.

gaar En for - bi, og hø - re det at - ter og at - ter og

mf a tempo

at - ter: Det maa væ-re dej - ligt at væ - re For - fat - ter, ja

det maa væ - re dej - ligt at væ - re For - fat - ter!

2.

Ja, tænk hvilken Fryd: gennem Tidsler og Tjørn
 Og Rænker og Avind til Scenen at bære
 De Digte, man elskede som sine Børn,
 Og der se dem slagtet, Talia til Ære! —
 At høre de stakkels uskyldige Vers
 Radbrækkede baade paa langs og paa tvers
 Af Nogle, der præker, og Andre, der pjatter —
 : Aa jo! — Det er dejligt at være Forfatter! :

3.

Og tænk saa paa Æren! — At hædres med Klap
 Og Bravo af Smaafolk i Trøje og Bukser,
 Og klappes paa Skuldren, faa Raad og faa Rap
 Af Bladenes kritiske Fukser og Dukser,
 Og vekselvis blive belét og begrædt,
 Intil man har redet sin Pegasus træt,
 Og Tæppet gaar ned under Graad eller Latter —
 : Ak ja, det er dejligt at være Forfatter! :

4.

Dog hulde Talia, min Inklination,
 Det er og det bliver Du trods Dine Nykker:
 Jeg bytter ej Lod med den største Baron —
 Ja, ikke en Gang med den rigeste Brygger!
 Jeg har jo min Sang og mit gode Humør,
 Saa længe jeg lever og — vent til jeg dør!
 Ja saa skal I høre, hvor højt man mig skatter,
 : Saa er det først dejligt at være Forfatter! :

152. Jo jo, Gøgleri er en nobel Kunst.

Andante.

The musical score is written for piano and voice. It consists of seven systems of music. Each system has a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves (treble and bass clef). The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 3/8. The tempo is marked 'Andante.' and the first system begins with a dynamic marking 'f' (forte). The lyrics are written below the vocal line, with hyphens indicating syllables that span across notes. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and repeat signs.

1. Jo, jo, Gøg- le -
 ri er en no - bel Kunst, maa - ske den skøn - ne - ste blandt de
 skøn - ne! Ved den kan man skaf - fe sig Guld og Gunst, og gø - re de
 smud - sig - ste Ho - ser grøn - ne. Man bli - ver fe - te - ret og
 fa - vo - ri se - ret og re - kom - man - de - ret og kom - mer i
 Vej - ret ved Gøg - le - ri, ved Gøg - le -

2.

Vil Statsmanden samle et stort Parti,
 Vil Kræmmeren vinde uhørte Procenter,
 Vil Kunstneren hjælpe sig uden Geni,
 Vil Doktoren omringes af Patienter,
 Saa er det et ene-
 ste Middel til Tjene-
 ste — det er: det pureste, skæreste, rene-
 ste Gøgleri.

Ja Gøgleri! 3.

De Høje, de gøgler med naadige Nik,
 De Lave med idelig Skraben og Bukken,
 De søde smaa Damer med Smil og Blik,
 De søde smaa Herrer med Smægten og Sukken.

Selv naar Prædikanten

Gaar ned fra Diskanten

Og ender i Bassen— saa er det min Sandten

[:Lidt Gøgleri!:]

4.

Ja, gøgle gør Alle i dette Land,
 Men gør det kun slet i det Hele taget;
 Man fusker i Kunsten saa godt, man kan,
 Men vi— vi er derimod Mestre i Faget!

Derfor maa det være,

Vi holdes i Ære

Af alle de Stakkler, som gerne vil lære

[:Lidt Gøgleri. —:]

153. Jomfru! vil De med til Skoven.

1. Jom-fru! vil De med til Sko - ven, Sko - ven, Sko - ven,
Fi - re pæ - ne Ca - val - le - rer, Pas - sa - ge - rer

ma - ge - lig og rar Vogn - en er, jeg har; Jomfru vil De med til Sko - ven?
ven - ter paa, at jeg kjø - re skal min Vei; Jomfru, hvad vil De ha'e Me - re?

Ja, men Gud, næ føy Vognen er saa høi, Jegmaa ha'e en Trappe, det
See, det gik jo nemt, Ja, men jeg fik klemt reent min Cri - no - li - ne, og

er vel De - res Spøg, staae kun op paa Trin - net, vær ei frygtsom sin - det.
det var ved Gud slemt, skal jeg re - pa - re - re? vil De blot la'e væ - re,

Tag i mod min Haand, lil - le Frø - ken! en Her - re sa'e Vog - nen saa - fremt...
el - lers, ja saa staaer jeg af

1. 2.

2. Alt imellem, mens vi kjørte,
 Smaat jeg hørte
 Paa min Sidemand,
 Nydelig var han;
 Men hans Ord mig ikke rørte:
 Jeg er, sa'e han, Probenreuter,
 Men det drøit er
 Dette Reiseri
 Jeg vil see at frie,
 Gifte mig — naa, saa De fløiter?
 Jeg er godt gardeert,
 Jeg har assureert
 Hjertet mit fra sidste Gang, da
 jeg blev fixeert.
 Kjærlighed hos Herre —
 Den er saamænd værre;
 Nei, jeg troer dem aldrig meer, det
 har jeg svoret paa.
 Frøken, høit jeg svær,
 At jeg har Dem kjær —
 Hvorfor vil De flytte Dem, sidder
 jeg for nær?
 Hvis man har forladt Dem,
 Skal jeg holde a' Dem,
 Lad mig Dem ledsage iaften, jeg
 be'er!

3. Frøken! o lad mig Dem fange,
 Vær ei bange,
 Spring kun ned i Hast,
 Jeg skal nok staae fast.
 Gud, jeg takker tusind Gange!
 Armen dristigt han mig rakte,
 Og han bragte
 Mig til „Niels Husar;“
 Kyllinger han har
 Og Champagnen, hvor den smagtel
 Frøken! til Dessert
 Haaber jeg, De gi'er
 Mig et lille Kys. Nei hør, maae vi
 være her.
 Strax min Haand De slipper,
 For jeg har Principer,
 Jeg er ei a' den Slags, nei, det kan
 De stole paa!
 De er original.
 Stil min Elskovskval!
 Nei, jeg takker, Herrel! nei, jeg er
 ei saa gal.
 Men lad os spadsere,
 Det vil Dem kurere.
 Naa lad gaae! den Dyd, Frøken! er
 dog fatal.

4. Hør! hvor Tonerne os vinke,
 Det er Klinke-
 Klinkevals med Tryk;
 De er vel for tyk,
 Er ei Dandser, kan jeg tænke.
 Jo, jeg kjender, Frøken! troer jeg
 Den Historie;
 Jeg en Klinkevals
 Dandser paa en Hals;
 De skal see mig i min Glorie!
 Hvor De fører rart,
 Det er aabenbart
 De har nok Talenter; jeg troer, jeg
 gi'er mig snart;
 Alt for godt jeg mærked',
 At Champagnen virked',
 Snart kun i det Fjerne lød: „Dener
 a' Kragelund!“
 Frøken! stol paa mig,
 Aldrig svigter jeg
 Kom nu, lad mig lede Dem — det er
 denne Vej.
 Hurtig vi forsvinder,
 Lysene os blinder,
 Tro De mig, den Skovtur forglem-
 mer jeg ei.

5. Hvad der allermest mig ærgrer,
 Tænk, han vægrer,
 Vil ei holde Ord,
 Gifte mig — men stor
 Hævnen bli'er, det jeg sværger;
 Sagen har jeg publiceret,
 Offereret,
 Tænk, i Honorar,
 Otte Mark saagar,
 Den, der Visen har leveret.
 Ja, der seer De sel',
 Ingen Moders Sjæl
 Kan man troe herefter, men det er
 dog et Held,
 Er han reist, den Røver,
 Væk med sine Prøver,
 Har jeg dog min Klinkevals: „Den
 er a' Kragelund!“
 Ja, den Melodi
 Er mit Sværmeri,
 Ja, det er den eneste, som jeg ret
 kan li'e,
 Baade Strausz og Lanner
 Kun det bare Vand er,
 Her er baade Takt og en sød Har-
 moni.

154. Julia, Julia, Julia, Julia, Hopsasa.

Tempo di Polka.

1. Ju-li - a, Ju-li - a, Juli-a, Juli-a, Hop-sa-sal Ju-li - a, Ju-li - a,

sø-de Ju-li - al Den Væg-ter standser i sit Vers, Brand han brø-ler og

Fine.

gjør Commers, det klem-ter støt i Taarnets Top, Sprøiterne komme i fuld Ga-lop.

D. C. al Fine.

2. „Hei Vægter! Hvor skal Slaget staa?“

„Oppe paa Hjørnet af Aabenraa“ —

„Ih Gud bevares, skal den Sorg

Ramme det prægtige Pjaltensborg!“

Julia, Julia o.s.v.

3. I Borgen boede der en Flok

Lazarusser — det veed jeg nok —

Men fine Folk man ogsaa fandt,

Jøsses der boede en Lieutenant.

Julia, Julia, o.s.v.

4. Og hvem der nu i Senge laa,

Naaede knap at faae Buxer paa,

Men hvem der stod og sov — Hurra!

Frelste sit Liv og Tøi endda.

Julia, Julia o.s.v.

5. Og der kom En, og der kom To,

En paa bare Been, En paa Skoe,

En kom med Hat — og den var graa —

Og saa havde han Sokker paa.

Julia, Julia o.s.v.

6. En drukken Mand de slæbte ned,

Mens til Værten han raabte vred:

„Fiir' Skilling gav jeg Dig, min Ven,

Maa jeg saa b'ee om de to igjen!“

Julia, Julia o.s.v.

7. Hvormange Men'sker der er brændt,

Er mig endnu ikke ret bekjendt,

Og hvem det er, man kan ei see,

Thi man finder kun Mavernerne.

Julia, Julia o.s.v.

8. En chemisk Svovlstik, blev der sagt,

Har vor Pjaltensborg ødelagt —

Hvad er al Verdens Glands og Skin

Alt mod en usselig Fyrrepind?

Julia, Julia o.s.v.

155. Jæ ha'e mej en Kæreste, som andre Pi'er har!

(Fyenssk Dialekt.)

Allegretto.

1. Jæ ha'e mej en Kæ-re-ste, som an-dre Pi'er har! Men jæ ska raa'e

Al-le fra aa trow paa en Hu-sar-- U-hu Tu-e-lu-e-lu, aa trow paa en Hu-

sar! Aa faa a en-gen Fle-re ska fal-le i hans Garn, saa ve jæ no be-

sCRIWE ham, de skæn-de-li'e Skarn, U-hu Tu-e-lu-e-lu de skæn-de-li'e Skarn!

2.

Hans Kenner æ som Lellier
Mæ Rosenbla'e paa
Hans Øjne di æ brune, men
Hans Bøwser di æ blaa.

Uhu

Tueluelu,

Hans Bøwser di æ blaa.
Hans Trøje den æ rø, aa
Hans Skæk æ liervis
Hans Hjærte de æ trowløst,
Hans Navn de æ Mathis.

Uhu

Tueluelu,

Hans Navn de æ Mathis.

3.

Hans Owr æ som de pure Guld
Mæ Diamanter i,
Mæ op te Halsen æ han fuld
A Løjn aa Laamskeri.

Uhu

Tueluelu,

A Løjn aa Laamskeri --
Ja, wowt Jer vel, I Pi'er!
Jæ sier Jer for sandt --
Han stal mit aange Hjærtes Row
Aa fjorten Mark kaantant.

Uhu

Tueluelu,

Aa fjorten Mark kaantant!

156. Jæ hade te min Mesters Berthe...

Allegro.

Fra Antonistræde.

The musical score consists of four systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 7/8. The lyrics are written below the vocal line.

1. Jæ ha.de te min Mesters Ber.the en Kærlighed- ja, den va ren!-
 Men hun va falsk, aa hin - nes Hjær-te de va saa haardt som Krampensten.
 Jæ sto i Bø-sten - ben - ner - læ - re, jæ va kons Dreng og en - te mer;
 men hin - nes Løst va Guld og Æ - re: Hun velle ha en tysk Balbér.

2.

Hun va mit Haab, hun va min Løkke,
 Hun va min Tanke Da aa Nat,
 Te jæ fek gort mit Svendestøkke
 Aa kom i Frakke aa i Hat.
 Nu fek jæ Røng i begge Øren,
 Aa jæ fek tændt en „Radekop,“
 Nu va jæ ente længer Søren,
 Jæ va den onge Pippetrop.

3.

Aa nu be der en Gratulæren,
 Aa der be Bal paa vores Kro,
 Aa jaj aa Tysken - ham Balbéren -
 Vi friede nu begge To.
 Men Amor, han æ Landsforrædder,
 Aa Mester mæ, de ku jæ se,
 Aa Berthe hun va ente bædder:
 Di holdt mæ Tysken alle Tre.

4.

Saa daali ha jæ aldri vaaren,
 Jæ husker blot, di bar me hjem,
 Aa da jæ vovned næste Maaren,
 Saa sa' jæ bare: „Den va slem!“
 De skønne Drømme, di var fløjne,
 Den nye Hat var liesaa,
 Ud gek jæ mæ to brune Øjne,
 Men jæ kom jæ mæ ed Par blaa.

157. Jæi den grønne Vaar.

Moderato.

f 1. Jæ' i den grøn-ne Vaar tit jol-ler ud til
 2. Som vær-ne-plig-ti' Svend ble' je' skre-ven ing i
 3. Je' e' Høj-re paa en Prik- Pe-ter Holm ve' je' ha'

Dan-sen. me' Dig, min hul-de Maar og saa me' Slag-ter Han-sen. Ja paa
 Rul-len. Men Ma-ri - ne drag-ten, den e' hva' man kal-der ul - den. Je'
 fjer-net. Je' e' paa Hat me' Fre-de - rik, og je' e' Mar - sjal i „Vær - net.“ Je' for

Grøndals-husets Gul' naardet saad'n kun-de fal - de har je' sla-et mangt et
 ble-en es-si' Gast til Myt-te - ri ge - las - sen, da je' sto' ve' høj - en
 Cza-ren har Re-spect - han va' jo me' ve' Plev - na. Men je' til-staar de' e'

Tale.
 Hul og drukket man-gen Skal - le. Men immer va' mine Ord te Hansen før je' stak ud
 Mast med Svift og Os - car Mad - sen. Men da Hansen hørte a' je' sku' ud me' Korvetten
 frækt je' sværmer for Cza - rev - nal De kan bande paa, a' da je' saa Keiservognen derne-
 re ve' Holmens Bro me' den store Kosak paa Bukken.
 saa fløjtede je' re' nok gesvindt paa Betjenten: Pst!

Trippe Vals.

1. Vil Du hol - de mit Rav-rør, mens je' skær' - en me' Dag-mar, vil Du
2. La' Du mig faa Dit Rav-rør, før Du stikker ud me' Dag-mar, la' Du
3. Vil Du hol - de mit Rav-rør, mens je' hil - ser paa Dag-mar, vil Du

hol - de mit Rav - rør, mens je' skær' - en me' Dag - mar.
mig faa Dit Rav - rør, før Du stik-ker ud me' Dag - mar.
hol - de mit Rav - rør, mens je' hil - ser paa Dag - mar.

158. Jæ æ i Glostrup født og baaren.

1. Jæ æ i Glo-strupfødt og baå - ren, did - lom dei - a dei

di-de-li-de lom Der har jæ im-mertis-sens vaa - ren, did-lom dei - a did-lom

dei. Ind-til i - fjor var minDyd u - rok - ket, men saa til By - en jæ her blev

lok - ked. Ja, Mo'erhun sa-e migs'gu nok - ked, did-lom dei - a did-lom dei.

2. De æ vel sagtens Skæbnens Finger,
 Didlom deia dei didelidelom,
 Der i Fordærvelse os bringer,
 Didlom deia didlom dei,
 For da jeg kom her til Fæstemanden,
 Af Konditioner der var ei anden
 End en i Phønix; fy for Fanden!
 Didlom deia didlom dei.

3. Naa! hvorfor Pokker skal jæ skjul'en
 Didlom deia dei didelidelom,
 Jæ tog mod Kondition i Fuglen,
 Didlom deia didlom dei,
 Jæ vilde saamæn' saa nødigt te'ed,
 Men overtalt var jæ Stakkel ble'ed,
 Det Sted er skidt for Renome'ed,
 Didlom deia didlom dei.

4. Den første Aften rundt jæ rendte,
 Didlom deia dei didelidelom,
 Og alle Gjæsterne betjente.
 Didlom deia didlom dei.
 Uskyldigt ned slog jæ immer Blikked,
 Mit lille Hjerte det voldsomt dikked',
 Hvergang en Herre paa mig kikked',
 Didlom deia didlom dei.

5. Men snart saa blev jæ mere hjemme
 Didlom deia dei didelidelom,
 Jæ lod mig trykke, lod mig klemme;
 Didlom deia didlom dei,
 Og naar en Toddy jæ havde bragt 'en
 Der Ingen drak, før jæ havde smagt 'en,
 Jøl jæ stak inte op for Vagten!
 Didlom deia didlom dei,

6. Musikkens Toner mig forvirred',
 Didlom deia dei didelidelom,
 Og Klinkevalsen den mig pirred',
 Didlom deia didlom dei.
 Jæ tænkte, gid at Du kunde snurre
 Dig rundt i Valsen, ja gid jæ turre,
 Saa jæ min Sæl det gjerne gjorde,
 Didlom deia didlom dei.

7. Tilsidst blev mine Ønsker hørte,
 Didlom deia dei didelidelom,
 Og mine Been dem fik jæ rørte,
 Didlom deia didlom dei,
 Ja, tænk hvor heldigt, ja tænk min Glæde:
 Et Par der manglede i en Kjæde,
 Og De kan tro, jæ var dernede.
 Didlom deia didlom dei.

8. Min Dandselyst den blev uhyre,
 Didlom deia dei didelidelom,
 Ja, næsten inte til at styre,
 Didlom deia didlom dei.
 Ja det ku' hæns sig! at jæ gik paa'en,
 Ja først paa Hælen, og saa paa Taaen,
 Naar mine Been blot kunde faa'en.
 Didlom deia didlom dei.

9. Her Visen og Historien slipper,
 Didlom deia dei didelidelom,
 Kjendt blev jæ med en Hundeklipper,
 Didlom deia didlom dei,
 Ja, Pokker skulde de Mænd annamme,
 Jæ slemt blev narret, og maa mig skamme,
 Nu søger jæ en Plads som Amme —
 Didlom deia didlom dei.

159. Kan I huske i Juli Maaned.

Grazioso.

1. Kan I hu-ske i Ju - li Maa - ned, Kon - gen rei - ste i
 Jyl - land rundt, Her - rer - ne skreg og Da - mer - ne daa - ned
 af Hen - ryk - kel - se hvert Se - kund. Nog - le skrev Ta - ler,
 Vers ogsaa vi - de - re; men de fik Pen - sion el - ler ble - ve Rid - de - re.

2. Da Napoleon hørte det, vilde
 Han og paa Timen tage afsted
 For at komme gratis til Gilde,
 Men han tog ikke sin Kone med.
 Selv var han pyntet og stank af Pomade,
 Som dengang det brændte paa Kjøbmagergade.¹⁾

3. Franskmanden fik nu sin fulde Hyre
 Med Stads og Commers den hele Vei,
 Kun i Marseille vilde de myre
 Ham, men desværre det lykkedes ei,
 Uagtet de havde en Helvedes Maskine,
 Som myrer en Million i en Time.

4. Ja, I kan læse i alle Aviserne,
 Hvordan de solded hvert eneste Sted.
 Der blev strøet Blomster paa alle Fliserne
 Og paa Politibetjentene med.
 Officererne de var dog glædest, jeg troer,
 Mest formedelst de nye Chakoer.²⁾

5. Der var en Ørn, som forestilled,
 Napoleon fik en Krone af Gud.
 Henne hos Bing de laante et Billed
 Af hvordan Toldboden ikke ser ud.³⁾
 Men saasnart de var færdig med Festen,
 Vilde han inspicere Arresten.

6. Der sad nu En for en grusom Forbrydelse
 Fanden i Vold fra Tyrkiet et Sted,
 Andre til Skræk og sig selv til Fortrydelse,
 Med Bøile om Hals og om Benene med,
 Abel, saadan var han døbt, men Kader,⁴⁾
 Det var det Navn, han havde efter sin Fader.

7. Han blev nu trukken frem udi Salen
 Og begloet, saa det var en Skam,
 Napoleon bandte og skjændte paa Ka'len,
 Men det battede ikke paa ham.
 Nu er han dog sluppen af Slaveriet
 Paa Fattigvæsenet hjem i Tyrkiet.⁵⁾

8. Nu maa jeg tilstaae, at inte ret veed jeg,
 Hvordan det gik, da de kom til Paris;
 Kun har jeg hørt, at de gik paa Komodie,
 Og Abel var med begribeligvis.
 Komodien den gik nok ganske taal'lig,
 For Heiberg, men inte hans Kone var daarlig.

¹⁾ Sigter til en Ildløs hos en dengang bekjendt Parfumehandler paa Kjøbmagergade.

²⁾ Infanteriet havde just i den Tid faaet indført en ny Slags Chakoer.

³⁾ I Bings Vinduer hængte dengang en Tegning til en projekteret Ombygning af Toldbodhygningerne.

⁴⁾ a: Abd-el-Kader.

⁵⁾ Paa den Tid herskede der stor Uvillie mod Heiberg, da M. Wiehe og Hædt havde forladt Theatret paa Grund af en Strid med Directionen.

160. Keiseren i Kinesiens Land.

Allegretto.

1. Kei - se - ren i Ki - ne - siens Land det er en u - maa - de - lig mæg - tig
Mand, han kan gjø - re Alt, hvad han vil, for der er in - gen Rigs - dag til; der er ei
hel - ler Grund - lovs - fe - ster, Dag - bla - de el - ler lol - land - ske Præ - ster -
men han blev dog nar - ret en - gang, og just der - om ly - der min Sang.

2. Keiserens Datter hed Tshung-tschek-tschuk
Og hun var baade pæn og smuk,
Ingen udi den ganske Stad
Havde en Næse, saa deilig flad,
Neglene bar hun i Futteraler.
Fødderne vare som Nøddeskaller,
Og hendes Haarlok — tænk blot engang,
Den var halvøllelte Alen lang.

3. Hun elsked! — men ak, han var ei af Stand,
Forresten kaldtes han Tsching ding dang;
Men da Keiseren fik den Besked,
Saa blev han saa lynende vred,
Sagde til Profossen: Tag Fyren i Kraven,
Bring ham herop, han skal dunkes paa Maven.
Naar imorgen jeg drikker min Thee,
Vil jeg paa denne Comedie see!“

4. Saa tog de fangen den stakkels Knøs
Og saa skulde da Sagen gaae løs;
Keiseren paa sin Throne sad,
Hoffet stod rundtrenom i Rad;
Men da de saa skulde dunke Ka'len,
Saa kom Prindsessen ind i Salen
„Vil I gjøre min Elskte Fortred,
Saa vil jeg dunkes paa Maven med.“

5. Keiseren hosted og drak en Kop Thee,
Hoffet drak ogsaa — og hostede;
Keiseren tog sig en vældig Pris —
Hoffet — det gjorde ligervis;
Keiseren lagde Fingren paa Næsen —
Hoffet viste det samme Væsen,
Keiseren nyste — og strax derpaa
Hoffet — det gjorde ligesaa.

6. „Quax!“ sagde Keiseren saa — og strax
Hele Hoffet sagde ogsaa „Quax.“
Det betyder paa Dansk, kan jeg troe:
„Tag da saa hinanden, I To.“
Saa blev der Glæde og Fryd og Gammen,
Prindsessen kyssed dem Allesammen;
Saadan fik de hinanden saa flot,
Nu er de gift og har det godt.

161. Kender I Pedros gamle Cither?

Bolero.

(„Jo mindre Mening, der er i Ordene, jo mere Virkning gør Musikken
—derfor har vi Komponister begyndt selv at skrive vore Operatekster.“)

Allegro.

1. Kender I Pedros gamle Ci - ther? Ma - ge til den ej let man hit - ter -

Bing bingeling bingbingbing, bing bingeling bingbingbing, bing bingeling bingbingbing

bing. Rø - rer han blot ved den, saa tit - ter Pi - ger - ne ud af Glug og

Git - ter - Bing bingeling bing bing bing, bing bingeling bing bing bing,

bing bin geling bingbingbingbing. Det er blot, for - di et helt Kom - pag -

ni Smaa - djæv - le bor der i. Men ti blot, o til In - tet.

Hjær - te gaar fri for hans He - kse ri! Ja *pp*

jeg vil - de gi - ve Alt, hvad mit er, for at faa fat i Pe - dros

Ci - ther! Ja... a... a, ak ja, hvor faar man

slig en Ci - ther fra? Bin - geling bing bing bing bing bing

bing, bin - geling bing bing bing bing bing bing bing bing bing bing bing bing

bing, bin - ge - ling bing bing bing bing.

2.

Ingen for den sit Øre lukker.
 Alle Toledos Piger sukker:
 |: „Bing bingeling bingbingbing!“ :|
 Konerne nynner, mens de vugger,
 Nonnerne græder, saa det klukker:
 |: „Bing bingeling bingbingbing!“ :|
 Enhver beder: „Stil
 Min Længsel og spil
 Blot ét Stykke til!“
 Og straks, naar han vil,
 Hans Spil stikker Ild
 I hver Pigelil!

Det er en Ild, som Ingen slukker –
 Alle de Skønne gaar og sukker:
 „Ja... a... a, ak ja,
 Hvor faar man slig en Cither fra?
 |:Bingeling bingbing bingbingbingbing!“ :|

162. Kjærlighed! Du er den Stængel.

Andante.

Fru Farini.

1. Kjær - lig hed! Du er den Stæn - gel, hvor - paa Li - vets Ro - ser
 2. Fug - le, Men - nø - sker og Fi - ske maa for A - mor høi - e

mf gror. Kjær - lig - hed! Du Er - ke - en - gel, som os hæ - ver høit fra Jord! Kjær - lig -
 Knær vil et Ord han ba - re hvi - ske, han e - lek - tri - se - rer Hver. Han be -

cre - scen - do
 hed, Dug i'ermig Vin - ger! Op mod So - len fly - ver jeg, mens fra
 her - sker Jordens Kon - ger, in - gen Af - stander ham stor: Gjen - nem

Læ - ben hen - rykt klin - ger: „Kjær - lig - hed! jeg el - sker Dig!“ mens fra
 El - skovs Te - le - fon - ger hvi - sker han de sø - de Ord, gjennem

Læ - ben hen - rykt klin - ger: Kjær - lig - hed! jeg el - sker Dig.
 El - skovs Te - le - fon - ger hvi - sker han de sø - de Ord.

163. Kjøbenhavn, Kjøbenhavn du kjære.

1. Kjø-ben-havn, Kjø-benhavn du kjæ - re, du ge - myt - li - ge her - li - ge

By, i din Mid-te vi glad kan væ - re, du har ær - ligt for-tjent dit

Ry; du har alt hvad der kan væk - ke til Liv hver en

søv-nig Aand, vi be - hø - ve kun at ræk - ke til Glæ - den vor

Haand; vi kan ta - le frit og skri - ve, og paa Ho'-det Godt-folk

gi - ve, Kjø-ben-havn, ja du er rar, i dig et Pa-ra-dis vi har.

2. Vil Du halvveis i Himmerige,
 Ja saa tæve en Billet, — maa jeg bee —
 Til en Plads i det Kongelige;
 Tro Du mig, det er værdt at see;
 Ja, især naar Nyrop spiller,
 Min Gud ja! hvor han er rar,
 Du Dig neppe forestiller
 De Toner, han ta'er;
 |: Ja og Kunstnerparret Phister,
 Hun som Malle, han som Klister,
 Ja, det kalder jeg Komik
 Med komisk Kraft i hver Replik.:|

3. Det var prima, og nu sekunda;
 Lad os see til Kasino engang,
 Det Theater har Mange ondt a',
 River ned baade Spil og Sang;
 Men hvad der er Hovedsagen,
 Vi mored' os der dog tidt;
 Hvor vi loe a' gamle Hagen
 Og vor Christian Schmidt.
 |: Af Kasinomaskerader
 Er vi heller ingen Hader,
 Nei vi møde bare der
 Til alle otte ongefær.:|

4. Men især har vi haft vort Stade,
 Hvor der forhen blev holdt Hippodrom,
 Ja, jeg mener paa Nørregade,
 Ja, see der søger Publikum.
 Der især er Folk gelassen
 Til Bravo og Bifaldsklap,
 Men de fleste faaer nok Madsen,
 Det feiler nok knap.
 |: Ja i Farcen er han Helten,
 Han er kommen svært i Velten,
 Og han ender nok maaske
 Paa Kongens Nytorv, skal De see!:

5. Naar den blidere Aarstid kommer,
 Kjøbenhavnerne ret hænge i,
 Prise glad, vi har faaet Sommer,
 Møde stadig i Tivoli;
 Onkel Harboe Vintertøiet
 Skal gjemme, ja det er bedst.
 Naa! hvad skal man med det møied?
 Nei, det er saagu vist.
 |: Der er immer nok, der pirre?
 Der er Skoven og „Fredsberre“
 Der er Sang og Spil, ja vell!
 Man overalt skal høre til.:|

6. Vi har Bybude paa hver Finger,
 Vi har Sporvogne med Galleri,
 Vi har Engle foruden Vinger —
 Det er Damerne, maa jeg be'el
 Har Du Lyst at kildre Ganen
 Med Skildpadde, Chambertin,
 Gaa til Nimb paa Skydebanen,
 Der spiser Du pivain.
 |: Og i Skoven der vi har En,
 Som de kalder for Husaren,
 En gemytlig Kammerat,
 Og Boeuf det laver han krabat.:|

7. Vi har Rigsrødder, der er gode,
 Politikere — det kan nok hænds —
 Baade med, ja og uden Ho'de;
 Vi har Alt i vor Residents.
 Vi har bayersk Øl, men ei man
 Faaer Øl nogensteds saa fedt,
 Som man faaer hos Brygger Heyman,
 Nei, det er Nummer et.
 |: Vi har tusind Dannekvinder,
 Kostumeert som Sangerinder —
 Kjøbenhavn, ja Du er rar,
 I Dig et Paradiis vi har.:|

164. Klokken bli'er jo let lidt mange.

Allegro moderato.

1. Klok - ken bli'er jo let lidt man - ge, naar man har Ju - bi - li -
 2. Tiet - gen medholdt Ju - bi læ - um, men u - ha! hvor han var
 3. Pyh! jeg svæ - ver sik - ken Sher - ry, svæ - ver som Jo - han - sen
 4. Der som Pres - sen blev trak - te - ret som jeg ble - vet er i
 5. Sik - ken Rom vi fik til Tod - dy, bed - re faas den in - gen

um jum jum. Jeg skal hil se man - ge Gan - ge
 spændt! spændt! spændt, gik ved Fe - stenhelt di - strait om
 dér - dér - dér - Aa det Skind nu maa i Sver - rig
 Da' Da' Da', me - get ty - de - lig jeg ser 'et,
 steds! steds! steds! Rom er der nu me - get godt i,

fra migselv og G. H. Mumm, mum, mum. Vi drak Dus, saad'n
 Pok - ker staa i den Ce - ment, ment, ment! Ud med Hun - ter
 han nok hel - ler ej gaa ner ner ner! I en høj - re
 hvor Carl Niel - sens Ment blev a' a' a': Fem og ty - ve
 det var der der var Kon - gres, gres, gres! Ja min Dok - tor

hvert Kvar - ter, saa ku' Mumm sgu in - te mer.
 tu - sin - de, det kan ærg - re knu - sen - de.
 Rel' - gi - on svæ - ver han med sin Ba - lon.
 Krus pr. Da'! Min - dre ku' han dan - te ha.
 har for talt, de holdt Fo re drag om alt,

Hvem el - ler - sens der var til ste - de, ja
 Men samt - li - ge Høj' - ste - rets Vi - se ej
 Det mu - lig - vis kun er Ma - li - ce, jeg
 Det er svært nok at spe - ci - fi - ce - re, man - ge
 om Lym fer, Ba cil ler Bak ter jer, om

und - skyld et Øj - e - blik! Og Ma - den, som vi fik at
 rør - te hans Port' - mon - nai, saa Tiet - gen saa glad kun - de
 ska'n - te ha' no - get sagt, men skal der op - pe han
 Bæk - ke de gør en Aa, én drik - ker en Bay - er, én
 Ko le ra og Ko lik, om hvor dan vi kan ku

æ - de, jo jeg hu - sker be - stemt vi fik baa - de
 spi - se en fin Ju - bi - læ - ums Sou - per med
 spi - se, hvor - dan faar han saa Ma - den bragt, saad'n lidt
 fle - re, tit lø - ber der og saa paa lidt
 rer' jer, kun en Ting vi ik ke fik, det var

L'istesso Tempo.

Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og
 Lam - me - steg og A - gur - ke - sa - lat, Gur - ke - lur - ke - sa - lat og

Lam - me - steg, Gud - ske - lov man end - nu kan faa Lam - me - steg i vort
 Lam - me - steg, der er Gud - ske - lov end - nu Ret - fær - dig - hed i vort
 Lam - me - steg, han maa jøn - te gaa ned og faa Lam - me - steg i vort
 Lam - me - steg, ja gu ko - ster den Pen - ge den Lam - me - steg i vort
 Lam - me - steg, de har slet ik - ke Raad til Lam - me - steg i det

lil - le grin - ag - ti - ge Land.
 lil - le grin - ag - ti - ge Land.
 lil - le grin - ag - ti - ge Land.
 lil - le grin - ag - ti - ge Land.
 sto - re grin - ag - ti - ge Land.

165. Klokkens Lyd.

Moderato.

p

Link. 1. Klok - kens Lyd
Hammer. 2. Gaar han ei
Link. 3. Tror De ei
Gamstrup. 4. Han er her

legato

er min Fryd; den kan Hjer - tet rø - re; kan den
 snart sin Vei, skal jeg for hans Ø - re den - ne
 nok, at jeg Klokkens Reb kan fø - re? *Soph.* Nei, nei,
 alt i - færd Pi - gen at for - fø - re med sin

ei? Bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim,
 Gang rin - ge, saa han skal det hø - re,
 nei! Bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim,
 Sang. *Link.* Bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim,

bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim.
 saa han hu - sker Klok - kens Klang.
 H. } Han skal hu ske Klok kens Klang.
 L. { bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim.
 G. } Jeg vil sag - te gaa min Gang.
 L. { bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim.

166. Kommer, hvo som komme kan!

Vivace.

1. Kom-mer, hvo som kom-me kan! Kommer, Mand og Kvin - del Skjøn-ne Ra-ri-

te - ter man her hos mig skal fin - de. Min La-ter - na ma - gi - ca

seer I her et - ce-te-ra faaer I for en Sty-ver, faaer I for en Sty-ver.

2. For en Styver skal I see,
Hvad I aldrig venter:
Himmel, Jord og Helvede,
Sexten Elementer;
Aander hugne ud af Sten,
Mennesker paa fire Ben,
Køer og Faar paa tvende.

3. Her staaer Eva med Corset
Midt i Edens Have!
Adam paa en fransk Reinet
Sulten sees at gnave.
Kommer saa en Bosniak,
Gi'er dem hver en ussel Frak
Og af Haven driver.

4. Noahs Ark for Storm og Vind
Som et Vrag hist flyder!
For i Havn at komme ind
Efter Lods han skyder,
Men sit Rhederi til Sorg
Strander paa Amalienborg
Mellem to Palaier.

5. See, hvor Rachel Joseph kan
Trække ud af Kjølen!
Her staaer Josua, hendes Mand,
Der kan kudske Solen.
Her gaaer Ruth og sanker Korn,
Moses med to store Horn,
Potiphar med større.

6. Seer I her Kong Salomon,
Som en Løve dræber?
Siden i et Strømpebaand
Dalila ham slæber;
Saa med Kjæften af et Faar
Han i Polen tappert slaaer
Tusind Insurgenter.

7. Lille Goliath saa rask
Kjæmpen David kræver,
Slaaer ham i hans Pandebrask
Med to knytte Næver.
Siden med en Tollekniv
Ta'er han Resten af hans Liv
Fra den lange Rækel.

8. Absalon sig ved sit Haar
Hænger og afliver.
Underfogden hos ham staaer,
Skær ham ned og skriver:
„Salig Herren var et Fjog;
Han begravnes maa, men dog
Ikke af Studenter.“
9. See Kong Saul saa nydelig
Klædt i rødt Manchester;
Han vil separere sig
Fra sin Dronning Esther.
Tamperretten bukker sig,
Dømmer: „Kongel gift kun Dig
Med din Marskalks Kone.“
10. Urias som røde Guld
Elskte sin Cousine,
Skjældte Kongen Huden fuld
Med sin Bispemine.
Saul til Korset krybe maa
Og i Fruekirke staae
Aabenbare Skrifte.
11. Saul bag Øret skrev den Tort,
Lod ei Hævn formode,
Spilte saa med Bispen Kort
Og fik brav til Gode.
Sagen til Proces nu kom,
Hof- og Stadsret fældte Dom:
Urias bør hængel!“
12. „Tak, Hr. Dommer! tak, min Ven!“
Hørtes Saul at tale;
Kan jeg tjene ham igjen,
Har han at befale.“
Urias blev hængt, som sagt,
Og i Galgebakken lagt
Af en Hoben Slaver.
13. Her staaer Holophernes og
Bathseba, hans Kone,
Der ved Hjælp af mangt et Drog
Skaffer ham en Krone.
Som en Folkevæn saa brav
Hun hans Hoved hugger af,
Medens Helten sover.
14. Her er Jericho, hvis Mur
Donqvixotter byde
Blæses ned med Horn og Lur,
Men som ei vil lyde.
Heel betuttet udenfor
Emigrant - Armeen staaer
Og den Mur forbander.
15. Her er Sodoma, see her!
Tæt ved Donaus Bredder.
Jonas paa en Kro I seer,
Som Hvalfiskken hedder;
Her han sig tre Dage holdt,
Drak og spillede Styrvolt,
Og i trende Nætter.
16. Seer I her en Jordens Gud
(Konge vil jeg sige)?
Han var eller blev en Stud
Og kom fra sit Rige.
O, gid ingen Konge maa
Meer paa alle Fire gaae
Eller Kløver æde!
17. Her er den forlorne Søn,
Som fra Frankrig kommer
Der vel sin fortjente Løn
Faaer til næste Sommer!
Gid han en Ulykke faae!
Troer han ei, vor Jord kan staae,
Om der ei var Konger?
18. Her med Pungen Judas staaer;
Han var kuns en Staader,
Før han til Pilatus gaaer
Og hans Ven forraader.
Kongen trykker glad hans Haand,
Skjænker ham det hvide Baand
Og Pension i Naade.
19. Dette Plankeværk, her staaer,
Maae I lære kjende:
Kommer I derudenfor,
Seer I Verdens Ende.
Gamle Sole ligge der
Og forslidte Maaners Hær,
Hvoraf Stjerner klippes.
20. Seer I Verdens sidste Dag?
Hør, Reveillen lyder!
Torden, Lynild, Slag i Slag,
Grave gjennembryder.
Døde stige op igjen,
Nogle gaae til Himmelen,
Mange gaae til Fanden.
21. Men skal Verden længe staae,
Jeg til Mad kan trænge,
Og hvor skal vel den jeg faae,
Naar jeg ei har Penge?
Kaster derfor i min Hat,
Før jeg siger Jer Godnat,
Hver en lumpen Styver!

167. Kommunen Borgerkliken.

Trikke Vals.

1. Kom - mu - nen, Bor - ger -
 2. For hver en Nat - te -
 3. Riis Knud - sen og Ko -
 4. Her - til fra Ar - gen -
 5. To pæ - ne Ar - ki -

kli - ken, blev ef - ter E - lek - tri - ken med ét saa Pokkers
 kæl - der om Li - vet nu det gæl - der, Po - li - cen gaar og
 med - je, Fru Gjør - ling og Tra - ged - je, han fu - red' den to
 ti - na vi fik et halvt Du - sin a' de al - ler - fi - na - ste
 tek - ter - Jo - han - sen gør Pro - jek - ter og Raa vad gør Pro -

slik - ken, hvad mon dog Grun - den var? De la - ved' en Kal -
 hel - der For - en - ning - er - ne ud og paa - ser, at det
 Tred - je - del af Be - sty - rel - sen. For nu, nu sku' det
 fi - na - ste Gent - le - men som Gæst: Don Vig - go var den
 spek - ter og Fi - le - vær - ket gaar: et Sel - skab faar de

ky - le med man - ge, man - ge Sy - le, Bu - tiks - mænd mon - ne
 stem - mer med al - le de - res Lem - mer, hvad sig paa Bun - den
 væ - re det re - ne li - te - ræ - re, De véd nok det - te
 før - ste, Go - do - fre - do var den stør - ste, Guil - ler - mo dog den
 dan - net med Vil - la - er paa Lan - det, hvor Folk kan gaa i

fp *mf*

hy - læ: naa, den bli'r dy - re bar! Men Grun - den var den
gem - mer af Lo - ve - nes Bud Men Folk er li - ge
her - e, naar in - gen gaar der - hen. Kom - me, ja, det
Bør - ste, der fej - e de bedst. Af Knap - hul - ler - ne
Van - det, - men Phi - ster han var Haar. „Regn - skabl“ - ik - ke

pæ - ne - ste: man ind læ sig „For - tjen - ste,“ Jo jo, de kan
gla - de, gaar om i en anden Ga - de, for naar - tre si - ger
ka - de, men ha' det, ja, det ska' de, og nu kommer de som
Gul - det i Strøm - me fra ham rul - led', jo, den var ri -
Ta - le... Pro - to - kol - ler - ne“ er I ga - lel og i et lil - le

Tale.

tro, den For - tjen' - ste bli'er go! Magistraten ræsonnerer som saa:
Stop, lukker el - le - ve opl Værtshusholderne er ikke bange for at være forknytte. „Leve For -
bedst... til Mar - ti - ni - us - ses Vest... og Silkeselerne og Atlaskesskjorten og de Fløjels Underbukser
æ, hml en To Ø - res Sed'l! Hvad Herregud, Papir er Papir, sæ'e han, og det er da Valuta,
Hus de dem pil - ler til Snus! Men nu vil de nok klare den „paa Afbetaling“ med Aktionær -
ne. Naa ja....

p

1-5. Gaar' en, saa gaar 'en, gaar 'en ik - ke_ hvad saa!

p

Gaar 'en, saa gaar 'en, gaar 'en ik - ke... hvad saa!

168. Kom nu aa la vos sætte.

(Sjællandsk.)

Allegro scherzando.

1. Kom nu aa la vos sæt-te vos Al-le-sam-men nedd, saa

søn-ger jæ om Met-te aa saa om Kær-li hedd, om

vod-den hun hand-te-red en faar-nem Aanger-svend, og

vod-den di ska ha-'ed, di pæn-ne Her-re-mænd.

2.

Se, hun va Bunnepie, aa han va Herremand,
 Men ellens va hun lie saa gjæv aa gow, som han.
 Han gore Nar a hinne, aa hun a ham igen, -
 Og saaden ska di ha'ed, di pænne Herremænd.

3.

Han sa'e: „Sødde Mette, om Du gor hjem mæ mej,
 Saa ka Du itte gætte, va Godt jæ har te Dej.“
 Hun svarte: „Ja, om Præsten vil fælle mej derhen,
 Faa man tør itte trow dom, di pænne Herremænd!“

4.

„Aa,“ sa han, „hvorfor ska vi nu bydde ham te Gæst?
 Ve Du som jæ, saa vi holde Brøllop yden Præst!“
 Men Mette sa: „Aa rejs Han“... Ja, nu ha jæ glemt hvorhen,
 Aa saadden ska di svares, di pænne Herremænd!

5.

Men Junkeren va trassi, han rejste ej som sagt,
 Han bløw blot mer korassi aa tow ed Kys mæ Magt,
 Men lie mæ ded Samme fek han En mæ venstre Hand,
 Saa ded svop aa smald aa kladsk i den pænne Herremænd.

6.

Ded Svar va just ded rette. Mæ Torer i sin Kværk
 Han svarte: „Søde Mette! Den Dydd æ stowr aa stærk.
 Met Hjerter stor i Flamme, menne Øren stor i Brand,
 Ve Du ha mæ, naa saa ta mæ te De pænne Ægtemand.“

7.

Ded kunne Mette brue, ded va en annen Snak:
 „Ve Han ha mej te Frue? Ja saa ska Han ha Tak!
 Ve Han elske mej oprejted, ska jæ elske Ham igen —
 Jæ ha altid holdt saa mejed a di pænne Herremænd!“

8.

Aa saa holdt di dørres Brøllop. Sikked Gilles, Hilledød!
 Di drak ote Tønner Øl op aa en Syes Mængde Mød.
 Saa bløw Mette gort te Frue, blot faa ded hun ga ham den—
 Jo, saadden ska di ha ded, di pænne Herremænd!

169. Kongen sad i sit høie Slot.

Allegretto.

1. Kon-gen sad i sit høi-e Slot med si-ne Rid-de-re pe - ne:

Vi a - le - ne, vi a - le - ne vi - de, hvad er godt!

Bor-ge-ren laa i en Krog og sov, Bonden var Bæst bag sin Her-remands Plov;

saa kom Pres-sen, saa kom Pres-sen op og raab-te: Hov!

2. Der gaaer Skræk i den gamle Æt
 Over at Sligt vederfares:
 „Gudbevares, Gudbevares,
 Deres Majestæt!
 Pressen vil tale, og Pressen er fræk,
 Pressen er alle gode Borgeres Skræk,
 Lirum larum, lirim larum,
 Katten den gjør Æg!“
3. Censor sad i sit lune Hjem,
 Læste de vordende Blade:
 Det var Skade, det var Skade,
 At han læste dem!
 Kosten var kraftig, men Maven svag,
 Rødkridtet slikked han med meer Behag:
 „Den Artikel, den Artikel
 Gaaer ei ud idag!“
4. Tidt dog et Spring over Censor tog
 Dristigen Skriftet og Talen;
 Men Fiskalen, men Fiskalen
 Strax i Skranken slog:
 „Ham der har været paa en lovløs Vei,
 Strengeligen afstraffet paastaaer jeg,
 Trænges, krænges, stænges, hænges,
 Næst Salair til mig!“
5. Pressen lister sig paa Hosesok
 Ud mellem Hjerter og Tanker,
 Og den banker, og den banker,
 Og der aabnes nok!
 Borgeren tyred den ved Piben med Klem,
 Bonden han staved sig med Fingeren frem,
 Og saa tændte, og saa tændte
 Pressen Ild i dem.
6. Kongen sad paa sit høie Slot,
 Ønsked med Folket at tale;
 Slottets Sale, Slottets Sale
 Aabnes vidt og godt.
 Pressen den retted sig fra Top og til Taa,
 Trak saa igjen sine Støvler paa,
 Viste Verden, viste Verden,
 At den kunde gaae.
7. Frihedens Kost er sund paa det Lav,
 Saften og Kraften den gjemmer;
 Men den klemmer, men den klemmer
 Svage Maver - av!
 Lirum larum er igjen deres Text,
 Friheden skal dog give Pressen Væxt:
 Pressen leve, Pressen level!
 Det er Visens Text.

170. Christoffer kom fra Bayern.

Allegro moderato.

1. Chri - stof - fer kom fra Bay - e - ren med Lom - men fuld af Pøl - ser og
 2. Paa Gur - re har Kong Vol - mer lej - et næ - sten he - le Kvi - sten, og
 3. Kong Vol - mer drak sin Kro - ne = Øl, og To - ve - lil han by - der en
 4. Paa Ski - den Lør - dag Af - ten slog de Hul paa Spil - le - gri - sen, den
 5. Paa Gur - re er der Fryd og Glæ - de, To - ve si - ger: Si - rel hvad
 6. „Nej Pen - ge - ne skal ik - ke gaa til Nar - re - streg og Sved - sker!“ „Gi'
 7. Kong Vol - mer paa den vil - de Jagt for - svandt i Sko - vens Tyk - ning, og
 8. Kong Vol - mer jog fra Gur - re o - ver Bir - ke - rød til Hol - te, i

fi - re Fa - de skat - te - plig - tigt Münch - ner Øl, og da han fik det
 dér har han hver Man - dag Af - ten Whist - Par - ti, og To - ve og Lars
 Bi - skop, mens Lars Ho - se - sok faar rus - sisk The. Kong Vol - mer er u -
 Gris fra E - rik Lam til Jul har Vol - mer faa't, - der blev talt op af
 syn's Du vi skal bru - ge dis - se Sy - le til? " Hør Vol - mer; " si'er Lars
 mig en Da - me - cyk - le ku' Du dog, din Skurk! " Nej hel - le - re gaar
 To - ve græd en Taa - re - tør - red den saa a', den næ - ste Dag hun
 Nor - dre Birk de skrev ham tidt for hur - tigt Ridt, en Dag af Pen - ge -

solgt, han i tak - nem - me - li - ge Føl' - ser blev Sky - de - ba - nens
 Ho - se - sok ta'r liv - lig Del i Whi - sten fra Klok - ken hen - ad
 hel - dig, grun - det paa at To - ve sny - der, saa Van - det dri - ver
 Kas - se - di - rek - tør cand. jur. To - bie - sen, ved To - ves Ræn - ke -
 Ho - se - sok, „lad os gaa ud at svi - re, saa ta'r jeg et Par
 Vol - mer saa i Kom - pag - ni med Fi - sker og bry - der Kom - pag -
 lag - de Grun - den til den Kvin - de - byg - ning, som Kvin - der - ne de
 trang han til Ti - vo - li Gur - re sol - te, men Thra - ne han for -

Grund - læg - ger og gav Søl'. Han sam - le - de hver Ons - dag gla - de
6 til 3 Kvar - ter paa 9. Paa To - ves Trap - pe bræn - der Gas - sen
Vol - mer ud af Øj - ne - ne. Kong Vol - mer sid - der som et Fjols med
spil var Vol - mers Tab ej smaat: to hun - dred' Da - ler, fi - re Mark, tolv
Styk - ker med, der ger - ne vill' „Næh Vol - mer,“ si - ger To - ve, „køb Dig
ni - stræ - de li - ge durch!“ „Lad os se O - pi - ums = Ki - na - to -
vrøv - ler om den Dag i Dag. Og Lars hans slog sig op paa Mar - ga -
reg - ned sig og tjen - te skidt, end - skøndt i Kø - bet fulg - te med to

Brø - dre om sit Bord, og der faldt mangt et spø - ge - fuldt og Skæm - tens
nem - lig kun til 10, og Vej - en er for - ban - det lang til Sor - gen -
blind og a - ner øj, at hån paa én - gang spil - ler Whist og Ha - ne -
Skil - ling, en Ze - chin, samt Bux - e - knap - per, To - ve hav - de put - tet
før en ren Man - chet, selv træn - ger jeg saa ræd - somt til et nyt Kor -
sko - per - ne hos Pacht!“ „Næ Vrøv! nu gaar Kong Vol - mer paa den vil - de
rin og dan - ske Svin, strøg Tol - den paa Gar - din, la' Skat paa Bræn - de -
Væ - ver - sker i Bur, og to, der kun - de blæ - se rig - tig falsk paa

Ord. Han gav Sild og Ar - ti - skok, han gav Vin og Øl og Grog, mens han
fri. To - vel det er vo - ve - ligt! To - ve, Du er taa - ve - lig, hvad skal
rei. To - vel det er rædsomt frækt, har Du da'n - te Spor Re - spekt! at la'
i'en! To - vel fæi din Ty - ve - tæs, rev Du Lar - ses Knapper løs, saa det
set! Vol - mer! giv mig no - get vist, saa jeg lej - e kan en Kvist, det er
Jagt! Det var skrække - ligt at se, uh, han var saa vre', saa vre', li' - som
vin. Du sku' skamme Dig, din Laps, vil Du rap - se, naa saa raps! ja men
Lur. Hvergang de til En - den kom, blæ - ste de det he - le om, ja til

sang om Vol - mer, To - ve og Lars Ho - se - sok. *f*
To - ve og Lars Ho - se - sok i Sor - gen - fri?
Kon - gen stik - ke ud af en ge - men Klør - knegt!
sgu'n - te saamærk - vær - digt at han gik og fræs!
trist at bo der - hjem - me hos de gam - le!
han ku' væ - re Marx paa en Pro - vinds - tour - née!
Du maasgu'nte rø - re Fat - tig - man - dens Snaps!
sidst de blæ - ste he - le Thranes Nord - pol om!

171. Lad Andre kun synge om Alt, hvad der er stort.

Moderato.

1. Lad An - dre kun syn - ge om Alt, hvad der er Stort, jeg

syn - ger om de Smaa - det har end - nu In - gen gjort. Ja

syn - ge vil jeg li - ge saa læn - ge, som jeg kan: Lyk -

sa - lig er den Pi - ge, som faar en lil - le Mand, en lil - le bit - te

Mand, en gan - ske lil - le Mand, en gan - ske lil - le bit - te bit - te

poco ritard.

bit - te bit - te Mand! *mf a tempo*

2.

Fra Verden blev skabt, og til Verden skal forgaa,
 Var alle Bengler store, og alle Engle smaa,
 Og op i Himmerige
 De Smaa kun komme kan;
 Se derfor til min Pige,
 At faa en lille Mand,
 En lillebitte Mand o. s. v.

3.

I Krigen den Store til Garden bliver sendt,
 Den Lille bliver hjemme ved sin Kones Regiment:
 Ham kalder ingen Krige
 Bort fra sin Ægtestand,
 Nej klogest gør den Pige,
 Som ta'r en lille Mand,
 En lillebitte Mand o. s. v.

4.

At kysse den Store, kan man jo næppe naa,
 Og hver Gang der skal kysses, paa Tærne staa,
 Det er just ej saa lige;
 Nej, tro mig om I kan,
 Fornuftigst er den Pige,
 Der ta'r en lille Mand,
 En lillebitte Mand o. s. v.

5.

Hvor dejligt at kæle for slig en lille En!
 At kalde ham sit „Lam“ og sit „lille Hønsben.“
 Betänk hvad det vil sige,
 Og dersom det gaar an,
 Saa skynd Dig blot min Pige,
 Og tag en lille Mand!
 En lillebitte Mand, en ganske lille Mand,
 En ganske lillebittebittebittebitte Mand.

172. Lad mig bare Dem forklare.

Andante. Schröder.

p *rit.*

1. Lad mig ba-re
2. Ma-dam Jen-sen,
3. Ej jeg vil-de

Dem for-kla-re, hvad der vold-te min Mal-hør, hvad der vold-te
 Ma-dam Jen-sen! Hør nu ba-re, hvor det gik, hør nu ba-re
 øn-ske il-de o-ver no-gen Mo-ders Sjæl, o-ver no-gen

min Mal-hør. Ser De, jeg er Re-dak-tør af et Blad, som hed-der Sprøjten.
 hvor det gik! Der var skrevet en Kri-tik Menden Gang jeg ga-le i 'et,
 Moders Sjæl, der-til er jeg for re-el. Menden Gang jeg sad paa Brø-det,

U-den mig saa var den fløj-ten; stod mit Navn ej u-der-paa, kun-de Bla-det
 det var o-ver Can-cel-li-et; Can-cel-li-et det for-trød, sat-te mig paa
 mens jeg længtes ef-ter Kjød-et, ønsk-te jeg til Kompag-ni Stemann og hans

ej be-staa. For at fø-re Sprøj-ten an, maa man væ-re Sprøj-te-mand.
Vand og Brød. Jeg i Lørdags tog der-hen, og nu er jeg her i-gjen.
Can-cel-li! „Vær saa ar-tig pæ - ne Mand! En Bid Brød til et Glas Vand!“

Madam Jensen.

Lil - le Schrø-der, lil - le Schrø-der! Tag en Mund-fuld Æg - ge-mad,
Lil - le Schrø-der, lil - le Schrø-der! Tag en Mund-fuld Æg - ge-mad,
Lil - le Schrø-der, lil - le Schrø-der! Tag en Mund-fuld Æg - ge-mad,

Begge.

drik en Snaps, og vær saa glad! Fan-den me - re re-di-ge-re Blad!
drik en Snaps, og vær saa glad! Fan-den me - re re-di-ge-re Blad!
drik en Snaps, og vær saa glad! Fan-den me - re re-di-ge-re Blad!

Ik-ke for min Død lod jeg mig trak-te - re nok en Gang med Vand og Brød.
Ik-ke for min Død lod jeg mig trak-te - re nok en Gang med Vand og Brød.
Ik-ke for min Død lod jeg mig trak-te - re nok en Gang med Vand og Brød.

173. Lars Hansen sad og tyssede paa Pattegluttens Skraal.

Andantino quasi Allegretto.

1. Lars Han - sen sad og tys - se - de paa Pat - te - glut - tens

Skraal, og Kjær - lin - gen gik paa Gul - vet rundt og rør - te i sin

Chor.
Kaal. Æh, Hur - ræh! og rør - te i sin Kaal. Og

Kjær - lin - gen gik paa Gul - vet rundt og rør - te i sin Kaal.

2.

Og Kjærlingen gik i Gaarden ud foruden Strømper og Sko,
Og det var nok Beviser paa, at Kjærlingen var en So.

Æh Hurræh, at Kjærlingen var en So.

Chor. Og det var nok Beviser o. s. v.

3.

Da kommer Lægdsforstanderen i Gaarden ind paa Stand,
Og Kjærlingen maatte skamme sig for saadan Embedsmand.

Æh Hurræh, for saadan Embedsmand.

Chor. Og Kjærlingen o. s. v.

4.

„Hør Mo'er! er han hjemme, Jeres Mand, som hedder Lars?“

„Han skal dog aldrig paa Session - aah, Herre Kors bevars!“

Æh Hurræh, aah, Herre Kors bevars!

Chor. Han skal dog o. s. v.

5.

„Han skal dog aldrig ud i Krig, for saa kan det nok hænds,
At jeg og Kreaturerne kreperede imens“.

Æh Hurræh, kreperede imens.

Chor. At jeg og o. s. v.

6.

„Jeg har jo læst i Avisen, at Gaardmænd ej skal med

„Der hjælper ingen Snak derom, Krabaten skal afsted“.

Æh Hurræh, Krabaten skal afsted.

Chor. Der hjælper o. s. v.

7.

Og Lars kom i Gaarden ud og spurgte „Hvad er her?“

„Aa Herregud, Du skal i Krig!“ - „Ih, det var jo Plaseer!“

Æh Hurræh, ih, det var jo Plaseer!

Chor. Aa Herregud o. s. v.

8.

Og Lars green og Konen tveen, hun flæbede for To,

Og det var nok Beviser paa, at Kjærlingen var en So.

Æh Hurræh, at Kjærlingen var en So.

Chor. Og det var nok o. s. v.

174. Line var en dejlig butted Bondetøs.

Moderato assai.

p legato grazioso

dim.

dim.

pp

1. Li-ne var en dej-lig but-ted	Bon - de - tøs,	ef-terstræbt af man - gen skruttet
2. Pe-ter staar paa Scenen som en	flot Ar - tist,	sik-ken han er skabt - det har hun
3. Li-ne tog i Skoven, det var	Pe - ters Skyld,	Pe-ter var jo med, -mendet var

dim.

dim.

tr

Bon - de knøs,	Li - ne var dog sam-men-sat af	ba - re Dyd, og
al - drig vidst.	Li - nes Hjør - te ban - ker, hen - des	Kind blier rød, og
Li - nes Skyld.	Li - ne var saa kæ - len, det var	Mo' - rens Skyld; og

con moto

Fri-stel-ser dem gav hun ik-ke	Ø - re - lyd.	Li - ne kom til Ho-ved-sta-den
hun er ved at kvæ-les i sit	Smør - re - brød.	Pe-ter bal-lan-ce-rer, spil-ler
Pe-ter var saakraf-tig, det var	Fa' - rens Skyld.	Pe-ter fø - ler nu at det gaar

meno *dim.*

ind, og gik i „Nal-len“, saa' at Pe-ter Jensen traadte op som spansk Jong-lær.-
 Boldt med mange Ku'-ler,- da paa éngang sér han Li - ne sid-de i en Krog;-
 ik - ke an at ti - e, si-ger derfor: „Li-ne, før jeg at-ter si'er A - djøs,

pp

mosso

li - ge-straks var Li - ne li'-som hun var him-mel-fal - den, for hun hav-de
 han er ved at vak-le, næ-sten vildt hans Øj - ne ru'- ler,- men et Blik fra
 spør ger jeg Dig om Du væ-re vil min e-gen Pi - 'e? Li - ne sva-rer

espress.

truf-fet Pe - ter før.- Han drog bort til By - en,- det var
 Li - ne gør ham klog.- Nu har Pe - ter Chan-cen,- det var
 ba - re med et Kys.- Hvor-for ik - ke ven-te,- det var

tr *dim.*

Li - nes Skyld,-men Li - ne græd paa Fy - en, det var Pe - ters Skyld.
 Li - nes Skyld,- for hun har tabt Ba - lan-cen,- det var Pe - ters Skyld.
 Li - nes Skyld.- Men hvad der si - den hånd-te,- det var Pe - ters Skyld.

175. Lille Jean Jensen, min elskede Dreng.

Allegro non troppo.

Madam Jensen.

p *Stil - le!*

1. Lil - le Jean Jen-sen, min el - ske - de Dreng! Hvor-for er Du saa u -
 2. Fa - der han var saa u - ro - lig en Mand. Mo - der ej kun - de ham

ro - - lig?
 føl - - ge. Lig-ger Du haardt i Din fat - ti - ge Seng?
 Fa - der han drog til det frem-me - de Land,

Er der for trangt i Din Bo - - lig? Er der for
 faldt i den frem-me - de Bøl - - ge, faldt i den

trangt i Din Bo - - lig? Fø - ler Du alt nu Din Fa - ders Na -
 frem-me - de Bøl - - ge. Bøl - gen ham bær i sin fug - ti - ge

tur? Ønsker Du alt at for-la - de Dit Bur?
 Arm, lil-le Jean Jen-sen Din Senger saa varm.

f *p*

Vær nu en god Jean Jensen! Vær nu en god Jean Jensen!

Vær ————— nu en god Jean Jen - -

f *rit.* *p*

sen!

a tempo *p* *pp* 1.

Stil - - - le!

2. *rit.* *a tempo*

176. Lotte Jensen saae paa sin nye Schæferhat.

Allegretto con moto.

1. Lot-te Jen-sen saae paa sin ny - e Schæ-fer-hat, for hunskul-de

paa Ma-ske-ra-de næ-ste Nat. See nu skul-de man troet, hun var glad - tverti-

mod, U-lykken var, hun kun-de ik-ke „Lot-tes Tod“ Bør-ne-ne

skraa-ler, plud-se-ligt straa-ler Øi-et - hun seer en A-dres-se-a-vis. Fi-gu-rant

Frænd-sen gi-ver i Dand-sen Cursus - det staaer der at læ-se præ-cis.

2.

Shawlet tog hun paa.
 Manden spørger blidt: „Hvorhen?“
 „Herregud jeg maa
 Ud at købe Fisk, min Ven!“
 Det var rigt'nok en Skam
 Af den gode Madam
 At fixere saadan en deilig Mand som ham.
 Dandseren fandt hun
 Medens galant hun
 Troede at have fra Fatter sig snoet,
 Siger hun venlig:
 „Aah, De maa end'lig
 Give mig Cursus i Lotte ist todt.“

3.

I den muntre Flok
 Midt i Maskeradens Glands,
 Tænkte hun: jeg skal nok
 Gjøre Opsigt med min Dands!
 Manden sagde: „Min Skat,
 Husk at Gulvet er glat,
 Saa sagte!“ – Men i det Samme Madam Jensen drat.
 Ulykken gjorde
 Nemlig en Spore,
 Som i Madammens Garnering fik fat,
 Følgelig gled hun,
 Foden forvred hun –
 Dandsen og Glandsen og Glæden Godnat!

4.

Fælt Madammen skreg,
 Foden hovned et Kvarteer,
 Jensen løb sin Vei
 For at hente en Balbeer.
 Da Skavanken han saae,
 Sa'e han: „Hurtig vi maae
 Omslag ha'e og sætte sexten Iglér paa.“
 Jensen han grued
 Iglérne suged
 Livet af Lotte – Hvem skulde det troet?
 Øiet hun lukked
 Jensen han sukked:
 „Ak, Herrejemi, Lotte ist todt!“

177. „Læs først herudenfor vor Tivoliplakat.“

Tempo di Valse.

mf

1. „Læs	først her - u - den -	for	vor
2. „Hvem	er den Of - fi -	cer,	der
3. „Hr	Nei - ien-dam bor	her -	skal
4. „Hør	fra Fre-gat - ten	dér	Thor
5. „Hr	Las - sens Ka - ta -	kom -	be
6. „Dér	har vi Jen - sen,	vo -	res

Ti - vo - li - pla -	kat, læg	saa halv-treds i	det - te Tæl - le -
staar i Gal - la -	dragt?“ „Men	véd De ik - ke,	Hart-mann har ved
vi'n-te ha' et	Stænk?“ „Har	Ti - vo - li da	og - saa Re-stau -
Jen-sens Skri - ge -	pi'er!“ „Hvad	si - ger Pa - stor	Dye - kær dog til
er jo no - get	skral, men	Las-sen har en	sjæl - dent hel - dig
før-ste, sto - re	Bud!“ „Nu	rin - ger det, Hr	Thra - ne, nu skal

ap - pa - rat, ik - ke	sandt, det er	snildt,“ sa'	Thra -
Por - ten	Vagt! husk nu	det, un - ge	Mand!“ sa'
ran - ter,	tænk!“ „Ja, et	Par, en tre	- fem!“ sa'
sli - ge	Pi'er?“ „Dyekær	kommer der	ej,“ sa'
Hjær - ne -	skall“ „Er han	snild?“ „Ge - ni -	all!“ sa'
vi vist	ud!“ „Det har	slet in - gen	Hast!“ sa'
			Thra -

ne. „Hvem	er den hvi - de	Mand paa	Søj - len?“ „Kæ - re	Ven, det
ne. „Maa	jeg hen - le - de	De - re -	ses Op - mærk - som -	hed paa
ne. „Og	det - te her er	Wi - vels	Taarn - pa - vil -	lon, jeg
ne. „Jeg	syn's jeg hør' Mu -	sik!“ „Det'r	sel - ve Jo - a -	chim, og
ne. „Carl	Lund paa ham jeg	og - saa	sæt - ter me - gen	Pris, men
ne. „Vi	ved Bo - de - ga	godt kan	sid - de lidt end -	nu, for

er jo vor be - røm - te gam - le Vol - ker - sen!“ „Er det
Ha - vens u - al - mind' - lig smuk - ke Ro - sen - bed!“ „Maa jeg
tror, han skal ha' Paa - læg paa i næ - ste Sai - son! „hvad syn's
De kan og - saa faa Carl Lum - byes Ra - da - tjim!“ „Bl'ier han
han Be - ta - ling ha - ve vil i A - len - vis!“ „Vil han
Klok - ken er jo Gud - ske - lov ej 1 end - nu!“ „Maa nu

vir - ke - lig det!“ sa' Ar - ne. „Nu spil - les Pjerrot af Hr
ta' en Lev - køj?“ sa' Ar - ne. „I Til - fæl - de af me - get
De?“ „Jo be - varsl!“ sa' Ar - ne. „Hvad er det der?“ „Aa, det er
al - drig for - kø - let?“ sa' Ar - ne. „Og dér er Barber Heintz' A -
det! sik - ken Rad!“ sa' Ar - ne. „Og her har vi en min - dre
jeg gi'e et Glas?“ sa' Ar - ne. „Saa flink en Mand har jeg ej

Bus - holm jun., maa - ske er Os - car Lar - sen nok saa lun, hvad³ syn's
gun - stigt Vej vi Fo - re - stil - ling gi'er paa Plæ - nen her, det læ - ber
Nimbs Di - van!“ „Men hvad be - ty - der det dér: Au - ca - dran?“ „Det er
kva - ri - um, dér svøm - mer Guld - fisk om i Sæ - be - skum!“ „Er det
Va - ske - bjørn!“ „Næ! De kan rigt' - nok o - ver ra - ske Børn! Er den
truf - fet før, Ku' De li' at væ - re min Med - di - rek tør?“ „God I -

De?“ sa' Thra - ne. „Li' - som De!“ sa' Ar - ne.
op!“ sa' Thra - ne. „Ad den Mast?“ sa' Ar - ne.
fransk!“ sa' Thra - ne. „Er det det!“ sa' Ar - ne.
sandt?“ sa' Ar - ne. „Gu' det ej!“ sa' Thra - ne.
dyr?“ sa' Ar - ne. „Den er laant!“ sa' Thra - ne.
dél!“ sa' Ar - ne. „Det' min e - gen!“ sa' Thra - ne.

178. Manden og Konen satte dem ned.

Poco Allegro.

1. Man - den og Ko - nen sat - te dem ned, tal - te i Fryd og
mare.

Gam - men: „Al - tid saa tro' - de jeg, Du var rig,
den Tid vi kom til - sam - men.“ „Var jeg ik - ke rig, saa

var jeg som kan, li'e - saa god en Ko - ne, som Du er Mand!“

Hu hei! for mig og Dig si - ger jeg, den Tid for - glem - mes al - drig.

2.

Manden han tog sin Nathue af
 Slog Konen paa sit Øre:
 „Saa gjør hver ærlig Dannemand,
 Naar Konen ei vil høre.
 Hvor jeg Dig byder, der skal Du løbe.
 Derfor jeg monne Husbonde hedde!“
 Hu heil for mig og Dig siger jeg,
 Den Tid forglemmes aldrig.

3.

Konen hun tog sit Rokkeho'ede af,
 Slog Manden det i Panden:
 „Saa gjør hver ærlig Dannekvind',
 Naar Manden gaaer fra Forstanden.
 Hvor jeg Dig byder, der skal Du løbe,
 Derfor jeg monne Madmoder hedde!“
 Hu heil for mig og Dig siger jeg,
 Den Tid forglemmes aldrig.

4.

Manden han gik ad Skoven til
 At skjære de Kjeppe hvide.
 Konen hun svoer paa Ære og Tro:
 „Han skal dem selv opslide.“
 Da han kom hjem, gik det i Gang,
 Saa Stumperne om Ørene sprang.
 Hu heil for mig og Dig siger jeg,
 Den Tid forglemmes aldrig.

5.

Det gik saa til i Dage og tre,
 Og Konen blev værr' og værre.
 Saa Manden faldt paa sine bare Knæ
 Og kaldte sin Kone Herre:
 „Hvor Du mig byder, der vil jeg løbe,
 Derfor Du monne Madmoder hedde!“
 Hu heil for mig og Dig siger jeg,
 Den Tid forglemmes aldrig.

6.

Manden han ud i Gadedøren treen,
 Der mødte han sin Nabokvinde:
 „Og nu har jeg slaaes med Kjærtingen min,
 Saa begge Øine rinde.
 Har man dog seet Satan til Spil!
 Manden skal gjøre hvad Konen vil!“
 Hu heil for mig og Dig siger jeg,
 Den Tid forglemmes aldrig.

179. Man griner saa rart her i Nord.

Tempo di Valse.

f *p*

Fine.

1. Man
2. Man
3. En
4. Her
5. I

p

gri-ner saa	rart her i	Nord	Hvor	In - ge-mann	Pe - ter-sen
dri-ver paa	Strø-get om-	kring	Og	sér de mærk-	vær-dig-ste
Yng-ling, en	haa-be-fuld	Søn	Har	faa-et, den	før-ste sin
hjem-me hver	æ - del Per-	son	Gaar	gjer-ne i	Fest-pro-ces-
Som-mer vi	fik med Hal-	løj	Fra	Tyd-sken et	Kej-ser - be-

bor,	Hvor	Rit - ter la'r	Folk rej - se	rundt,
Ting,	I	Ul - ve-skind	mø - der man	Faar
Løn,	Hos	Nei - en - dam	gi'r han, ej	sén
sion,	Det	er et op -	byg - ge - ligt	Syn
søj,	Die	Flot - te i	Stub - ben sad	fast,

Hvor	Sem-brich i	Hal-sen fik	ondt,	Hvor	Rum-mel Tan-
Og	Da-mer med	brand-gu - le	Haar,	Man	stil-ler hos
I	Ca - bi - net	Par - ti - ku -	lie'en.	En	Pom-me - ry
At	sé dem i	Travgjennem	By'n,	Hvor	alt de ko-
Men	„Flot-ten“ kom	flot i en	Hast.	Da	Wil-helm fra

gen - ter - ne slog Med Fak - ler Stu - den - ter - ne drog
 Ranch hver Mi - nut Og smi - ler til hver lil - le Glut,
 Ø - sters, ja vell! To Kaf - fe, Ca - ca - o, Mar - tell,
 re - res pom - pøst; Og naar en Stump Stavnsbaand blir løst
 Told - bo - den drog, Gav Ty - sker - ne Man - den et „Hoch“,

Til Kon - gen i græs - se - ligt Vejr - (fløjtes) Det
 Og Glut - ter - ne nik - ker og lér Det
 I - mor - gen er Ga - gen ej mér Det
 I To - get gaar glad hver Gros - sér Det
 Men Dan - sker - ne - tys aa, jeg bér Er

er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér! Til Kon - gen i græs - se - ligt
 er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér! Og Glut - ter - ne nik - ker og
 er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér! I - mor - gen er Ga - gen ej
 er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér! I To - get gaar glad hver Gros -
 det Kjø - ben - hav - ner - ma - nér? Men Dan - sker - ne - tys aa, jeg

Vejr - (fløjtes) Det er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér!
 lér Det er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér!
 mér Det er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér!
 sér Det er Kjø - ben - hav - ner - ma - nér!
 bér Er det Kjø - ben - hav - ner - ma - nér?

D. C. al Fine.

180. Man ka'nte kalde Livet for et yndigt Rosenbed.

Tempo di Valse.

Moderato.

Man ka'n - te kal - de Li - vet for et yn - digt Ro - sen - bed, nej
 Jeg hol - der af The - a - te ret, og kan jeg se mit Snit, jeg
 Mit Hjør - ne gi'er vel ik - ke Guld, men gaar dog ger - ne an, jeg

Li - vet det er me - re no'et med Tjør - ne, jeg gi'er sgu dog be -
 hug - ger mig en Plads i Gal - le - ri - et, og Styk - ket kan jo
 staar her støt i Kul - de og i He - de, og skal jeg dø, saa

stan - dig væk den gla - de Kob - ber - smed, skønt jeg er By - bud paa dets kar - pe
 væ - re godt, men naar man sit - ter skidt, kan man ej al - tid sit - te sig ind
 si - ger jeg med ham Kong - Chris - ti - an, jeg helst vil dø her i min e - gen

Hjør - - ne. Og skul - de Frak - ken bli - ve sort af
 i 'et. Jeg kan saa godt li' „Val - de - mar“ og
 Re - - de. Vel har jeg ik - ke sto - re Chan - cer

Støv og Snavs og Slid, hvad gør saa det, naar ba - re man kan
 O - pe - ra naa jal men naar de gi'er Tra - ge - dje, vil jeg
 her i det - te Liv, for al den Ud - sigt som jeg har er

ritard.
 tje - ne sig en „Hvid“ Lad an - dre gaa med Sør - ge - flor og
 helst Bil - let - ten ta', i - mens jeg ke - der mig i - hjel, jeg
 til et Be - thel - skiv, lad an - dre ke - de sig til Kur, jeg

dim. *legato*
 klyn - ke højt i Kor, jeg trø - ster mig med dis - se her - sens
 hvi - sker til mig sel': Hold ud, hold ud, hold ba - re ud Par -
 smi - ler, for jeg tror, der lig - ger no'et i dis - se her - sens

Lento.
 Ord:
 nell! 1-3. Du skal smi - le Han - sen, for det klær Dig Han - sen, tag og
 Ord:

con animato
 tag det gnav - ne An - sigt af Dig Han - sen! Du skal smi - le Han - sen, for det

klær Dig Han - sen, tag og tag det gnav - ne An - sigt af Dig Han - sen!

D. C. al

181. Man skal holde sine Negle rene.

Moderato scherzando.

1. Man skal hol-de si - ne Neg - le re - ne, men det skal man helst, naar
2. Det er ik - ke lidthvad Sta - ten skæn - ker bort til Kun - sten og til
3. Den ka - tol - ske Kir - ke her slaar Rød - der, en Gang aar - lig va - sker
4. Fla - tø - bo - gen til Chi - ca - go sen - de, Folkskreg op: Nej, det maa
5. Der er Folk, der tror paa dis - se „sto - res“, naa, man vil jo ger - ne

p stacc.

man er e - ne, det gør jeg og Jul - le med.
Kun - stens En - ker, lidt faar jeg og Jul - le med.
Bis - pen Fød - der, det gør jeg og Jul - le med.
al drig hæn - de, det skreg jeg og Jul - le med.
bil - lig fo - res, det vil jeg og Jul - le med.

ritard.

Her det gaar vist ej med Ma - ni - cu - re, vi har me - re Brug for
Frø - ken Pe - ter - sen, der ma - ler daar - lig; hun faar ot - te hun - dred
Det ka - tol - ske Bad er gan - ske gra - tis, der dog ba - der fler ved
Bo - gen den er jo af Oeh - len - schlæ - ger, naa, Folk læ - ser hel - le -
Dér nok faas det he - le for det hal - e, og man ser jo ger - ne

pp

Was - muths Uh - re, det har jeg og Jul - le med.
Kro - ner aar - lig, det faar jeg og Jul - le med.
Tri - ni - ta - tis, det gør jeg og Jul - le med.
re Hans Jæ - ger, det gør jeg og Jul - le med.
Smør - et fal - de, det gør jeg og Jul - le med.

legato

Det er rart at væ-re so - ig - ne - ret, naar til Bal man bli-ver
Frø-ken Jør-gen-sen, der skal stu-de - re fransk Ko - me - die, hun faar
El-lers er vi ik-ke Ba - de-gæ - ster, Hoh-len-berg af os ej
skønt den er nok, si'er de, der har sét 'en, lidt for rask, den sy-ke
Synk kun Pri-ser - ne jo før jo hel - ler, hold Jer blot fra det, som

mf

in - vi - te - ret, for Ex-em-pel hos Reedt Thott, hvor man spi-ser gan-ske
no - get me - re, Tu-sind Kroner Dig-ter Schmidt faar for blot at rej-se
fik At-test - er, hvad skal og-saa han med flér? Kainz nok Hus vil træk-ke
kär-lik-he - ten, Hen-rik Ib-sen an-be - falt har den Bog, det er for
an-dre sæl -'er, for de „sto-res“ nø-dig maa spi - se Kis-bær med de

> dim.

godt.
lidt.
dér.
galt!
smaa.

Jeg véd man-ge Folk, der yt - trer tit, a',
Gud-ske - lov, saa er vi fri saa læn - ge,
Og véd man ej, hvad man der skal gø - re,
Gud-ske - lov, den læ - ses ej af no - gen,
Næ, saa gør sig Mid - del - stan - den myn - dig,

ritard.

det var rart at kom-me der til Mid-da', det gør jeg og Jul-le med,
det er virkelig vel an- vend-te Pen-ge, det syn's jeg og Jul-le med,
kan man slip-pe ud for fem-ten Ø - re, det slap jeg og Jul-le med,
Po - li - ti - et har jo hug-get Bo-gen, det har jeg og Jul-le med,
aa! dengam-le Maa-de var saa yn-dig, det syn's jeg og Jul-le med,

pp

det gør jeg og Jul-le med. *accel.*
det syn's jeg og Jul-le med.
det slap jeg og Jul-le med.
det har jeg og Jul-le med.
det syn's jeg og Jul-le med. *ff*

più mosso *D. C.*

182. Man skal ta' sig ivare for Kvindernes Blik.

Tempo di Valse.

f *p*

1. Man skal ta' sig i - va - re for
 2. Paa et Bal, aa det Bal, for det
 3. Jo vi dan - se - de sam - men, jeg
 4. Saa en Dag kom jeg hjem paa en
 5. Vi er skilt ad: det blev vi, jeg

Kvin - der - nes Blik væ - re vold - som for - sig - tig paa
 var paa et Bal at jeg lær - te min Ko - ne at
 dan - ser nu skidt, jeg er navn - lig et Fæ til at
 u - ven - tet Tid, der var luk - ket med Sik - ker - heds =
 hav - de jo Grund, og nu vil - de hun slet ik - ke

Bal - ler, ik - ke øds - le med Haand - tryk i -
 ken - de Jeg har svar - met saa me - get som jeg
 fø - re og al - li - ge - vel drev jeg min
 Kær - de Jeg var no - get for - bav - set men
 ha' me'. si - den da si'er Fa - mi - lien om

sær ef - ter Drik, naar man er i den far - li - ge
 véd, at man skal, ja men al - drig saa stærkt som for
 Fræk - hed saa vidt, at jeg hvi - ske - de i hen - des
 fandt mig dog i'et: bag en Dør var der no - gen til -
 mig, jeg er ond, naa, men det kan jo væ - re det

Al - der Ik - ke la' sig be - daa - re af Hat - te - nes
 Hen - de, ja - jeg ved hen - des Mund, den var ret or - di -
 Ø - re: De er dej - lig, jeg dør, hvis De ej bli - ver
 ste - de. „Aa lad væ - re, jeg beer Dig - hvor tør Du dog? nej
 Sam - me. Hen - des Reg - nin - ger ind - lø - ber dag - lig nor -

Pragt el - ler Kaa - ber med Pels - værks - be - sæt - nin - ger, ja men
 nær, der var Fejl i for - skel - li - ge Ret - nin - ger. Og al -
 min, saa - dan lød det i af - brud - te Sæt - nin - ger. Hun blev
 slip! saa - dan lød det i af - brud - te Sæt - nin - ger. Jeg brød
 malt fra de dy - re - ste, stør - ste For - ret - nin - ger. En

navn - lig: det ved jeg, skal man ta' sig i Agt naar man mø - der to
 li - ge - vel kun - de jeg ik - ke la' vær', for hun hav - de to
 min, skønt hun godt saa', vi to var til Grin, men hun hav - de to
 ind, og paa Sen - gen der saa jeg en Flip og en Mand og to
 ved jeg, som al - drig skal bli - ve be - talt: „An le - ve - ret:“ to

dej - li - ge Flet - - nin - ger.
 dej - li - ge Flet - - nin - ger.
 dej - li - ge Flet - - nin - ger.
 dej - li - ge Flet - - nin - ger.
 dej - li - ge Flet - - nin - ger.

183. Man paastaar, de Unge begejstres ej mere.

Tempo di Valse.

p *Fine.* *p*

1. Man paa-staar, de
2. Er Dig-ter - ne
3. Jeg i Po - li -
4. Vel prø - ve - de

Un - ge be - gejj-stres ej me - re for no - get paa den - ne
ble - vet saa gy - se - lig tam-me, at ej de kan slaa til
tik er kun saa - re lidt hjem-me, men det kan jeg ej for -
Ib - sen de dø - de at væk-ke, han har jo et vist Ta -

Jord, ja, at in - tet kan Ung-dom-men e - lek - tri -
Lyd, saa-dan at vo - res Ung-dom kan glø - de og
staa, det at Ung-dom-men knap gi - der hæ - ve sin
lang, jeg og Mor var der hen - ne, vi slum-re - de

se - re, end ik - ke de var-me - ste Ord. Der er
flam-me, og væk-kes til Glæ - de og Fryd. Ja, kan
Stem-me, naar Ta - len den fal - der der - paa. Tænk, jeg
beg - ge og drøm-te om Ib - sen paa „Grand“... Ja men

in - gen Be - gejj-strings-I - de - er i Ti - den, og det maa de
selv gam - le Drach-mann ej mer slaa de Stren-ge, han slog saa vel
troe - de dog Mænd som Hr. Bram-sen og Bjer - re var Ungdoms Be -
Kvin - der - nes Valg - ret, var den Sag ej vær - dig at staa paa de

bø - de for, det skal væ - re saa sør - ge - lig
 sig - net før, ja kan han og Bech = Ol - sen, de
 gej - string værd, og i hvert Fald en Knop som... som
 Un - ges Flag? Ja om Du gik til Mø - de, og

man - ge Aar si - den der var no - get at glø - de for.
 to sto - re Dren - ge, ej skaf - fe lidt Livs - hu - mør --
 Hr. Kam - mer - her - re Sca - ve - ni - us stod Ung - dom - men nær.
 kæm - ped' i - hær - dig for Jo - han - ne Mey - ers Sag!

meno mosso

Den Snak kan jeg nu ej for - staa, jeg syn's, naar
 Kan vi ej Pons og Ly - ren slaa, er Hæn - der -
 Men kan selv ej en saa - dan Mand gi' Ung - doms -
 Nej, un - ge Mand, hvis Du vil gaa til Mø - de,

Kvin - der - ne er sø - de, maa det i al - fald
 ne for smaa og blø - de, kan vi maa ske al -
 glæ - den Liv og Grø - de, ja, saa er det blot
 skal kun én Du mø - de, saa er Du me - re

kun - ne faa den dan - ske Ung - dom til at glø - de!
 lig' - vel faa den dan - ske Ung - dom til at glø - de!
 os der kan faa Dan - marks Ung - dom til at glø - de!
 sik - ker paa, at hun vil faa Dig til at glø - de!

184. Margarethe, Dronning Margarethe.

Allegretto.

p

1. Mar-ga - re - the, Dron-ning Mar-ga - re - the er den
 2. Mar-ga - re - the tid - lig stod ved Ro - ret, hun drak
 3. Mar-ga - re - the var en nøj-som Ko - ne, hvad der
 4. Da hun dø - de, Dron-ning Mar-ga - re - the, sær-ged'
 5. Æ - re væ - re Dig, Fru Mar-ga - re - the Nor-dens

stør - ste Kon-ge, vi har haft, Nor-dens Ri - ger, der laa me-get
 al - drig The-vand paa sin Seng, Klok-ken ot - te var hun paa Kon -
 er saa sjæl-dent i det Fag, hun gik y - derst sjæl-dent med sin
 Nor-dens Ri - ger al - le træ, og det pud - se - løj - er - li - ge
 Kvin-der syn - ge vil din Pris, thi i lær - de Vær-ker kan man

spred - te, sam-led sam-men hun ved ø - gen Kraft. Ja, for
 to - ret, naar hun hav - de tul - let om sin Dreng. Det er
 Kro - ne, al - ler - højst paa sam-mes Fød-sels - dag. Hun var
 ske - te, der blev ned - sat straks en Ko - mi - te. Der var
 se det, at selv Mand-folk kal - der Dig for vis! Hvil-ken

selv om hun var Kvin-de, var hun in - gen - lun - de svag, hen - des
 løj - er - ligt at læ - se om, men fyldt en halv Snes Aar, blev hun
 tar - ve - lig, men net og brug-te ik - ke stort til Pynt, brug-te
 rig - tig pæ - ne Nav - ne fra for - skel - li - ge Par-tier, fra en
 Kvin-de er vel el - lers lo - gisk, klog end si - ge vis? Vi kan

Får var og saa Val - de - mar med Til-navn At - ter-dag. Hun var
 gift, en an - den paa en Snes end - nu som Jom-fru gaar! Kom-mer
 ej en - gang Kor - set, skøndt man dog den-gang var be-gyndt, naar et
 svensk Gros-ser i Punch til vo - res ø - gen Her-man Trier, gam - le
 væ - re Man-dens Him - mel el - ler lil - le Kæ - le - gris, væ - re

stærk, hun var snild, hun var
Tid, kommer Raad, end-nu
Stats-raadblev sat, tog hun
Bjørn-son og Blem og jeg
sød, væ-re kæk, ja men

smuk, hun var mild!
Tid til at naa 'et-!
Strikke-tøj-et fat.-
véd ik-ke hvem.
vis- næ, gaa væk!

Ja! hun ev - ne -
Ja! Aa, kun - de
Ja! Hun hæng - te
Næl men de er
Aal Vi kal - des

mf

de med Myn - dig - hed, til Ti - der med en fyn - dig Ed at faa re -
man end - da som Brud se ba - re halvt saa yn - dig ud som hun, hvis
Tøj til Tør - ring selv, hun var sin e - gen Hør - ring selv, og tænk - te
al - le me - get kendt, og de vil gi'e et Mo - nu - ment, og of - re
dum - me Blom - ster smaa, der rundt om - kring til Pynt kan staa og lok - ke

bel - ske A - dels - mænd til pænt at nej - e, det klæd - te hen - de, naar hun
Bil - led jeg har set paa fle - re Plat - ter, saa ny - de - lig og saa fin -
ej paa Sang, Mu - sik og Dan - se - glæ - der, men det var vist til - dels for -
Pen - ge, Tid og al - le de - res Ev - ner, men hvor Mar - gre - the nu skal
Som - mer - fug - le - ne ved Duft af Hon - ning - Tak Mar - ga - re - the! Du var

lo, hun skaf - fed' Lan - det Fred og Ro, og kun - de og - saa skaf - fe
fin, med saa - dan' Øj - ne, saa - dan Teint, saa kun - de Mo'r skam væ - re
di hun næ - sten al - tid laa i Krig, dels med Fe - tal - je - brød - re,
staa, og hvad Mar - gre - the skal ha' paa, ja, ba - re Nor - dens E - nig -
vis, men husk, hvor faa af os det gi'es saa ung at bli - ve En - ke

Kro - ne - mønt til Vej - el
hen - rykt for sin Dat - ter!
dels med Han - se - stæ - der!
hed der ik - ke rev - ner!
og saa væ - re Dron - ning!

185. Mellem Manden og hans Kjælling.

Allegro moderato.

1. Mel - lem Man - den og hans Kjæl - ling, mel - lem
 2. Mel - lem Jen - sen og Clo - thil - de var der
 3. Ja men ned til Kir - stens Kil - de, den der
 4. Da de kom i - gjen til By - en, var der

Præ - sten og hans Degn er der man - ge Ting i Veien, mel - lem
 in - gen Ting i Veien for at gaa lidt paa Ga - leien men For -
 lig - ger her ved Veien i en gan - ske dei - lig Egn før - te
 in - gen Ting i Veien, der blev hen - tet Præst og Degn, bor - te

Kat - ten og dens Væl - ling er der of - te no - get i
 æl - dre - ne ei vil - de, der var man - ge Ting i
 han en Af - ten sil - de sin Clo - thil - de nix for -
 var nu U - veirs - sky - en, der var Sol - skin u - den

Veien; mel - lem Ku - sken og hans Hest; mel - lem
 Veien; hen - des Fa - der sag - de Nei, hen - des
 le'gn. Og fra Bak - ken lød der Sang, un - der
 Regn, her Hi - sto - ri en er endt, Jen - sen

Vær-ten og hans Gjest, mel - lem
Mo - der: Gaa Din Vei, om - end
Sko - vens Kro - ner klång Nat - ter -
er nu Told - be - tjent, ei Clo -

Dran - ke - ren og Kro'n, mel - lem
Pi - gen er Dig huld, thi Du
ga - lens sø - de Kluk, og hans
thil - de hvil - te førend hun ham

Gran-berg og Bal - lon, mel - lem
ei - er in - tet Guld til en
El - skovs sø - de Suk daa - re -
skjæn - ked ot - te Børn, tidt de

Jens og hans Sker - sant, mel - lem
Viv og maa - ske Børn, og saa
de den skjøn - ne Mø ved den
ud til Bak - ken fandt, der sang

Skræd' - ren og kon - tant er der
vi - ste de ham Dør'n, der var
lil - le Kil - de Ø, der var
gam - le Fer - di - nand: der er

man - ge Ting i
man - ge Ting i
in - gen Ting i
in - gen Ting i

Vei - en ik - ke just af Kjær - lig hed.
Vei - en for de - res Kjær - lig hed.
Vei - en for de - res Kjær - lig hed.
Vei - en for Ung - doms Kjær - lig hed.

186. Mikkel Muk blev født paa Tor'et.

Allegro.

1. Mik-kel Muk blev født paa Tor-'et, Mel-lem Fisk og an-det Grønt; Al-le
 2. Som en Kil-ling u - den Ha - le, Han sprangsaaglad om-kring, Men før
 3. Og da Mik-kel Muk blev gammel, Var han in - te længer ung; Han læe

Folk var gla - de for - 'et For - di Bar - net var saa kjønt. Der
 han fik lært at ta - le, Sæe han in - gen Ver - dens Ting. Saa blev
 Ho'e - det paa en Skam - mel Og en Da - ler i sin Pung. Og saa

laa den ob - ster - na - si - e Men sø - de lil - le Purk, Hans Vug - ge var en
 han en vox - en Her - re, Men dog en ær - lig Sjæl, Han gif - ted' paa Fres -
 dø - de han til Li - se, For en - hversom det var kjært. Se, he - le den - ne

A - si - e, Hans Am - me en A - gurk.
 ber - re Sin Ko - ne og sig sæl. Hol - li hol - la hol - li hol - la, hei
 Vi - se Ku' De gjær - ne ha't und - vært.

hol - la hol - li hei hol - li hol - la hol - li hol - la hei hol - li hol - la hei!

187. Min Amanda var fra Kjerteminde.

Moderato.

p

1. Min A - man-da var fra Kjer - te - min - de, og hun kom til Kø - benhavn i
 2. Skæb - nen kommernaar manmindst den ven - ter, hør nu ba - re hvad der mig er
 3. Og vi fulg - tes ad til Es - pla - na - den, det var lummervarmt den For - mid -
 4. Ef - ter - haanden fik vi no'et at drik - ke, jeg kan ik - ke hu - ske hvad vi
 5. Ak nu er min Lyk - ke - stjer - ne da - let, ra - net af en me - di - cinsk Stu -

fjor, sik - ke hen - des Øj - ne kun - de skin - ne, hen - des Tæn - der var som Per - le -
 hændt: Sid - ste Søn - dag traf vi en Be - kend - ter og A - man - da sa' han var Stu -
 da'; og ved Pa - vil - lo - nens purgte Ra - den om vi sku' et lil - le Bøger
 fik, men jeg hu - sker nok, at jeg fik Hik - ke og gik u - den - for et Øj - ø -
 dent, han er paa Kom - mu - ne - ho - spi - ta - let, og der in - de er jeg ik - ke

mor. Hun var slank og rank, og jeg vil an - ta', cir - ca ty - ve Tommer i Fi -
 dent. Med et Smil tog han sin Hat ga - lant a' og A - man - da smi - le - de i -
 ta', og da just der var en tom Ve - ran - da, og som sagt det var et dej - ligt
 blik. Men da jeg kom ind i - gen, jeg fandt a' der var gan - ske tomt ved vo - res
 kendt. Der - for spør' jeg, tror De det er sandt a' Læg - ger o - ver Kød og Blod har

gur. Og jeg gik paa Li - vet med A - man - da, hver en - gang hun hav - de Ud - gangs -
 gen. Og saa præ - sen - te - re - de A - man - da mig Stu - den - ten som en Barn - doms -
 Vejr, blev vi Her - rer e - nig med A - man - da om at ta' den lil - le Gen - stand
 Bord, der var ik - ke Skygge af A - man - da, af Stu - den - ten hel - ler ik - ke
 Ret? Fornaar saa jeg hit - ter min A - man - da, er hun ka' - ske la - vet til Ske -

mf

tur, ja jeg gik paa Li - vet med A - man - da, hver engang hun hav - de Ud - gangs - tur.
 ven, ja saa præ - sen - te - re - de A - man - da mig Stu - den - tens som en Barndoms - ven.
 dér, blev vi Her - rer e - nig med A - man - da om at ta' den lil - le Gen - stand dér.
 Spor, der var ik - ke Skygge af A - man - da, af Stu - den - ten hel - ler ik - ke Spor.
 let, ja naar saa jeg hit - ter min A - man - da, er hun ka' - ske la - vet til Ske - let.

188. Min Faders Ben er stift.

Allegretto vivace.

mf

1. Min	Fa - ders Ben er	stift,	min
2. Min	Fæ'r var Far - ma -	ceut,	men
3. Min	Tan - tes Bed - ste -	mor	er
4. Hvis	no - gen spør Dem	ad,	De

Mo'r er fra For - stan - den,	min Far og Mor er
glem - te sin Ex - a - men,	min Mor hun sled i
ble - ven vac - ci - ne - ret,	min tolv - te - æld - ste
nu Fa - mi - lien ken - der,	og jeg er li - ge

gift,	men	ik - ke med hin -	an - den.	Hvor
Sløjd,	og	det var Synd for	Da - men.	Jeg
Bror	bli'r	mer og mer plom -	be - ret.	Min
glad	om -	trent i beg - ge	En - der.	Min

Skæb - nen dog er skøn, for jeg er de - re - ses
 har en smuk So - pran, den syn - gør jeg med he - le
 Tan - te har en Mand, min On - kel mang - ler en
 Sø - ster er Bar - ber, min Skat er Hof - Ju - ve -

Søn. Tra la la la tra la la la la tra
 Da'en. Tra la la la tra la la la la tra
 Tand. Tra la la la tra la la la la tra
 ler. Tra la la la tra la la la la tra

la la la tra la la la la tra la la tra la
 la la la tra la la la la tra la la tra la
 la la la tra la la la la tra la la tra la
 la la la tra la la la la tra la la God

la og jeg er da ik - ke for køn.
 la jeg ved ik - ke, om no - gen vil hæen.
 la men den skal gø - res i - stand.
 nat! Gud ved hvad jeg staar for i Skat.

189. Min Fa'er han var en Fiskermannd.

Moderato.

p

1. Min Fa'er kan var en

mf

p

Detailed description: This system contains the first two measures of the piece. The music is in 2/4 time and B-flat major. The first measure is marked *p* and features a piano accompaniment with a treble clef and a bass clef. The second measure is marked *mf* and contains the vocal line starting with '1. Min Fa'er kan var en'. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern.

Fi - sker - mand med Hæs paa Land, med Baad paa Vand, med

Detailed description: This system contains the next three measures of the piece. The vocal line continues with the lyrics 'Fi - sker - mand med Hæs paa Land, med Baad paa Vand, med'. The piano accompaniment maintains the same eighth-note pattern in the right hand and a simple bass line in the left hand.

f

mf

Klæ - der i sin Ki - ste; han lær - te mig fra

Detailed description: This system contains the next three measures. The vocal line continues with 'Klæ - der i sin Ki - ste; han lær - te mig fra'. The piano accompaniment features a more active treble line with some chords, while the bass line remains simple. The first measure is marked *f* and the second *mf*.

jeg var Barn, at ro en Baad og ræg - te Garn; - til

Detailed description: This system contains the final three measures of the piece. The vocal line concludes with 'jeg var Barn, at ro en Baad og ræg - te Garn; - til'. The piano accompaniment continues with the same eighth-note pattern in the right hand and a simple bass line in the left hand.

sidst han selv for - li - ste, og Fi - ske - ne ham spi - ste.

2.

Jeg arved Garn og Baad og Hus
 Og Aalerus'
 Og Søndagskrus,
 Dertil hans bedste Klæder;
 Jeg græd en Stund med Mo'er omkap, -
 Saa tog jeg fat hvor Fa'er han slap;
 Hvad hjælper det man græder?
 Det gavner ingen Steder.

3.

Hvad hjælper det Ens Kind er vaad,
 Hvad gavner Graad,
 Naar man har Baad
 Og saa en Mo'er derhjemme. -
 Nej, Baad og Arbejd følges ad,
 Og Mo'er derhjemme skal ha' Mad:
 Det maa man ikke glemme,
 Men Ryg mod Sorgen stemmel!

4.

Og jeg tog fat hvor Fa'er han slap;
 Paa Næven rap
 Med Flik og Lap
 Jeg Baadens Tømmer frisked,
 Og jeg fik gode Spanter rejst
 Og jeg fik nye Klude hejst;
 Og Taaren bort jeg visked,
 Og gik saa ud og fisked.

5.

Jeg hugger Aal den Morgen lang
 Med Jern paa Stang
 Blandt Bundens Tang
 Og Græs og anden Grøde;
 Saa sejler jeg paa Dybet ud
 Med Skum for Bougen, Pres for Klud:
 Hvor Fa'er gik hen og døde
 Der tager jeg min Føde.

6.

Og har jeg Baaden fuld af Fisk
 Saa hjemad frisk
 Til Dug og Disk,
 Hvor Mo'er ved Gryden længes!
 Det bedste bli'er paa Ilden sat,
 For blanke Dalere en Klat
 Paa Prangervognen slænges;
 Til Tørring Resten hænges.

7.

Men er der Dans i Byens Kro:
 Hej hop, min Tro,
 I Ankelsko
 Og Silkevest jeg springer.
 Og Stævne har jeg Pigen sat
 Til Dans med mig den hele Nat; -
 Og næste Dag jeg bringer
 En Ring til hendes Finger.

8.

Saa spleiser Præsten snart en Traad
 Om Bo og Baad
 Og Husgeraad
 Og mig og om min Stine.
 For Stine hedder hun, min Sæl,
 Og I maa tro, hun er reel,
 Og ikke en af hine,
 Som løber løs i Line.

9.

Og saa, saa er jeg Fiskermand
 Med Hus iland,
 Med Baad paa Vand,
 Og Kone med tillige.
 Hurra, det er en ren Plaser,
 Og næste Aar! - jeg si'er ej mer:
 En Dreng - maaske en Pige;
 Det kan nu Ingen sige.

190. Min ferste Mahn_ ach_ ja_ han var Brofesser_

(I „Kunstner“-Dialekt.)

Allegro.

p

1. Min fer-ste Mahn_ ach_ ja_ han var Bro-fes-ser_hans Fach de var den haje-re Magi_ Han gjor_de Non-plus-ultra_tour-d'adres_ser och var en un.begri-be-lich Ge_ni. Til Sidst_ ja denk Dem mahl min Skræk!_ til Sidst ferschvandt han self, Putz weck,weck,weck,til Sidst ferschvandt han self, Putz weck,weck,weck.

2.
 Min andre Mahn, han var præcis de' Samme.
 Han var Brofesser i Byrøteknik
 — Fyrværkeri, forstaar De — Fyr und Flamme,
 Han explodirede hvert Øjeblik!
 Och so engank — Wat tror De vel? —
 |: So sprank han self i Luften mit en Schmæld.:|

3.
 Min tredje Mahn, han lefte for sin Himmel:
 Han var Brofessor so... i Luftballon.
 Hvor hjat de gik, han blef doch aldrieh schwimmel,
 Faldt aldrieh nier — mais non, messieurs, mais non! —
 Han kunde ikke iche sige Stop —
 |: Nu gaar han immer, immer hajre op! :|

4.
 Min sidste Mahn — han var Ostindianer —
 At løpe, det var hans Brofesserat.
 Han var famos paa alle Løpebaner —
 Och hatte Pris fra hver en Botentat.
 Han løp fra Alle — Ein, Zwei, Drei! —
 |: Der løp kun Een fra ham — och de var jaj! — :|

191. Min fjortende Vaar knap jeg skuer.

Andante.

1. Min fjor - ten - de Vaar knap jeg sku - er, med Fa - mi - lien til
 2. Som - re gik, vi os sta - dig for - meer - te, og vi op - da - ged
 3. Men nu tror jeg nok jeg tør si - ge, at det He - le vi

Taar - bæk jeg ta'er, i eet Væ - rel - se ind man os stu - er for
 snart Man - ge - len, he - le Strandvei - en vi an - nec - ter - te helt fra
 har ta - get med, vi har skabt os et nyt Is - raels Ri - ge, til

Land - luf - ten er jo saa rar. Hvor vi svær - med ved E - re - mi
 Taar - bæk til Tri - an - ge - len. Men de An - dre end - nu os ge -
 Som - mer - for - ly - stel - ses - sted. Nu ly der hvert Navn u - den

ta - gen, tog i Græs - set vor Fro - kost - ran - son; men den - gang var det
 nø - red og paa An - stal - teng - jør - de Bal - lon, for der var end -
 Red - ning: Mel - chi - or, Le - vy, Ben - dix og Cohen; Gindrups selv er den

skidt med Me - na - gen, vi var de eneste af vo - re - ses Na tion, men den -
 nu ind - lo - ge - ret Alt for Faa af vo - re - ses Na tion, for
 e - ne - ste Hed - ning, ellers er det udelukkende vo - re - ses Na tion, Gin - drup

gang var det skidt med Me - na - gen, vi var de eneste af vo - re - ses Na - tion!
 der var end - nu ind - lo - ge - ret Alt for Faa af vo - re - ses Na - tion!
 selv er den e - ne - ste Hed - ning, ellers er det udelukkende vo - re - ses Na - tion!

192. Min Svigermama Gertrude.

Allegro moderato.

1. Min Svi-ger-ma - ma Ger -
 2. I Si - am er Kon - gen
 3. Hun har travlt med at spe - ku -
 4. Til vor zo - o - lo - gisk

tru - de var vist med at - ten - hundred'et den anden A - pril, der er Liv i de gam - le
 skat - tet af fem hundred'Ko - ner, hanses Ei - endom, der - i ik - ke ind - be -
 le - re, hun vil nemlig gær - ne væ - re Mil - lionær, og Æg vil hun preser -
 Ha - ve, min Svi - ger - ma - ma har faa - et Kort i Aar, hun skænket har en

Klu - de, for Ma - dam - men til Da - to har sig holdt sta - bil. Hun er saa
 fat - tet de ik - ke saa faa, som han har u - den - om. Li - ge me - get
 ve - re, jeg kan ty - de - lig se, at den sgu in - te skær. Hun af Æg har
 Ga - ve, en vind - øj - et Kil - ling, der har Ha - re - skaar. Og hun hug - ger

ma - ge - løs blid og from, ja - men tir ej den Løv - in - de, og det
 hvem, han kan al - le faa, helst han ta'r dog dem med Smal - ben og
 dag - lig brugt tre Du - sin u - den Løs - nin - gen at fin - de, og hun
 Æg fra den lan - ge Struds, hun om - kap med Tig' - ren hvæ - ser, hun

ny - e Mid - del mod Al - der - dom maa De ik - ke gi'e til hen - de. Hun hver -
 staar de Brud u - den Kjo - le paa, faar de dog en Ring fra Hal - gren. Svi'er ma -
 tror min Sand - ten, at jeg gør Grin, naar jeg venligst raa - der hen - de: Du en
 har med Hval - ros - sen drukket Dus, men hun hil - ser ik - ke paa Næ - ser. Den I -

an-den Da' gær-ne vil-de ta' et Pund Se-rum for at bli' ung der-a', men jeg
ma sku' ta' med et Skib her-fra, hil-se mangen Gang fra sin Svi'er-søn a', Si-ams
Snesskal ta' træk de hal-ve fra, læg dem i din Seng, naar Du klær Dig a', hvis saa
de at ta' Moskus -ok-ser fra Grønlands In-dre stam-mer fra hen-de a', gid hun

ba' og ba': hold Dig væk der - fra, Fan-den hol-der nok Liv i
Kon-ge ka' da vel og - saa ha' Hjør-te - rum for en an-den ens
næ - ste Da' der er Kyl-lin-ger, ja! saa til Lyk-ke med Bør - ne-ne
vil - de ta' selv der - op en Da', Gud! hvad un-der man ik - ke en

Kor.

mf
Svigermamal Hun hver - an-den Da' gær-ne vil-de ta' et Pund Serum for at bli'
Svigermamal Svi'erma - ma sku' ta' med et Skib herfra, hil - se mangen Gang fra sin
Svigermamal Du en Snesskal ta' træk de hal-ve fra, læg dem i din Seng, naar Du
Svigermamal Den I - de at ta' Moskus - ok-ser fra Grønlands In-dre stammer fra

ung der - a', men jeg ba' og ba': hold Dig væk der - fra, Fan-den
Svi'er - søn a', Si - ams Kon-ge ka' da vel og - saa ha' Hjør - te -
klær Dig a', hvis saa næ - ste Da' der er Kyl-lin-ger, ja! saa til
hen - de a', gid hun vil - de ta' selv der - op en Da', Gud! hvad

hol-der nok Liv i Sviger-ma-mal
rum for en an-den ens Sviger-ma-mal
Lyk-ke med Bør - ne-ne Sviger-ma-mal
un-der man ik - ke en Sviger-ma-mal

193. Min Tip, Tip, Tip, Tipoldefa'er gik glip.

1. Min Tip Tip, Tip, Tip - ol - de fa'er gik glip i

Sko - ven paa Zam - bik, der blev han væk den Strik. Aa

Thin - ge - lin - ge - ling for Mas - sa.¹⁾ Drik ud af Ka - la - bas - sa,²⁾ aa

Thin - ge - lin - ge - ling, aa Thin ge lin ge ling, vi dand - se rundt i Ring.

¹⁾ Massa betyder i Negersproget: Herre.

²⁾ Kalabas: et Drikkekar.

2.

Min Tip, Tip, Tip,
 Tipoldemo'er gav slip
 Paa Tronen i Zambik,
 Der solgtes for en Slik.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

3.

Min Bedstefa'er
 Han Menneskeæder var,
 Hans Endeligt var trist,
 Han aad sig selv tilsidst.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

4.

Min Bedstemo'er
 Fik Trillinger hvert Aar,
 Der hver Gang nok saa net
 Af Bedstefa'er blev ædt.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

5.

Min Fa'er den Tort
 Har gjort os, han var sort,
 Hans Krop som Ibenholt
 Til Planteren blev solgt.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

6.

Hans Dragt var let,
 Han gik blot med Kasket,
 Men ellers uden Klæ'er,
 Som Adam ungefær.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

7.

Min Mo'er klædt paa
 Omtrent var ligesaa,
 I Næsen blot en Ring,
 Men ellers ingen Ting.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

8.

Min Fa'er var sort,
 Men endnu mere haardt,
 Min Moder, tænk Dem, hun,
 Hun var kastaniebruun.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

9.

Jol den var rar,
 Jeg fødtes som Bastar',
 Mit Blod var mingeleert,
 Min Hud den var schatteert.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

10.

O Held! O Held!
 Jeg blev ei længe Træl,
 Men flygtede afvei'n
 Væk med en Skibskaptain.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

11.

Til Kjøbenhavn
 Jeg kom just Fastelavn,
 Men var i slet Humør
 Formedelst min Kulør.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

12.

Jeg fandt en Ven,
 En Apothekersvend,
 Han trøsted' mig: giv Tid,
 Du skal nok blive hvid.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

13.

Jeg kom i Kur
 Han bragte mig Tinktur
 Og vadsked' mig paa Stand
 I Lillionesevand.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

14.

Det hjalp min Hud;
 Nu seer jeg saadan ud,
 Og Ingen aner a'
 Jeg er fra Afrika.
 Aa Thingelingeling for Massa osv.

194. Mit Navn er Rasmus Taa.

1. Mit Navn er Ras - mus Taa, og Po - e - si, og

The first system of music is in G major and 2/4 time. It consists of four measures. The vocal line starts with a quarter rest, followed by quarter notes G4, A4, B4, and C5. The piano accompaniment features a steady bass line of quarter notes G2, B1, and D2, with chords of G major and B major in the right hand.

Po - e - si jeg skrev, da Aa - ben - raa jeg boe - de - i, jeg

The second system continues the melody. The vocal line has quarter notes G4, A4, B4, and C5, followed by a quarter rest, then quarter notes G4, A4, B4, and C5. The piano accompaniment continues with the same bass line and chords.

boe - de i. Tral - la - la la - la, la - la - la, Tral - la - la la - la,

The third system introduces a trill. The vocal line has quarter notes G4, A4, B4, and C5, followed by a quarter rest, then a trill on G4, quarter notes A4, B4, and C5, and another quarter rest. The piano accompaniment continues with the same bass line and chords.

la - la - la, Tral - la - la la - la, la - la la, Tral - la - la la - la la.

The fourth system concludes the piece. The vocal line has quarter notes G4, A4, B4, and C5, followed by a quarter rest, then a trill on G4, quarter notes A4, B4, and C5, and another quarter rest. The piano accompaniment continues with the same bass line and chords, ending with a final chord in the right hand.